SECRETARIAT / SECRÉTARIAT

SECRETARIAT OF THE COMMITTEE OF MINISTERS
SECRÉTARIAT DU COMITÉ DES MINISTRES

COMMITTEE OF MINISTERS
COMITÉ DES MINISTRES

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

Contact: Ireneusz Kondak
Tel: 03.90.21.59.86

Date: 13/05/2025

DH-DD(2025)540

Documents distributed at the request of a Representative shall be under the sole responsibility of the said Representative, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Meeting: 1531st meeting (June 2025) (DH)

Communication from NGOs (Justice Square Foundation, Italian Federation for Human Rights, Cross Border Jurists Association, The Arrested Lawyers Initiative, Solidarity with Others) (30/04/2025) in the case of Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye (Application No. 15669/20) (appendices in Turkish are available at the Secretariat upon request).

Information made available under Rule 9.2 of the Rules of the Committee of Ministers for the supervision of the execution of judgments and of the terms of friendly settlements.

* * * * * * * * * * * *

Les documents distribués à la demande d'un/e Représentant/e le sont sous la seule responsabilité dudit/de ladite Représentant/e, sans préjuger de la position juridique ou politique du Comité des Ministres.

Réunion : 1531e réunion (juin 2025) (DH)

Communication d'ONG (Justice Square Foundation, Italian Federation for Human Rights, Cross Border Jurists Association, The Arrested Lawyers Initiative, Solidarity with Others) (30/04/2025) dans l'affaire Yuksel Yalcinkaya c. Türkiye (requête n° 15669/20) (des annexes en turc sont disponibles auprès du Secrétariat sur demande) ***[anglais uniquement]***

Informations mises à disposition en vertu de la Règle 9.2 des Règles du Comité des Ministres pour la surveillance de l'exécution des arrêts et des termes des règlements amiables.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

DGI

30 AVR. 2025

SERVICE DE L'EXECUTION
DES ARRETS DE LA CEDH

Council of Europe
DGI – Directorate General of Human Rights and Rule of Law
Department for the Execution of Judgments of the European Court of Human Rights

F-67075 Strasbourg Cedex
France
dgi-execution@coe.int

29 April 2025

Joint Rule 9(2) Communication

Concerning the Execution of the Judgment of the European Court of Human Rights in the Case of *Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye* (Application No. 15669/20)

For Consideration at the 1531st Meeting (June 2025) of the Committee of Ministers

EXECUTIVE SUMMARY

Overview

The revised action plan submitted by the Turkish Government on 31 March 2025 fails to address the core findings of the Grand Chamber in *Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye* (Application No. 15669/20). Despite the systemic nature of the violations identified—particularly under Articles 6, 7, and 46 of the European Convention on Human Rights—no substantial measures have been taken to bring domestic practice into compliance with Convention standards.

Key Failures Identified

- No legislative or jurisprudential changes have been made or proposed to align judicial practice with the ECtHR's findings. The action plan does not acknowledge the need for

reform in the interpretation of Article 314 of the Turkish Penal Code, which the Court found to be applied in a vague and unforeseeable manner.

- Courts continue to rely on the ByLock messaging app, membership in closed associations, and financial transactions with Bank Asya as decisive proof of terrorist organization membership—practices deemed incompatible with Convention standards by the Grand Chamber.
- The Government has failed to propose any review mechanism or extraordinary remedy for thousands of individuals whose convictions were based on the same flawed legal reasoning. Many remain imprisoned or face ongoing judicial proceedings.
- Public statements by senior Turkish officials—including the President and Minister of Justice—have openly discredited the ECtHR's authority and discouraged compliance, thereby threatening the independence of the judiciary and undermining the rule of law.
- In direct contradiction to the judgment, the Kayseri 2nd Assize Court reconvicted Mr. Yalçınkaya in a retrial using the same evidence and rationale already condemned by the ECtHR, sending a concerning signal to lower courts. **As highlighted in Amnesty International's 2024/2025 annual report**, **the retrial failed to consider the Grand Chamber judgment.**

Recommendations to the Committee of Ministers

In light of these findings, we respectfully urge the Committee of Ministers to:

1. Adopt an Interim Resolution urging Türkiye to implement both individual and general measures in full compliance with the Grand Chamber's judgment.
2. Request concrete and transparent progress reports, including representative reasoned judgments from all levels of the Turkish judiciary.
3. Insist on the establishment of a mechanism for the review and reopening of affected cases.
4. Urge guarantees of judicial independence, including a halt to public statements by officials that delegitimize the ECtHR or pressure domestic judges.
5. Maintain enhanced supervision of this case at each CM-DH meeting until genuine compliance is demonstrated.

This case is not only a landmark judgment but a test of the Convention system's effectiveness in addressing systemic injustice. The Turkish Government's current approach risks rendering the *Yalçınkaya* judgment ineffective and perpetuates widespread rights violations. Urgent and coordinated diplomatic engagement is needed to support accountability and uphold the rule of law in Türkiye.

Table of Contents

I. INTRODUCTION 5
II. CASE DESCRIPTION 6
III. MAIN FINDINGS OF THE COURT 6
1. The findings under Article 7 of the Convention 6
2. The findings under Article 6 of the Convention 7
3. The Findings under Article 11 of the Convention 8
4. The Findings under Article 46 of the Convention 9
IV. INDIVIDUAL MEASURES 10
The retrial process of the applicant 11
Analysis of the Kayseri Court's Second Conviction Decision 12
Failure to Implement Individual Measures 21
V. HIGHLIGHTING KEY INTERPRETATION ERRORS BY THE GOVERNMENT 22
Nowhere in the judgment does the Court find that the designation of the Gulen movement as a terrorist organization is compatible with the Convention. 22
The Court does not state that the use of Bylock could prima facie suggest some kind of connection with the FETÖ/PDY (see, ibid, § 259). 23
The Court rejected the judicial and governmental arguments that the ByLock application was used exclusively by members of the Gulen movement 23
The court rejected or seriously questioned all arguments of the Government as to the so-called reliability of Bylock data and evidence 24
VI. WORRYING PUBLIC STATEMENTS FOLLOWING THE ANNOUNCEMENT OF THE RULING 25
VII. NO PROGRESS ON GENERAL MEASURES TO PREVENT RECURRENCE OF SIMILAR VIOLATIONS 26
1. Overall Comments About the Information Reported By the Government in the Action Plan 26
2. General measures on Ongoing Cases under Articles 7 and 46 of the Convention 28
2.1 Required general measures for ongoing cases under Articles 7 and 46 of the Convention 28
2.2. No progress made on the general measures under Articles 7 and 46 of the Convention 29
2.2.1 First Instance Courts 29
2.2.2. Regional Appeal Courts and Court of Cassation 45
3. General measures on Ongoing Cases under Articles 6 and 46 of the Convention 48
3.1 Required general measures for ongoing cases under Articles 6 and 46 of the Convention 48
3.2 Persistent Systemic Non-Conformity with the Articles 6 and 46 of the Convention 48
4. General measures on Ongoing Cases under Articles 11 and 46 of the Convention 52

4.1 Required general measures for ongoing cases under Articles 11 and 46 of the Convention 52

4.2 No progress made on the general measures on ongoing cases under Articles 11 and 46 of the Convention 53

5. No Authoritative or Guiding Decisions by the Constitutional Court Since the Yüksel Yalçınkaya Judgment 55

6. General measures on Closed Cases with Final Convictions 60

6.1 Required general measures for closed cases under Articles 6, 7 and 46 of the Convention 60

6.2 No progress was made on the general measures on closed cases under Articles 6, 7, and 46 of the Convention 61

6.2.1 The Government's action plan does not include any steps taken or planned to be taken regarding similar cases 61

6.2.2 Reopening of cases by trial courts under article 311 § 1 of the Code of Criminal Procedure categorically rejected by trial courts 61

6.2.3 The extraordinary remedy under Articles 308 and 308A of the Code of Criminal Procedure has not been utilized to enable the retrials in similar cases despite the demands of convicted persons 63

VIII. CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS TO THE COMMITTEE OF MINISTERS 64

I. INTRODUCTION

1. The undersigned organisations hereby respectfully submit their observations and recommendations under Rule 9(2) of the *"Rules of the Committee of Ministers for the supervision of the execution of judgments and of the terms of friendly settlements"* regarding the execution of the judgment of the Grand Chamber of the European Court of Human Rights in **Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye** (Application no. 15669/20) Judgment of 26 September 2023), in advance of the **1531st meeting (June 2025) (DH)** of the Ministers' Deputies (DH) on the execution of judgments.

2. The undersigned non-governmental organizations, operating across various European countries, are non-profit human rights associations dedicated to promoting respect for and the protection and strengthening of human rights worldwide, as well as advancing the rule of law and democratic values. We have been closely monitoring the implementation of the judgments of the European Court of Human Rights, including the Yüksel Yalçınkaya judgment, and regularly inform the Committee of Ministers about the steps taken by the Government of Türkiye.

3. This communication is respectfully submitted to provide the Committee of Ministers with an updated assessment of the current status of the execution of the *Yüksel Yalçınkaya* judgment. It also seeks to draw attention to concerns regarding the adequacy and reliability of the information presented by the Turkish Government in its **revised action plan**. Furthermore, the communication proposes concrete steps that the Committee may consider to enhance the effectiveness of its supervision process. The *Yüksel Yalçınkaya* judgment has far-reaching implications for domestic law, extending well beyond the individual applicant to tens of thousands of others who have been subjected to similar violations. Given the breadth and depth of its legal and human rights impact, the judgment undoubtedly qualifies as one of the most consequential leading cases before the Court.

4. Given that the Government adopts an overly narrow interpretation of the *Yüksel Yalçınkaya* judgment—proceeding as though the systemic issues identified by the Grand Chamber either never existed or have already been fully remedied—this communication begins by outlining the Court's key findings, including the broader reasoning (*obiter dictum*) contained in the judgment. These findings must be carefully considered by the Committee of Ministers in order to identify and define the necessary general measures. The communication then presents evidence of the persistence of unchanged judicial practices on the ground. It includes sample court decisions collected by our associations through open calls on social media, which clearly illustrate a continuing reality that contradicts the Government's representations in its action plan.

Please note that the sample judgments of domestic courts are sent EXCLUSIVELY <u>for the Secretariat's use and analysis</u>, not for publication as they include personal data.

II. CASE DESCRIPTION

5. The applicant, Yüksel Yalçınkaya, was a teacher at a public school in Kayseri. He was sentenced on 21 March 2017 by the Kayseri Assize Court to six years and three months' imprisonment for membership in an armed terrorist organisation. The conviction was based on the applicant's use of an encrypted messaging application called "ByLock", having an account with Bank Asya and being a member of a trade union (Aktif Eğitimciler Sendikası) and an association (Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneği). The applicant applied to the ECtHR on 17 March 2020, alleging that his trial and conviction had violated Articles 6, 7, 8, and 11 of the Convention.

6. The Grand Chamber of the ECtHR's judgment in the Yüksel Yalçınkaya case, dated September 26, 2023, stands as a landmark decision concerning prosecutions for membership in an organization following the July 15 coup attempt, particularly regarding the use of ByLock as evidence. In this judgment, the Court identified violations of Articles 6, 7, and 11 of the Convention. Furthermore, the Court recognized that these violations were indicative of a systemic problem and issued specific findings under Article 46 of the Convention.

7. To fully comprehend the general measures required by the judgment, we would like to invite the Committee of Ministers to carefully examine not only the operative part of the decision but also the reasoning section where the grounds for the violations are detailed.

III. MAIN FINDINGS OF THE COURT

1. The findings under Article 7 of the Convention

8. The applicant claimed that his right under Article 7 was violated because the acts relied on for his conviction were lawful at the time the acts were committed. The Government argued that the applicant’s conviction was primarily based on his downloading of the ByLock application, which was exclusively used by members of FETÖ/PDY, asserting that the use of ByLock served as conclusive evidence of membership in the organization, with additional evidence supporting the conviction.

9. The ECtHR assessed whether the applicant’s punishment for membership in a terrorist organization was foreseeable under the standards established by Turkish law, in line with the requirements of Article 7, examining the specific interpretation of Article 314 of the Turkish Criminal Code, as shaped by the Court of Cassation's case law. The Court also considered whether this rule had been applied predictably in the applicant’s case.

10. The Court noted that according to the case law of the Court of Cassation, individuals who knowingly and willingly submit to the hierarchy of an organization formed with the intent of achieving political objectives through force, violence, and threats, and who surrender their will to the organization, shall be punished for membership in that organization. This is contingent upon their **acts contributing to the organization’s goals and interests with continuity, diversity, and intensity**. The Court of Cassation moreover specified the mental element of

the offence as being “direct intent and the aim or objective of committing a crime”. It, therefore, follows that a person taking part in an organisation has to know that **it is one that commits, or aims to commit, crimes, and has to possess a specific intent for the realisation of that purpose.** Although the commission of an actual crime in connection with the organisation’s activities and for the achievement of its aims is not required to establish the offence of membership in an armed terrorist organisation, the individual must nevertheless have made a concrete material or mental contribution to the organisation’s actual existence or reinforcement (§ 248).

11. The Court determined that treating the mere downloading of the ByLock application as definitive evidence of guilt effectively made the ByLock application a material and mental element of the crime of membership in a terrorist organization. This approach created a presumption of guilt that hinders individuals from defending themselves against the accusations. The ECtHR concluded that such judicial practice fails to meet the foreseeability required by Article 7 of the Convention and leads to the arbitrary punishment of individuals, thereby finding a violation of Article 7. In establishing this violation, the ECtHR particularly highlighted the importance of the mental element of the crime. The Court emphasized that if it cannot be clearly demonstrated that an individual was aware of the organization’s methods and objectives, adopted these methods and objectives, and submitted their will to the organization by joining its hierarchy, then punishing someone solely for downloading or using the ByLock application will violate the principle of no punishment without law.

2. The findings under Article 6 of the Convention

12. The applicant claimed that his right under Article 6 of the Convention was violated because unlawfully obtained evidence was used as the basis for his conviction during the trial. He also argued that the raw ByLock data was not made available to him or his lawyer, preventing them from assessing the reliability of the data, which impeded his ability to adequately defend himself.

13. The Court concluded that there were insufficient safeguards to ensure the applicant had a genuine opportunity to challenge the evidence against him and to conduct his defense effectively and on an equal footing with the prosecution. As a result, the Court found a violation of Article 6 of the Convention due to the following reasons:

- *The Government failed to provide any justification for withholding the ByLock data from the applicant, and the national courts did not inform the applicant of the reasons or the authority responsible for the decision to withhold the raw data, especially data directly related to him. This lack of transparency deprived the applicant of the opportunity to present counter-arguments, challenge the validity of the reasons, or dispute whether all efforts had been made to strike a fair balance between the competing interests and to protect his defense rights (§ 331).*

- *The applicant's request for the raw data to be submitted for independent examination to verify its content and integrity was also not considered by the domestic courts (§ 332).*
- *Several other concerns raised by the applicant regarding the reliability of the ByLock evidence—such as the inconsistencies between different ByLock user lists issued by the MİT [National Intelligence Organization], as well as the discrepancy between the number of identified users and those ultimately prosecuted, and the number of downloads—were likewise not addressed by the domestic courts (§ 334).*
- *The domestic courts failed to consider that the ByLock data had already been processed and used not only for intelligence purposes but also as criminal evidence to initiate investigations and arrests, including that of the applicant, before the magistrate's court's order for their examination. Additionally, the applicant's arguments concerning the MİT's lack of authority to collect data for use as evidence in criminal proceedings, and the claim that the criminal peace judgeship's decision dated December 9, 2016, could not retroactively render such collected evidence "lawful" and reliable, were not addressed by either the Ankara Regional Court of Appeal or the Court of Cassation (§ 334).*
- *While sharing the raw data with the applicant may not have been feasible,* ***the principle of "fair balance" between the parties would have at minimum required that the proceedings be conducted in a way that allowed the applicant to fully comment on the decrypted material related to him, especially regarding the nature and content of his activity on the application*** *(§ 335)*
- ***The applicant was unable to directly challenge the ByLock data held by the prosecution, and the national courts failed to address the applicant's objections to the accuracy of this data with relevant and sufficient reasoning, despite its critical importance*** *(§ 337).*

3. The Findings under Article 11 of the Convention

14. The applicant also claimed a violation of his right to freedom of association under Article 11 of the Convention, arguing that his conviction was partially based on his membership in a legally established trade union (Aktif Eğitim-Sen) and an association (Kayseri Voluntary Educators Association).

15. The Court observed that the domestic courts, aside from noting that the relevant association and union were closed down by Emergency Decree Law No. 667, did not make any specific findings regarding the activities of these institutions or the applicant's involvement in them. Nevertheless, this was still used as evidence for the applicant's conviction.

16. The interpretation of Article 314 § 2 of the Criminal Code concerning the applicant's membership in Aktif Eğitim-Sen and the Kayseri Voluntary Educators Association expanded the scope of this provision in an unforeseeable manner, failed to provide the minimum protection against arbitrary interference, and therefore could not be considered as *"prescribed by law"* as required by Article 11 § 2 of the Convention. As a result, the Court found that there had been a violation of the right to freedom of association as enshrined in Article 11 of the Convention.

4. The Findings under Article 46 of the Convention

17. Under Article 46 of the Convention, the Grand Chamber addressed the systemic issue arising from the unpredictable interpretation of anti-terrorism legislation by the judiciary in cases involving real or alleged volunteers or sympathizers of the Gulen/Hizmet Movement. The Court emphasized that the violations of Articles 6 and 7 of the Convention in the present case were not the result of an isolated incident or a specific sequence of events but rather reflected a broader systemic problem. The Court also highlighted that over 8,000 similar cases were pending before it, with the expectation that this number would rise significantly in the future.

18. Paragraph 418 of the judgment refers to general measures that need to be taken by Türkiye for the implementation of the judgment, which reads; "*The Court is therefore of the opinion that in order to avoid it having to establish similar violations in numerous cases in the future, the defects identified in the present judgment need, to the extent relevant and possible, to be addressed by the Turkish authorities on a larger scale – that is, beyond the specific case of the present applicant. It accordingly falls to the competent authorities, in accordance with the respondent State's obligations under Article 46 of the Convention, to draw the necessary conclusions from the present judgment,* ***particularly in respect of, but not limited to, the cases currently pending before the domestic courts****, and* ***to take any other general measures as appropriate in order to resolve the problem identified above that has led to the findings of violation here*** *(see paragraph 414 above; see also, mutatis mutandis, Guðmundur Andri Ástráðsson v. Iceland [GC], no. 26374/18, § 314, 1 December 2020). More specifically, the domestic courts are required to take due account of the relevant Convention standards as interpreted and applied in the present judgment. The Court underlines in this respect that Article 46 of the Convention has the force of a constitutional rule in Türkiye in accordance with Article 90 § 5 of the Turkish Constitution, according to which international agreements duly put into effect have the force of law and no appeal lies to the Constitutional Court to challenge their constitutionality*."

19. It is evident from this paragraph that, to prevent the recurrence of similar violations in numerous future cases, Turkish authorities must address the defects identified in the Yalçınkaya judgment on a broader scale, extending beyond the specific case of the present

applicant. Consequently, the responsibility falls on the competent authorities, in line with the respondent State's obligations under Article 46 of the Convention, to draw the necessary conclusions from this judgment. This includes but is not limited to addressing the cases currently pending before domestic courts and implementing any other general measures necessary to resolve the systemic issues that led to the findings of violations. The Court specifically emphasized that domestic courts must consider the relevant Convention standards as interpreted and applied in the Yalçınkaya judgment.

20. Under Article 46 of the European Convention on Human Rights, it is incumbent upon the Turkish authorities to address the structural deficiencies identified in the *Yalçınkaya* judgment in order to prevent similar violations in future cases. This obligation extends beyond the individual circumstances of the applicant and requires a broader, systemic response.

21. It is highly disappointing that the revised action plan submitted by the Government fails to reflect the expectations set out under Article 46. The Government neither refers to the Court's findings under this article in the case description section nor provides any indication of steps taken or envisaged to comply with the Court's Article 46 conclusions. This omission raises serious concerns regarding the Government's commitment to addressing the systemic issues at stake.

IV. INDIVIDUAL MEASURES

22. As stated by the Government in paragraph 9 of the revised action plan, the applicant's case was reopened; however, on 12 September 2024, the Kayseri 2nd Assize Court reaffirmed its original judgment, upholding the six-year and three-month prison sentence for the offence of "membership in a terrorist organisation." The case is still pending before the regional appellate court.

23. The Government's revised action plan lacks the necessary detail to enable the Committee of Ministers to properly assess the steps, if any, taken by the trial court to address the deficiencies identified by the European Court under Articles 6 and 7 of the Convention. The action plan submitted by the government does not provide any content beyond quoting the relevant sections of the Trial Court's reasoned judgment. In light of this omission, we find it essential to set out below a summary of how the trial proceedings were conducted, what investigative steps—if any—were undertaken by the trial court, and how, or whether, the court responded to the procedural and substantive shortcomings identified in the *Yüksel Yalçınkaya* judgment.

24. The applicant's retrial process and the fact that, despite the Grand Chamber judgment, he was once again sentenced to the same penalty, constitutes a significant indication that the systemic problematic practices of the judiciary in trials related to the Gülen/Hizmet movement are continuing and even deepening. For this reason, the Committee must subject the case to a close supervision.

The retrial process of the applicant

25. The retrial of Mr. Yüksel Yalçınkaya commenced on 28 November 2023 at the same Kayseri 2nd Assize Court, which had previously convicted the applicant. The court started the retrial by asking relevant authorities for information such as the applicant's Bylock Evaluation and Determination Report, and the Bank Asya transaction statements of the applicant, already noted/considered by the Grand Chamber. The trial court also requested whether it was possible to obtain the raw data related to the content of ByLock, and, if possible, decided to ask for it to be sent to the court.

26. Before the second hearing, held on 2 April 2024, the Department of Anti-Smuggling and Organized Crime (KOM) responded to the court's requests for accessing the raw data by stating that:: *"Since the raw data is not readable, it cannot be processed or separated based on User ID. Providing the entirety of the raw data to any suspect or defendant is also not possible, as it would contain information related to all suspects associated with ByLock."* In fact, **the same reply given by KOM was already known to the Grand Chamber, as noted in paragraph 121 of the judgment, where the Court summarized the Analysis Report on Intra-Organisational Communication Application, prepared by KOM and submitted by the Government during the Grand Chamber proceedings.** But this did not affect the Court's finding of violation of Article 6 of the Convention.

27. The Court's finding of a violation of Article 6 was based, among many other factors (See §§ 331-335), on the applicant's inability to directly challenge the ByLock data held by the prosecution, as well as the national courts' failure to adequately address the applicant's objections to the accuracy of this data with relevant and sufficient reasoning, despite its critical importance (§ 337).

28. At the last hearing held on 12 September 2024, the trial court heard two witnesses who were allegedly on the applicant's ByLock contact list. **Both witnesses denied having been in contact with him** through ByLock and **provided no information regarding any organizational activity involving the applicant**. With regard to the ByLock data, the applicant's representative requested that the court ensure access to the raw data for independent examination and presented arguments questioning the accuracy and reliability of this data. However, the court rejected this request.

29. At the end of the hearing, the court concluded that there were no legal violations in the procedures carried out during the previous stage regarding the applicant and that the prior judgment was in accordance with the law and procedure. Accordingly, the court decided to **APPROVE the previous judgment dated 21/03/2017, file number 2017/136-121**, which had led to the violation ruling by the ECtHR. Moreover, **the court imposed a travel ban** on the applicant, despite having already issued the same ruling with the same length of prison sentence, which had already been fully served.

30. As the Committee will observe from the annexed reasoned conviction decision **(Annex 80)** of the trial court in Kayseri, once again, the trial court primarily based its arguments on the defendant's use of the ByLock application, his membership in two associations that were closed after the coup attempt due to their affiliation with the Gülen movement, and his financial transactions with Bank Asya, **without explaining** how these actions, which were mere manifestations of the exercise of fundamental rights, could constitute the material and mental elements of the offense of membership in a terrorist organization. These were the grounds for the applicant's previous conviction, which resulted in the violation of Articles 6, 7, and 11 of the Convention.

31. The decision of the first instance court is now before the Regional Appellate Court and will subsequently go to the Court of Cassation. However, it has significant repercussions, sending a message to other first-instance courts that are obliged to implement the principles of the Yüksel Yalçınkaya judgment in similar cases. The decision of the court in the applicant's case is another proof of the judiciary's persistent inaction in implementing and complying with the Yüksel Yalçınkaya judgment.

Analysis of the Kayseri Court's Second Conviction Decision

32. We would like to inform the Committee once again that the domestic court re-convicted Mr. Yalçınkaya relying on the line of reasonings put in the Second Chamber's Yasak judgment, which was not yet final at the time of the decision, instead of responding to the principles set out in the Yalçınkaya judgment.

33. Contrary to what the Government argues in paragraph 11 of the revised action plan, as the Committee will observe, in the analytical section of the trial court's reasoning, there is not a single reference to the Yalçınkaya judgment or the findings of the Court contained therein. Instead, the trial court explicitly cites the Yasak case, as evidenced on pages 38 and 44 of the reconviction decision.

34. Regarding Article 7 of the Convention, the Government states (para. 19) that the Assize Court, during the re-trial, did not treat ByLock as the sole or decisive evidence. The court reviewed the ByLock findings and report, heard witness statements, and considered additional evidence submitted after the initial decision. Based on this broader analysis, it concluded that the applicant's actions were of an "intense," "continuous," and "diverse" organisational nature, and upheld the conviction.

35. In reality, the trial court neither demonstrated nor assessed the material elements of the alleged membership in a terrorist organization attributed to the applicant nor did it establish the mental element. In the new judgment, the trial court did nothing but infer hypothetical conclusions (see page 44 of the decision) from message contents attributed to the applicant—contents the applicant denies—and claimed that these alone proved the applicant's use of the ByLock application, asserting this was sufficient to convict the applicant of membership in a

terrorist organization. However, in the Yalçınkaya judgment, the Grand Chamber had already noted these message contents upon the Government's submissions and acknowledged that these contents did not contain any criminal elements.

36. The trial court has even interpreted paragraph 177 of the Yasak judgment as if the Court implied that once it is proven that a person used ByLock or had any kind of connection with the Gülen movement, this would suffice for convicting the person of membership in a terrorist organization, effectively approving such a conviction. Subsequently, based on paragraph 177, the trial court deemed it acceptable to convict Mr. Yalçınkaya again.

37. Throughout the retrial, the trial court focused exclusively on whether the applicant had downloaded and used the ByLock messaging application. To this end, it examined the contents of messages attributed to the applicant—introduced later into the case file through a finding and evaluation report not available during the initial trial—and sought to determine whether individuals saved in the applicant's contact list were themselves under investigation or prosecution for the same charge. The court then selected and heard two witnesses from among these individuals who had previously benefited from effective remorse provisions and were therefore likely to testify against the applicant, as well as the informant who triggered the investigation.

38. Although the court is obligated in criminal proceedings to gather both incriminating and exculpatory evidence, it refused to hear other individuals listed in the applicant's contacts who were expected to testify in the applicant's favor. Instead, it selectively chose witnesses who might provide incriminating statements. Ultimately, none of the three witnesses heard by the court made any statements that could be considered incriminating with regard to the applicant's alleged organizational ties. The Committee must examine the hearing minutes to analyse how the witness statements are being manipulated by the Government and the trial court. (Annexes 81 and 82)

39. The witness TA[1] heard by the trial court on 2 April 2024 stated she knew the defendant (applicant) since 2012 solely because they have lived in opposite apartments in the same building. The witness clearly stated that she had not witnessed the defendant engage in any actions, expressions, or activities related to the Gulen movement. She also noted that her knowledge was limited to that. The witness stated that she had called the tip-off line using her own number and mentioned the defendant along with two other individuals. However, she denied having made the content of the report that was read to her by the court. She explained that she only wanted the defendant to be investigated, considering it her civic duty, particularly

[1] The witness is someone who, following President Erdoğan's call in the immediate aftermath of the attempted coup for citizens to report members of the Gülen movement around them, called the police and reported several neighbors, including Yüksel Yalçınkaya. The entire investigation and prosecution process against Yalçınkaya began as a result of this phone tip-off.

after witnessing the acts of traitors on July 15, 2016, as a patriotic citizen. The witness also mentioned frequently seeing a newspaper—whose name she could not recall—in the shared entrance area of the building, but stated that she did not know to whom it was delivered, and that the defendant resided directly opposite them on the 9th floor.[2]

40. The witness A.V.[3] was heard by the trial court on 12 September 2024 stating that he had been prosecuted on charges of membership in the FETÖ/PDY before the Sivas 2nd High Criminal Court, that he benefited from the provisions of effective remorse, was sentenced to 3 years and 4 months in prison, and that his case was currently under appeal. He confirmed that he had previously given a statement to law enforcement and had identified the suspect, reiterating that both his statement and identification remain accurate. He said that he knew the defendant because they worked together as teachers at Kayseri Seyyid Burhaneddin High School for approximately 20 years. He added that **he did not know about the charges against the defendant, that he knew him only as a colleague, and that although they had occasionally attended social gatherings such as funerals together, he never witnessed the defendant engaging in any organizational activities.** The witness stated that he occasionally attended religious talks (sohbet) organized by the group, sometimes as a listener and sometimes as a speaker. He began delivering such talks after 2010 and had his own group. As previously stated, some of these talks were with judicial personnel, but **the defendant never attended those or any other gatherings**. **The defendant was not part of any group in which the witness gave talks.** Therefore, he declared that **he had not witnessed any acts, statements, or activities by the defendant linked to the organization.** He said his knowledge of the matter was limited to what he had already stated. The witness was then read his statement and identification record taken by the Sivas Anti-Smuggling and Organized Crime (KOM) Branch on 19 February 2018. When asked to explain the discrepancy, **he clarified that he (A.V.) had been one of the founders of the Kayseri Volunteer Educators Association in 2004, and they carried out various visits under this**

[2] The hearing minute, dated 2 April 2024, Docket no. 2023/441, Kayseri 2nd Assize Court

[3] Witness A.V. is a defendant whose statement was taken by the Sivas Police Department Anti-Smuggling and Organized Crime (KOM) Branch on 18 February 2018 as part of a separate investigation. His statement was not included in the applicant's case file during the initial trial. In his own case, A.V. disclosed everything he knew about the Gülen movement and named all individuals he recognized as affiliated with it. As a result, he benefited from the provisions of effective remorse and received a reduced sentence. Although he claims to have known the applicant for 20 years, he explicitly stated that he had never witnessed the applicant engage in any organizational activities or make any related statements. His effective remorse case is still under review by the Court of Cassation. Furthermore, the Kayseri court has forwarded his statement to the relevant court to be evaluated under the effective remorse provisions. This statement given in court had the potential to be assessed either in his favor or against him, even in his own trial, which is still pending before the Court of Cassation. Having said that despite knowing the applicant for many years and having the opportunity to provide testimony either in favor of or against him during the present proceedings, A.V. stated that he didn't witness any organsiation activities or statements of the applicant.

association. Since the defendant was his colleague, he meant this context in his previous statement.[4]

41. The trial court also heard K.S.[5] as a witness. The witness stated that he had been prosecuted before the Kayseri 2nd High Criminal Court on charges of membership in the FETÖ/PDY organization. He was initially sentenced to 6 years and 3 months in prison by the first-instance court, but the judgment was overturned during the appeal process due to his cooperation under the effective remorse provisions. Following the retrial, he was sentenced to 2 years and 1 month in prison. He acknowledged having used the ByLock application but could not recall his user ID. He said **he does not remember the defendant present in court and had already named all the individuals he knew in the context of his own case; the current defendant was not among them**. He added that **he met the defendant in prison and has not witnessed any organizational acts, statements, or activities by him**. His knowledge about the defendant comes only from media sources after the fact. He stated that this was the full extent of his knowledge and perception regarding the applicant.[6]

42. The Government contends that the trial court duly considered the witness statements as part of the evidentiary basis for convicting and sentencing the applicant for membership in a terrorist organization. Indeed, the trial court listed the witness statements among the evidence in its reasoned judgment. However, the Government's submission — and the trial court's conclusion, based on the above-mentioned witness statements, that the applicant was part of the hierarchical structure of the Gülen movement and that his activities met the criteria of diversity, intensity, and continuity — clearly demonstrate how arbitrary and ill-intentioned the judicial proceedings were. In fact, none of the three witnesses heard during the proceedings provided any information indicating that the applicant was part of the alleged hierarchical structure of the organization or that he had engaged in any activity related to the organization's purported criminal aims or operations.

43. With regard to the ByLock messages attributed to the applicant, the Kayseri court's judgment demonstrates that the domestic courts have continued to place significant weight on the alleged use of ByLock as a decisive indicator of membership in an armed terrorist

[4] The hearing minute, dated 12 September 2024, Docket no. 2023/441, Kayseri 2nd Assize Court.
[5] Kenan Şenlik was a defendant in criminal proceedings before the same court. The Kayseri 2nd Assize Court sentenced him on 13 April 2021, issued under file number 2021/150 (Esas) and 2021/137 (Karar), his statements during the appellate phase were considered to constitute effective remorse (*etkin pişmanlık*). The court determined that his conduct met the conditions for the application of the provisions related to effective remorse under Turkish criminal law. As a result, he was convicted of membership in the FETÖ/PDY armed terrorist organization and sentenced to 2 years and 1 month of imprisonment, with the sentence being reduced due to the application of effective remorse provisions. This suggests that Kenan Şenlik either confessed to or cooperated with authorities to some extent during the appeals process, providing information deemed valuable by the court, which led to a mitigated sentence. He, however, said that he did not know the applicant and his organisational activities with the Gulen movement.
[6] The hearing minute, dated 12 September 2024, Docket no. 2023/441, Kayseri 2nd Assize Court.

organization — even where such use has not been incontrovertibly established. However, a closer examination of both the content and the context of the alleged ByLock use in the applicant's case reveals substantial deficiencies in the evidentiary basis and legal reasoning adopted by the domestic courts.

44. Although at first glance the domestic court's reasoning appears to take into account the specific use of the ByLock application, the broader judicial approach — as reflected in the case law of the Turkish Court of Cassation — confirms that mere use of the application, in conjunction with presumed association with other users allegedly linked to the Gülen movement, is routinely treated as sufficient to establish membership in a terrorist organization. This approach is applied regardless of the actual content or context of communication. In the applicant's case, this pattern is once again evident.

45. The conviction judgment dated 19 September 2024 refers to a newly introduced ByLock detection and evaluation report attributing usage to a user identified with ID 408783, whom the court assumed to be the applicant, Mr. Yalçınkaya — a claim he categorically denies.

46. The report regarding the "user ID 408783" indicates minimal use: nine logins over a period of four months, totaling just 126 minutes. The user reportedly sent only two messages: one on 20 June 2015 stating *"Hi, I am Yüksel Yalçınkaya*" and another one in January 2016 quoting a religious phrase was sent by the same user: "ALLAH BES, gayri heves" — a phrase meaning "Allah is sufficient; all else is mere desire.". There is no evidence of any interaction—no replies, forwards, or engagement with incoming messages. The user did not create or participate in any groups, and no correspondence was flagged as suspicious or operational in nature. The incoming messages were of a religious or reflective nature, often citing sermons by Fethullah Gülen or expressing concern over the perceived injustices against sympathizers of the movement. There is no indication that these messages incited or supported violence, nor any suggestion that they were perceived by the user as originating from a terrorist organization.

47. Despite this, the domestic court repeatedly used in its reasoned judgment terms such as "communication," "correspondence," and "messages" to suggest active and meaningful engagement via the ByLock application — a portrayal entirely at odds with the passivity and limited nature of the actual use evidenced in the report.

48. The applicant's conviction is based almost entirely on the alleged use of the ByLock messaging application, from which the trial court inferred a "mental link" to a terrorist organization — an approach that bypasses the fundamental requirements of *mens rea*, namely intent and knowledge, as mandated under criminal law. The court asserted that the applicant used ByLock for organizational communication and that, together with certain alleged behaviors, this constituted continuous, diverse, and intensive organizational activity.

49. Remarkably, the court further relied on a witness statement taken in a separate investigation — a statement that was neither verified nor reaffirmed during the applicant's trial — to conclude that the applicant's ties with the organization dated back to 1999. Such a finding represents a grossly unreasonable interpretation of the law. Even the well-established case law of the Turkish Constitutional Court[7] holds that mere participation in religious *sohbet* meetings as a passive listener does not constitute membership in a terrorist organization. Nevertheless, the trial court used the applicant's alleged — but unproven — attendance at such meetings as incriminating evidence.

50. In addition, the court inferred from the presence of six teachers in the applicant's contact list that he belonged to the so-called "teachers' structure" within the organization — despite the fact that no such structure was identified or described in the indictment or the court's reasoned judgment. The trial court's conclusions rest not on substantiated facts but on speculative and uncorroborated assumptions.

51. The detection and evaluation report — which the applicant contests — fails to offer any concrete evidence to support these claims. The act of sending only two messages does not indicate any organic link to the organization, nor does it amount to a material or mental contribution to its survival or operations.

52. For a conviction of membership in a terrorist organization to be lawful, courts must establish both the *actus reus* — a concrete contribution to the group's activities — and the *mens rea* — knowledge of the organization's criminal goals, including the commission or intent to commit crimes. It must also be shown that the organization uses, or intends to use, force and maintains an armed structure. None of these elements can reasonably be inferred from the applicant's alleged use of ByLock application or the mere sending and receiving of a few unexplained messages.

53. This presumption-based approach is precisely the type of reasoning the European Court of Human Rights condemned in *Yalçınkaya v. Türkiye*, where it found a violation of Article 7 of the Convention due to the absence of legal foreseeability and the retroactive expansion of criminal liability.

54. The passive use of a communication application — especially in the absence of incriminating content, interaction, or behavior — cannot satisfy the Convention-standard requirement of proof *beyond reasonable doubt* of the applicant's intentional and knowing participation in the alleged terrorist organization. The combination of limited access, absence of reciprocal communication, the religious or personal nature of the received content, and the overall passivity of the user strongly undermines the Government's position. It also reinforces the conclusion that the applicant's conviction was not only unsupported by credible evidence

[7] See Constitutional Court judgment, Bilal Celalettin Sasmaz, No: 2019/20791

but was the result of a broader systemic problem in judicial practice that remains unaddressed, even after the Grand Chamber's judgment.

55. Taken together, these elements demonstrate that the reliance on ByLock in the applicant's case — far from meeting the legal standards of individual criminal responsibility — constitutes yet another example of arbitrary and bad-faith prosecution in violation of Article 7 of the Convention.

56. The trial court also based its conviction on the fact that the applicant deposited TRY 3,000.00 into his Bank Asya account on 5 February 2014 and purchased gold, and that his account balance decreased due to withdrawals in May 2015. From these transactions, the court concluded that the applicant acted in line with the directives and instructions of the organisation's leader, thereby demonstrating a hierarchical and organic connection with the organisation and its executives.

57. However, before the Grand Chamber, the Government argued that depositing money into the bank would not, on its own, suffice to prove membership of the FETÖ/PDY, but could only serve as a corroborating element when assessed together with other substantial evidence. (See Yuksel Yalcinkaya, para. 236) In contrast to this position, we observe that the trial court treated this very act as one of the main grounds for conviction. The court however failed to explain how depositing money into a bank account could indicate involvement in the hierarchical structure of a terrorist organisation. Instead, it drew presumptive conclusions solely based on the timing of the transactions. At the time of the transactions (2014–2015), Bank Asya was a legally operating, state-supervised financial institution. No legal provision prohibited individuals from using its services. There was no clear and accessible legal basis that would have enabled the applicant to foresee that such conduct could be later construed as evidence of terrorist affiliation. The applicant's individual intent was not examined. Criminal responsibility must be individual, and presumption of shared motives based solely on timing or patterns is insufficient for establishing guilt. There is no indication that the applicant had knowledge of any organisational directive or that he intended to support criminal activity. Absent a *mens rea* (criminal intent), mere financial activity—especially in the absence of other incriminating conduct—cannot justify a conviction for membership in a terrorist organisation.

58. In response to the ECtHR Grand Chamber's finding of a violation of Article 6 of the Convention in *Yalçınkaya v. Türkiye*, the Turkish Government has maintained that the Assize Court's refusal to provide ByLock raw data was lawful. They argued that such data, being an integral part of broader investigations, could not be disclosed without compromising its integrity. Moreover, they claimed the applicant's conviction was based on multiple sources of corroborating evidence, including HIS, CGNAT, IP logs, and expert reports.

59. However, a closer examination reveals that the retrial before the Kayseri 2nd Assize Court failed to remedy the core procedural fair trial deficiencies highlighted in the ECtHR's violation judgment.

60. The court started the retrial by asking relevant authorities for information such as the applicant's Bylock Evaluation and Determination Report, and the Bank Asya transaction statements of the applicant, already assessed in the Grand Chamber judgment. The trial court also requested whether it was possible to obtain the raw data related to the content of ByLock, and, if possible, decided to ask for it to be sent to the court. However, the Chief Public Prosecutor's Office **neither provided the raw data nor the parts related to the applicant.**

61. The response of the Ankara Chief Public Prosecutor's Office has also demonstrated that ByLock raw data would/could not be sent in any case file, and no court would be able to commission an expert report regarding the reliability of these data.

62. According to the Kayseri court, which deemed the response from the Chief Public Prosecutor's Office sufficient, submitting the data for the defense's examination could compromise their integrity. The Grand Chamber, however, did not find this argument persuasive and stated that **even if not the entirety of the data, the parts concerning the applicant should be disclosed to them**. Nonetheless, the Kayseri court's reasoning **did not address at all why the "parts concerning the applicant" were not disclosed**. Moreover, the data requested by the applicant were not the "processed" data but the "raw" data, and providing the image of these data to the applicant would not compromise their integrity. Therefore, the reasoning for not providing the data to the applicant lacks legal merit.

63. The Turkish court did not only reiterate arguments previously rejected by the Grand Chamber, but also relied on the same unverifiable, unexamined, and potentially unlawfully obtained data to uphold the applicant's conviction. This constitutes a persistent failure to meet the standards of fairness and equality of arms as required under Article 6.

64. The Kayseri court's reasoning for rejecting the applicant's request for the ByLock raw data is virtually identical to the Turkish Government's prior submissions to the ECtHR. (§296, Yalçınkaya). These included concerns about privacy, security, and ongoing investigations. Yet, the ECtHR had explicitly rejected these justifications, emphasizing that—even if full disclosure was impracticable—**the *parts concerning the applicant*** must be made available to ensure the fairness of the proceedings (§331–336).

65. Nonetheless, the retrial court neither addressed nor complied with this aspect. The reasoning in its decision failed to explain why the applicant-specific portions were not disclosed, and instead accepted the Ankara Chief Public Prosecutor's blanket refusal without any critical assessment. The argument that data "integrity" would be compromised by granting access—even to images of raw data—is devoid of legal foundation and ignores the Grand

Chamber's judgment. In short, the Kayseri court has resurrected rejected arguments to justify the same procedural flaws.

66. The ECtHR underscored the lack of verifiable guarantees regarding the *origin*, *integrity*, and *chain of custody* of the ByLock data prior to its delivery to judicial authorities on 9 December 2016 (§334). It further held that there was no record of a judicial warrant for search, seizure, or imaging of the ByLock server data before that date—rendering its evidentiary value questionable under Article 6.

67. Despite this, the Kayseri court presumed the legality and reliability of the ByLock data ab initio, ignoring the ECtHR's call for a prior examination under the Turkish Code of Criminal Procedure (CMK). The court offered no clarification as to whether any judicial decision authorized the collection, processing, or use of this evidence in a manner consistent with CMK Article 134. The failure to address this glaring issue underscores its unwillingness to challenge the prevailing prosecutorial narrative.

68. The ECtHR noted that not only had the applicant been denied access to raw data, but their request for an *independent expert analysis* of the raw data was also rejected (§333). The only expert reports accepted during the retrial did not concern the raw ByLock files but focused instead on derivative data—such as CGNAT logs and IP addresses—thus falling short of what the ECtHR deemed necessary.

69. Moreover, the Kayseri court's suggestion that defense counsel failed to make a "substantive objection" is misleading. The applicant persistently challenged the authenticity and lawfulness of the ByLock data but was systemically denied the means to substantiate those objections. It is not the absence of defense efforts, but the court's unwillingness to act ex officio in the face of a binding ECtHR judgment that constitutes a failure of justice.

70. The Kayseri court adopted a tone and reasoning that misrepresents the findings of the European Court of Human Rights. Instead of recognizing the violation judgment as a binding legal precedent necessitating procedural rectification, **the court approached the matter as though it were merely conducting a superficial appellate or individual application review under the principle of subsidiarity.**

71. By stating that the applicant did not specify "what result" would follow from obtaining the raw data, the court disregarded the ECtHR's clear stance that such data must be accessible to ensure a fair trial. This burdensome expectation reverses the logic of adversarial proceedings: it is the court's duty to ensure the reliability of the evidence, not the applicant's burden to hypothesize outcomes based on inaccessible material.

72. The ECtHR highlighted the lack of procedural safeguards at the time ByLock data was obtained and used. It stressed that the Turkish courts, including the Court of Cassation, relied on untested assumptions—such as the organizational exclusivity of ByLock—originating solely

from the National Intelligence Agency. These assumptions were never subjected to adversarial scrutiny and formed the sole or decisive basis of conviction in thousands of cases (§334–336).

73. In repeating these assumptions without verifying their applicability to the applicant through independent examination of raw data, the Kayseri court failed to distinguish its judgment from the prior, defective proceedings. The result is a retrial in form but not in substance—an affront to the principle of *restitutio in integrum*.

74. The retrial before the Kayseri 2nd Assize Court constitutes a symbolic rather than substantive engagement with the ECtHR Grand Chamber's judgment. By ignoring the binding findings on fair trial violations and by accepting unverified, inaccessible, and potentially unlawfully obtained evidence, the court has perpetuated the same injustices previously condemned by the Strasbourg Court. This case now exemplifies not only individual denial of justice but also systemic resistance to international human rights norms within Turkey's criminal justice system. The continued reliance on ByLock data—without transparency, independent oversight, or respect for adversarial principles—raises serious questions about the rule of law and Turkey's obligations under the European Convention on Human Rights.

Failure to Implement Individual Measures

75. Despite the Turkish Government's payment of compensation ordered by the European Court, the applicant's reconviction with the same sentence—six years and three months of imprisonment—by the very same court that issued the original judgment found to be in violation of the Convention, constitutes a clear failure to take the necessary individual measures required by Article 46 §1 of the Convention.

76. The retrial proceedings before the Kayseri 2nd Assize Court did not remedy the procedural and substantive shortcomings identified by the Grand Chamber in its Yüksel Yalçınkaya judgment. On the contrary, the court reaffirmed its earlier conclusions without addressing the central violations of Articles 6 and 7, and without providing access to the raw ByLock data or allowing independent scrutiny of the evidence — both of which were critical elements of the ECtHR's reasoning. **The Amnesty International's Annual Report 2024/25[8] also noted that by stating that the retrial of Mr Yalcinkaya failed to consider the Grand Chamber's judgment.**

77. Moreover, the imposition of a travel ban on the applicant, despite the completion of his sentence, and the continuation of judicial proceedings pending appeal, further exacerbate the ongoing violations. These actions send a chilling signal to other domestic courts and individuals similarly situated, suggesting that Strasbourg judgments can be formally acknowledged but substantively ignored.

[8] See here

78. In light of these developments, it must be concluded that the Turkish authorities have failed to adopt the individual measures necessary to eliminate the consequences of the violation for the applicant and to comply with the binding nature of the Yalçınkaya judgment. Accordingly, the Committee of Ministers should maintain enhanced supervision of the case and urge the Government to fully comply with its obligations under the Convention.

V. HIGHLIGHTING KEY INTERPRETATION ERRORS BY THE GOVERNMENT

79. We would like to draw the Committee of Ministers' attention to several key assertions made by the Government throughout the Revised Action Plan. Given their relevance to the ongoing supervision of the implementation of the *Yüksel Yalçınkaya* judgment—particularly in relation to Article 7—these statements warrant careful verification. If these representations stem from a misunderstanding of the Grand Chamber's findings, they should be clarified. However, if they reflect a deliberate mischaracterization of the judgment, they risk undermining the integrity of the execution process and may be construed as an attempt to mislead the Committee.

Nowhere in the judgment does the Court find that the designation of the Gulen movement as a terrorist organization is compatible with the Convention.

80. The Government states in paragraph 40 of its Revised Action plan: "Dismissing the applicant's arguments, the Court found that the assessment and designation of FETÖ/PDY as a terrorist organisation by the domestic courts was not incompatible with the Convention and the law (see, ibid, 251-254)."

81. The Committee must carefully review paragraphs 251-254 of the judgment to accurately understand the Court's findings. Given the importance of this issue, we urge the Committee to closely examine these paragraphs to ensure a correct and thorough assessment of the Government's compliance with the judgment. Nowhere in these paragraphs does the Court conclude that any assessment or designation of the Gulen movement as a terrorist organization by domestic authorities was compatible with the Convention. Rather, in these paragraphs, the Court responds to the applicant's argument regarding the fact that this organization was not designated as a terrorist organization at the time when the impugned acts were allegedly committed by him. The Court merely summarizes the legal basis and procedure for the designation of an organization as a terrorist organization and outlines the relevant court decisions without making any decision or taking any position on that matter. In paragraph 254, the Court clearly states: "[T]he relevant question for the purposes of the present case is not whether the FETÖ/PDY had been proscribed as a terrorist organisation at the time of the acts attributed to the applicant. It is whether his conviction for membership of an armed terrorist organisation was sufficiently foreseeable given the requirements of the domestic law, in particular as regards the cumulative constituent material and mental elements of the offense such as they appear in Article 314 § 2 of the Criminal Code, the Prevention of Terrorism Act and in the relevant case-law of the Court of Cassation."

82. This clarification is essential for the Committee to accurately evaluate the Government's position and ensure that the monitoring process adheres to the Court's actual findings.

The Court does not state that the use of Bylock could prima facie suggest some kind of connection with the FETÖ/PDY (see, ibid, § 259).

83. The Court never accepts the abusive language used by the Government in describing the Gulen movement anywhere in the judgment and clearly distinguishes this in the way it formulates, for example, paragraphs 259 and 260. In paragraph 259, the Court states that *"… ByLock was not just any ordinary commercial messaging application, and that its use could prima facie suggest some kind of connection with the Gülen movement."* The Court, in the following paragraph, goes on to say that *"…Article 314 § 2 of the Criminal Code concerns not mere connection with an allegedly criminal network, but membership in an armed terrorist organization, to the extent that such membership is established based on the constituent – objective and subjective – elements set out in the law, as noted in detail in paragraphs 245-248 above, and …"*

84. The Court, in other words, states that even if the use of the ByLock application could *prima facie* suggest some kind of connection with the Gulen movement, it is still necessary to demonstrate the constituent material and mental elements of the offense of membership in "an armed terrorist organization". Therefore, the Court does not accept the argument of the Turkish judiciary, which equates the use of ByLock, or being connected with or a member of the Gulen movement, with being a member of an armed terrorist organization.

85. Due to this persistent wrongful practice by the judiciary, the Grand Chamber rendered a violation judgment. As can be understood from both the sample decisions reported by the Government in their Action Plan and the examples provided in our present communication, the Turkish judiciary continues to equate the use of ByLock or association with the Gulen movement with membership in an armed terrorist organization, without giving due consideration to or demonstrating the presence of the constituent elements of such an offense.

86. Contrary to what the Government states in para 41 of its Revised Action Plan, the Court does not state that the use of ByLock could *prima facie* suggest some kind of connection with FETÖ/PDY, which is the abusive language used by the Government to refer to the Gulen movement. A correct understanding of the differentiation made in paragraphs 259 and 260 is crucial for ensuring that the monitoring process of the execution of this judgment adheres to the Court's findings.

The Court rejected the judicial and governmental arguments that the ByLock application was used exclusively by members of the Gulen movement

87. Contrary to the Government's interpretation in its revised Action Plan (para.41), the Court rejected the judicial and governmental arguments that the ByLock application was used exclusively by members of FETÖ/PDY, concluding that the technical data did not support this

claim (§ 339). The Court emphasized that it had not been technically proven how an application downloaded hundreds of thousands of times from the Google Play Store and Apple Store could have been used exclusively by members of the organization and highlighted the deficiencies and inconsistencies in the MİT *(National Intelligence Organisation)* Report on this matter. The Court also noted that the national courts, including the Court of Cassation in its landmark decisions, accepted the findings made primarily by MİT in an extrajudicial context regarding the alleged exclusivity and organizational nature of ByLock, without thoroughly scrutinizing those findings (§ 340).

The court rejected or seriously questioned all arguments of the Government as to the so-called reliability of Bylock data and evidence

88. In proceedings against individuals alleged to have used the ByLock application, neither the parties involved nor the courts that issued convictions were granted access to the raw data or were allowed to have it examined by an expert. This practice is still in place. The Revised Action Plan states that the ECtHR did not criticize the failure to hand over the raw data to the applicant, but rather the inaction of the domestic courts in justifying the applicant's request (Revised Action Plan § 116). This statement is not accurate. According to the Grand Chamber:

> *"...the applicant's request that the raw data be submitted to an independent examination for the verification of their content and integrity was also not entertained by the domestic courts"* (see Yalçınkaya v. Turkey, no. 15669/20, § 332).
>
> *"...the Court considers that the applicant had a legitimate interest in seeking their examination by independent experts and that the courts had the duty of properly responding to him" (see Yalçınkaya v. Turkey, no. 15669/20, § 333).*

89. The Government also stated that the problem was addressed by domestic courts obtaining all ByLock reports and verifying the accuracy of ByLock data by relying on data from other sources (Revised Action Plan § 110). This statement in the Revised Action Plan is incorrect. According to the Grand Chamber:

> *"While the Court does not ignore the significance of these factors, it considers that they are not determinative of the question whether the applicant's defence rights vis-à-vis the ByLock evidence were duly respected in the present case"* (see *Yalçınkaya v. Turkey*, no. 15669/20, § 326).
>
> *Accordingly, "all material evidence" for or against the accused, which is an element of the right to an adversarial trial, must be disclosed to the defense. This right cannot be limited to evidence deemed relevant by the prosecution and cannot be narrowly construed. As emphasized by the Grand Chamber, the fact that the applicant had access to all ByLock reports in the case file does not mean that he had no right or interest in requesting access to the data from which these reports were generated* (see *Yalçınkaya v. Turkey*, no. 15669/20, § 327).

VI. WORRYING PUBLIC STATEMENTS FOLLOWING THE ANNOUNCEMENT OF THE RULING

90. Following the announcement of the Yüksel Yalçınkaya ruling, worrying public statements were made by high-level political figures, such as the President, the Minister of Justice, and the President of the Constitutional Court, which have negatively impacted the proper, effective, and prompt implementation of the said judgment by the judiciary.

91. Specifically, following the announcement of the judgment on 26 September, President Erdogan made the following statement at the Parliament: *"… Even the UK, a founding member of the system, could not endure the European Court of Human Rights, which overstepped its authority under the influence of some countries and disregarded Turkey's sovereign rights**. It is impossible for us to either respect the decisions of institutions aligned with terrorist organisations or to heed what they say**. Moreover, this is not the only issue. Those who lecture us on democracy are playing three monkeys in the face of the Islamophobia that has enveloped them like a venom.*"

92. In a statement made on October 1, 2023, President Recep Tayyip Erdoğan said: *"**The recent decisions of the European Court of Human Rights (ECtHR), a body of the Council of Europe, have been the final straw. Let the members and supporters of the terrorist organization, who have taken courage from this decision, not get their hopes up in vain; there will be no gain for the vile FETÖ members, who have already been condemned in the collective conscience, from this decision.** Remember, once a traitor, always a traitor. Our nation has the wisdom not to be bitten twice by the same snake. It is impossible for us to respect or heed the decisions of institutions that align themselves with terrorist organizations."*

93. Similar statements were made by the Minister of Justice, Yilmaz Tunc, after the announcement of the judgment of the Grand Chamber: "..***It is unacceptable for the ECtHR to overstep its authority and issue a judgment of violation by examining the evidence in a case where our judicial authorities at all levels, from the court of first instance to the Court of Appeal, from the Court of Cassation to the Constitutional Court, have deemed the evidence sufficient***."

94. In a statement made on September 26, 2023, Minister of Justice Yılmaz Tunç said: *"The European Court of Human Rights (ECtHR) had emphasized that the application, interpretation, and evaluation of evidence by national courts could not be the subject of its review. However, in today's Yalçınkaya decision, the ECtHR has departed from this established jurisprudence. The ECtHR has clearly overstepped its authority by evaluating the evidence and has made the application of legal rules and the evaluation of evidence by national courts the subject of its review. Despite repeatedly stating in its own jurisprudence that it does not have the authority to evaluate evidence, the ECtHR has chosen to evaluate evidence in the context of the FETÖ trials. Despite being thoroughly informed and objected to by our Government, the ECtHR, by*

accepting as the applicant's representative in the Grand Chamber hearing a person against whom two separate arrest warrants have been issued by the Turkish judiciary on charges of FETÖ membership, has made it clear from the outset that it would not conduct an impartial trial and has issued a decision that is contrary to the law and the European Convention on Human Rights. Our country will continue its fight against terrorism with determination in accordance with national legislation and international obligations."

95. In a statement made on September 28, 2023, the Minister of Justice said: *"Each person on trial must be evaluated separately, especially in terms of the evidence collected. This is how it works in criminal law. Therefore, we do not believe that this decision will set a precedent. Our review is ongoing.* ***We particularly believe that*** **this decision pertains only to that specific case***. Because each case has its own unique characteristics. Each person on trial must be evaluated separately, especially in terms of the evidence collected. This is how it works in criminal law. Therefore,* ***we do not believe that this decision will set a precedent****."*

96. The then-President of the Constitutional Court, Zühtü Arslan, also made a statement on October 1, 2023, saying*: "The decision of the Constitutional Court is already clear. Therefore, they [the European Court of Human Rights] made a different decision from ours."* [9]

97. The messages of tolerance issued by state authorities regarding actions that are incompatible with the Convention have found resonance within the judiciary, resulting in the failure to implement the requirements of the ECtHR Grand Chamber's judgment in any way during the nearly one-year period following the judgment became final.

98. These statements raise serious concerns regarding the independence and impartiality of the judiciary in the execution of this judgment, and we urge the Committee to take these developments into account when assessing the situation.

VII. NO PROGRESS ON GENERAL MEASURES TO PREVENT RECURRENCE OF SIMILAR VIOLATIONS

1. Overall Comments About the Information Reported By the Government in the Action Plan

99. The Government asserts in paragraph 50 of the Revised Action Plan that *"current practice and case-law of the Turkish judicial authorities show that a practice compatible with the principles laid down by the Court has become established."* We respectfully submit that this assertion is inaccurate and misleading. The information cited by the Government as "up-to-date" merely repeats legal arguments and summaries already reviewed in detail by the Grand Chamber in the *Yalçınkaya* judgment. No evidence is provided to demonstrate any change in judicial practice that would reflect a genuine effort to implement the Court's findings. The summary of the judicial practice presented by the Government between paragraphs 46 and 49

[9] https://www.ntv.com.tr/turkiye/aym-baskani-arslan-aihm-kararina-katilmiyoruz-bizim-kararimiz-belli,yq2H8lDPxUyfREUrt6nHmg

with regard to the offence of membership in an armed terrorist organization is already noted and evaluated by the Court in the judgment.

100. In an attempt to support its claim, the Government submits a limited number of sample decisions from various levels of the judiciary—first-instance courts, regional courts of appeal, and the Court of Cassation. However, this selection is not representative and lacks analytical depth.

101. Crucially, all the submitted decisions are acquittals, many of which were rendered on procedural grounds rather than through substantive evaluation of the constituent elements of the offense of membership in an armed terrorist organization. The Government omits any reasoned conviction decisions, which are essential to assess whether judicial reasoning has changed in light of the *Yalçınkaya* judgment. This selective presentation gives a skewed picture and conceals the reality that convictions based on the same problematic criteria persist. It is only through the conviction decisions that the Committee could meaningfully assess whether the courts have appropriately considered the findings of the Court in the Yüksel Yalçınkaya judgment. Courts at all levels routinely and persistently apply anti-terror legislation in cases similar to that of Yüksel Yalçınkaya in the same manner as they did before the Court's judgment. We will showcase concrete conviction cases below and send them herewith to the Committee for its assessment. (See annexed sample conviction decisions)

102. The Government's own examples further confirm that judicial authorities continue to treat the mere use of the ByLock application as sufficient to infer organizational membership—often without examining message content or contextual elements. Only in rare cases, such as that referred to in paragraph 82 of the Revised Action Plan (decision of the 3rd Criminal Chamber, 27 February 2024), do courts scrutinize the content of communications. The Chamber, in this case, quashed the conviction decisions of the first instance court and the regional appeal court taking into account "***the accused person's statement to the effect that "he had downloaded the ByLock software on the recommendation of a customer named Mutlu and that he had corresponded on it only to inform his customers about the special offers in his store, that he had not participated in any organisational activities and that he had no connection with the organisation" as well as the content of the correspondence in the ByLock findings and evaluation report were similar to what he stated in his defense submissions."***

103. The overall trend, however, reveals that courts at all levels continue to presume criminal liability upon establishing a perceived link with the Gulen movement—typically via ByLock use or association with certain institutions or any other information. The constituent material and mental elements of the offense are routinely bypassed in this process. Conversely, acquittals tend to occur when such a link cannot be established, regardless of other factors. This systemic

reliance on affiliation-based reasoning—rather than individualized assessments grounded in law—is precisely what the Court found incompatible with Article 7 of the Convention.

2. General measures on Ongoing Cases under Articles 7 and 46 of the Convention

2.1 Required general measures for ongoing cases under Articles 7 and 46 of the Convention

104. In order to fully comply with and implement the *Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye* judgment, the Turkish authorities must adopt general measures that address the structural and systemic deficiencies identified by the Court. Central to this obligation is the need to revise the overbroad, vague, and unforeseeable interpretation of anti-terror legislation that led to violations of the Convention. As outlined in paragraphs 413 to 418 of the judgment, the European Court made clear that measures must be taken to prevent similar violations in the future.

105. The general measures required extend beyond pending proceedings. The Turkish Government is obliged to ensure that all judicial proceedings involving individuals accused of membership in the Gülen/Hizmet movement—whether investigations, trials, or concluded cases—are conducted in conformity with the Convention standards established in *Yalçınkaya*. This includes refraining from reliance on vague affiliations and instead requiring proof of the material and mental elements of the offence, including specific intent. Moreover, the principle of *restitutio in integrum* necessitates reopening of cases that have resulted in final convictions under circumstances comparable to those in *Yalçınkaya*.

106. As the violation stems primarily from judicial interpretation and application, and not from the text of the legislation itself, it is the responsibility of the national judiciary to align domestic jurisprudence with the Convention. Courts must give full effect to the findings of the ECtHR, ensuring that interpretations of substantive and procedural criminal law are compatible with Articles 7 and 6. In particular, the mere use or download of the ByLock application must not be treated as sufficient evidence of membership in an armed terrorist organization. Even where ByLock use is established, the Court held that this may "*prima facie* suggest some kind of connection with the Gülen movement" (§ 264), but it cannot justify criminal responsibility without independent evidence proving organizational involvement, active participation, and intent.

107. furthermore, the principles established in *Yalçınkaya* are applicable to all cases involving indicators of affiliation with the Gülen movement—including acts such as depositing money in Bank Asya, attending religious meetings, or involvement in civil society initiatives—when such acts are devoid of any proven criminal intent or contribution to a terrorist organization. The ECtHR underscored that affiliation or sympathy, in and of itself, cannot replace a criminal act or intent. Turkish courts must cease using affiliation-based inferences to impose criminal liability. Instead, they must rigorously assess whether all legal elements of the offence—

including the requisite *mens rea*—have been established beyond reasonable doubt, in accordance with Convention standards.

2.2. No progress made on the general measures under Articles 7 and 46 of the Convention

108. The Government contends that *'the current practice and case-law of the Turkish judicial authorities show that a practice compatible with the principles laid down by the Court has become established.'* (Revised Action Plan §§ 50 and 101) The Action Plan refers to the decisions made by Turkish judicial authorities, asserting that being a ByLock user is not considered a presumption of strict liability and is not used as a direct basis for punishment (Revised Action Plan § 100). These claims, however, are not borne out by judicial practice on the ground. Contrary to the Government's assertions, the use of ByLock continues to be treated by many Turkish courts as a determinative factor in criminal proceedings. Numerous individuals have been detained, arrested, and convicted—some serving finalized sentences—solely on the basis of being identified as ByLock users, without any individualized assessment of the context, intent, or content of communications.

109. This continuing pattern of convictions directly contradicts the Grand Chamber's findings in *Yüksel Yalçınkaya*, which held that reliance on ByLock use—absent concrete evidence of the material and mental elements of the offense—violates the principle of legality under Article 7 of the Convention. The ECtHR explicitly rejected the notion that the use of ByLock could, by itself, justify criminal responsibility (§ 264), and emphasized that convictions must be based on clear, foreseeable legal criteria and individualized analysis of guilt.

2.2.1 First Instance Courts

110. The Government claims that a number of recent first instance court decisions demonstrate a shift in judicial practice consistent with the *Yüksel Yalçınkaya* judgment. However, the very examples it provides reveal the opposite. In all of the cited decisions, the courts remain primarily focused on establishing whether the defendant used the ByLock messaging application—an approach expressly criticized by the Grand Chamber. The decisions referenced between paragraphs 51 and 62 of Revised the Action Plan reveal that courts still treat the ByLock "Findings and Evaluation Reports" and CGNAT records as decisive, despite their limited probative value.

111. This is especially troubling given that the ECtHR has already rejected the Government's reliance on such evaluation reports, even in cases involving religiously oriented messages, as insufficient to establish criminal liability. More critically, none of the sample decisions reflect a substantive evaluation of the **material and mental elements** of the alleged offense, such as active participation in a terrorist organization or the requisite intent (*mens rea*). The failure to assess these core components of criminal liability underscores a continued departure from the Convention's requirements under Article 7.

112. Furthermore, an important yet overlooked dimension is that in all of the cited acquittal cases, **the prosecution has appealed**. This demonstrates that the prosecutorial authorities still pursue criminal liability based on minimal or circumstantial indicators such as ByLock use—reinforcing that systemic reliance on flawed evidentiary standards persists across the criminal justice system. Thus, these acquittals are not evidence of compliance but rather isolated outcomes within a prosecutorial environment still shaped by the very practices the Court condemned.

113. In paragraph 62 of the Revised Action Plan, the Government states that "many" such acquittals have been issued and includes thirteen examples to support this claim. Yet, the provision of thirteen selectively chosen decisions—none of which include a comprehensive legal reasoning aligned with *Yalçınkaya*—fails to demonstrate systemic change. The limited number and nature of these decisions are grossly insufficient to prove that a consistent, nationwide shift in judicial interpretation has occurred. These samples serve more to highlight anomalies than to reflect a reformed and Convention-compliant practice.

114. The sample decisions presented by the Government consist exclusively of acquittals issued by first-instance courts, accompanied by brief and formulaic approval decisions from regional appeal courts and the Court of Cassation. These documents, lacking detailed legal reasoning, do not allow the Committee of Ministers to meaningfully assess whether Turkish courts have begun to apply the legal principles articulated in the *Yüksel Yalçınkaya* judgment.

115. Critically, the sample decisions fail to demonstrate any substantive or systemic shift in judicial reasoning. Rather than reflecting a principled application of the Convention standards—particularly with regard to the foreseeability of criminal conduct and the evaluation of *mens rea*—the acquittals often stem from procedural technicalities or insufficient CGNAT evidence linking individuals to the ByLock system. The fact that none of the sample decisions are convictions means there is no basis to assess whether courts now refrain from presuming criminal liability based on mere affiliation or application use.

116. In contrast to the picture painted by the Government, the real judicial practice remains unchanged. As documented in the attached sample decisions—collected through our associations' network and social media channels—many individuals continue to be convicted based on the same problematic criteria previously condemned by the ECtHR. These include judgments where the sole or primary evidence of organizational membership remains the use of ByLock, deposits in Bank Asya, or employment in institutions allegedly linked to the Gülen movement, without proof of the material and mental elements of the offense.

117**.** These cases clearly show that, despite the Government's claims, the findings of the Grand Chamber in *Yalçınkaya* have not been incorporated into Turkish judicial practice. Accordingly, the Committee of Ministers cannot rely on the Government's selective and non-representative

sample of acquittal decisions as evidence of compliance with the Court's judgment. (See annexed decisions)

1. The **Istanbul 25th Criminal Assize Court** convicted a person accused of using the ByLock program, stating that it was not necessary for individuals within the ByLock network to communicate with each other. **(Annex 1)** The relevant part of the reasoned decision of the first instance court: "*According to the ByLock findings and evaluation reports included in the case file, it was determined that the defendant downloaded ByLock, the secret communication application used by the organization, and used it through the account with ID number* [redacted] *via the GSM line registered to the number "*[redacted] *under the username "*[redacted] *and with the password "*[redacted]*"; and also used the application through another account with ID number "*[redacted]*" under the username "*[redacted]*" and the same password* [redacted]*." It is stated that this application, created exclusively for use by organization members, was downloaded by the defendant and that the presence of a ByLock record is considered evidence. In relation to this evidence, the 16th Criminal Chamber of the Court of Cassation, in its decision numbered 2015/3 E., 2017/3 K. and dated 24/04/2017, held that the acquisition of ByLock records was lawful and that the program was used under the organization's instructions to ensure secrecy in communication. Therefore, the use of the program constitutes evidence of the person's connection with the organization, and it is not necessary for the person to have communicated with another specific individual within the network. When the entire case file is evaluated as a whole—including the ByLock findings and evaluation report, the* [redacted] *code concerning the defendant found in the digital materials seized from the confidential informant known as "Garson," the witness statement of* [redacted] *indicating that the defendant attended religious conversations and stayed in the organization's shared houses for single individuals, and the expert report prepared based on the analysis of HTS and CGNAT records—it is concluded that the defendant committed the offense attributed to him by participating in the hierarchical structure of the FETÖ/PDY armed terrorist organization and engaging in activities and acts demonstrating continuity, diversity, and intensity on behalf of the organization.* The 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation upheld this ruling on **February 7, 2024**, without further evaluation. **(Annex 2)**

   Analysis of the decision: This case exemplifies the continued systemic reliance on ByLock use as *sufficient evidence* of membership in an armed terrorist organization, in direct contradiction to the principles set out in the ECtHR Grand Chamber's judgment in *Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye*. The court affirmed that mere use of ByLock—even without proof of actual communication within the network—was enough to infer membership in the FETÖ/PDY structure. This aligns with the reverse burden of proof

and strict liability-like approach condemned in *Yalçınkaya*, where the ECtHR held that *affiliation indicators alone* (e.g., ByLock, Bank Asya) cannot substitute for individual criminal responsibility (ECtHR, §264). The court cited the use of two ByLock accounts, witness testimony about attending religious meetings, and coded references [redacted] from seized digital materials, yet failed to analyze whether the defendant knowingly and willingly engaged in criminal organizational activity. There was no clear evaluation of *mens rea* or any evidence of active contribution to a terrorist act or purpose. The ruling refers to the 2017 decision of the 16th Criminal Chamber of the Court of Cassation, suggesting blind adherence to outdated case law not revisited in light of *Yalçınkaya*. This reliance ignores the ECtHR's explicit call for *judicial reform* and updated interpretative approaches compatible with Articles 7 and 6 of the Convention. The summary approval by the Court of Cassation (3rd Chamber) without further reasoning reinforces concerns raised by the ECtHR about the lack of effective judicial review in such cases.

2. The **Manisa 3rd Criminal Assize Court** convicted the accused based on messages that included topics such as organizing a picnic, collecting donations, sacrifices, and scholarships, having a 555 TL *(around 14 EURO)* account in Bank Asya, and being a member of the Active Educators Union since February 17, 2012, until resignation on June 30, 2016. **(Annex 3)** The relevant part of the reasoned decision of the first instance court: *"It was determined that the defendant held a position of responsibility within the educational structure of the FETÖ/PDY armed terrorist organization, that he downloaded and used the ByLock application—characterized by elements of secrecy unique to the organization, installed on members' mobile devices through special encrypted methods, and used by them as a covert communication tool. It was also established that the defendant's Bank Asya account activities were carried out in response to instructions issued by the leader of the organization to deposit funds for the purpose of increasing the bank's transaction volume, providing financial support, and maintaining its financial stability. Furthermore, it was determined that the defendant was a* ***member of a trade union*** *used by the FETÖ/PDY armed terrorist organization to legitimize its illegal activities, provide financial resources, and recruit new members. When all of these factors are assessed together, it is concluded that the defendant was integrated into the hierarchical structure of the FETÖ/PDY armed terrorist organization and maintained an organic connection with the organization that demonstrated continuity, intensity, and diversity. Therefore, the defendant's actions, taken as a whole, constitute the offense of membership in an armed terrorist organization as defined in Article 314/2 of the Turkish Penal Code No. 5237. Although the defendant denied the allegation of terrorist organization membership in his defense statements, the court concluded that his defense was aimed at evading criminal responsibility and therefore*

not credible, in light of the findings and assessments discussed above. The 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation upheld this ruling on **April 3, 2024**, without further evaluation. **(Annex 4)**

Analysis of the decision: This case highlights the continued application of collective affiliation-based reasoning in convictions for membership in an armed terrorist organization, in direct contradiction to the standards set out by the ECtHR in *Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye*. The court's conviction relies on: Messaging content relating to everyday, non-criminal topics; A 555 TL (~€14) deposit in Bank Asya; Membership in the Active Educators Union, a legally established trade union. These elements are entirely lawful under both Turkish and international law. The Grand Chamber held that mere association or conduct that is not intrinsically criminal cannot justify a conviction for terrorism-related offenses unless accompanied by proof of intent and participation in criminal activity. The court concluded that the defendant had an "organic connection" to the organization based on the above elements, without establishing: **active participation** in criminal or violent acts; **specific intent** (*mens rea*) to contribute to the organization's criminal aims; and/or any act that goes beyond ordinary, constitutionally protected activities (e.g., union membership, religious association).

This approach continues the presumption of guilt through affiliation, which violates the principles of foreseeability, legal certainty, and individualized criminal responsibility under Article 7 of the ECHR. The Court of Cassation's unreasoned approval of the verdict on April 3, 2024, reinforces the ECtHR's concern in *Yalçınkaya* that higher courts in Türkiye are not providing meaningful oversight or rectifying Convention violations. The absence of any engagement with the reasoning or compatibility of the conviction with ECtHR jurisprudence further undermines the Government's claim of the judicial practice's compliance with the *Yalçınkaya* judgment.

3. The **Istanbul 23rd Criminal Assize Court** convicted one of the accused persons tried in the case on **January 22, 2024,** for allegedly using ByLock without obtaining the USER ID or relevant information, holding an account in Bank Asya, and being a member of an association. The court stated that, although ID numbers related to the ByLock accounts could not be determined, the ByLock finding was evaluated against the accused considering other evidence in the case file. Regarding Bank Asya, the court remarked that the unusual increase in account activity in September and October 2014 was evaluated against the accused. (Annex 5) The relevant part of the trial court's reasoned conviction decision: *"A public prosecution was initiated against the defendant on the charge of membership in an armed terrorist organization based on witness statements, Bank Asya data, ByLock records, association membership records, and items seized during a search of the defendant's residence. In the response letter from*

the Provincial Directorate of Associations, it was stated that the defendant was listed among the founding members of the ***Denge Platform Association*** *in the association's establishment declaration dated 12/05/2010, and was appointed as treasurer following the association's ordinary general assembly meeting held on 09/11/2010. According to the search report, three $1 US banknotes with serial numbers B56012899B, E88748946F, and K54800495B were found during a search conducted at the defendant's address. When the Bank Asya data and the expert report were evaluated together, it was established that the defendant opened a Bank Asya account on 18/01/2008. While the account balance in February 2014 was 385.00 TL, it increased to 9,690.43 TL in March 2014. In August 2014, the balance was 25,834.17 TL, increasing to 48,158.82 TL in September 2014, and 50,083.26 TL in October 2014. It was noted that on 25/12/2013, Fethullah Gülen gave an instruction to deposit money into Bank Asya in order to help the bank overcome its financial crisis. Following the publication of this instruction in national media on 15/01/2014, it was observed that individuals without prior accounts opened new ones, and existing account holders increased their deposits or provided liquidity through various banking transactions without economic or rational motivation. The expert's analysis of the defendant's monthly balance graph showed that the increase in March 2014 aligned with this context. Moreover, the Banking Regulation and Supervision Agency (BDDK), due to the growing financial difficulties of Bank Asya, imposed a restrictive measure on the bank on 28/08/2014 under Article 54/1 of the law, following which an intensive campaign calling for deposits was launched. The unusual increase in the defendant's account balance in September and October 2014 was considered against the defendant. In his testimony, witness [redacted] stated that in 2012–2013, he attended religious gatherings once or twice organized by [redacted] at the TOKİ housing complex in Büyükçekmece, which belonged to [redacted]. [redacted] stated that [redacted] acted as the speaker at these meetings, where religious topics were discussed, sections from Risale were read, and prayers were performed. He also noted that individuals named [redacted], [redacted], [redacted] and [redacted] attended these gatherings. In the ByLock Findings and Evaluation Reports, it was determined that the defendant used the ByLock program with GSM numbers 0[redacted] and [redacted]20 on devices with IMEI numbers 3[redacted]3 and 358[redacted]7, with initial detections dated 20/12/2014 and 02/03/2015. The expert reports dated 13/03/2023 and 11/08/2023 confirmed, through random comparisons between CGNAT base data and GSM call base data, that the base station locations of the phone numbers matched within similar times and dates. Although the specific ByLock ID numbers associated with these accounts could not be identified, the ByLock findings were still evaluated against the defendant in light of other evidence in the file.*

Ultimately, the court concluded that the combination of Bank Asya data, ByLock records, and witness testimony demonstrated that the defendant had formed an organic link with the FETÖ/PDY armed terrorist organization, had integrated into its hierarchical structure, and had committed the offense with which he was charged.

Analysis of the decision:

The decision reflects a continued pattern of convictions based on affiliation indicators rather than individualized assessments of criminal conduct or intent, in clear contradiction to the ECtHR's *Yüksel Yalçınkaya* judgment. The court convicted the accused without identifying a specific ByLock user ID or content of communications, relying instead on technical data and CGNAT matching. This first of all fails the evidentiary standard set by the ECtHR, which emphasized that mere ByLock use is insufficient to establish criminal liability. The conviction relied on: membership in a legal association (Denge Platform), attendance at religious gatherings; and minor financial transactions in Bank Asya, despite no evidence of criminal intent. These are lawful activities and their criminalization raises serious Article 7 (legality) and Article 11 (freedom of association) concerns. The court used generic language to assert that the defendant had an "organic link" to the FETÖ/PDY structure, but did not demonstrate specific organizational duties, active participation, or intent—as required under Turkish criminal law and the ECHR. This decision underscores non-compliance with the Grand Chamber's binding principles in *Yalçınkaya*.

4. The Istanbul 13th High Criminal Court convicted the accused **on May 8, 2024** for using ByLock, noting that the identified ByLock messages were related to obtaining medical reports and instructions for medication, consistent with the accused's profession as a doctor. **(Annex 6)** The relevant part of the decision: *"When the ByLock content, phone number, and ID findings are evaluated together with the statements regarding the suspect, it was determined that the suspect used the ByLock application—specific to organization members—via mobile phone lines registered in the names of other individuals. The content and ID information related to the application were clearly established. There were also statements and identification procedures indicating that the suspect was organizationally involved with Air Force Academy students. The assessment of the Bank Asya findings is left to the discretion of the court. In this form, based on the entirety of the case file, although the suspect denied using the ByLock application and rejected the other allegations, the details identified in the ByLock content regarding family and professional life, the HTS analysis reports, and detailed and substantiated statements indicating contact between the suspect and military students were all evaluated together. As a result, it was concluded that the suspect*

committed the offense attributed to him concerning ***membership in the FETÖ/PDY armed terrorist organization****.*

Analysis of the decision*:*

This case illustrates another conviction based on association-based reasoning rather than individualized criminal conduct, reflecting ongoing systemic issues in the application of anti-terror legislation in Türkiye. The court relied on the use of ByLock through phone numbers not registered in the suspect's name. The claim that the suspect was "involved with Air Force Academy students in an organizational sense" relies on unspecified witness statements, lacking corroborative evidence of specific criminal activity or organizational role. The judgment uses inference-based reasoning—linking ByLock content with personal details, HTS reports, and vague witness claims—to conclude the suspect's guilt. This is incompatible with the ECtHR's standard in *Yalçınkaya*, which requires proof of intent, participation, and individualized guilt. The case is another example of non-compliance with ECtHR standards—relying on circumstantial and affiliation-based evidence rather than proven criminal acts

5. The Diyarbakır 9th High Criminal Court convicted the accused on **February 26, 2024** based on account movements in Bank Asya. Despite a previous reversal decision by the Court of Cassation, the subsequent reasoned judgment stated that the accused, although claiming to have opened the account for school fees, had several accounts that were considered organizational behavior. The court concluded that the accused acted on instructions to aid the organization**. (Annex 7)**

6. The Gaziantep 7th High Criminal Court convicted the accused on **February 29, 2024** for using ByLock, despite no message contents or USER ID being detected. The court based the ByLock accusation on interpreting the letters in the names of the accused's daughter and spouse. **(Annex 8)** The Gaziantep 4th Regional Court of Appeal upheld this ruling**. (Annex 9)**

7. The Batman 2nd High Criminal Court convicted the accused on **January 30, 2024** solely for having an account in Bank Asya. The court stated that although the accused's activities did not show continuity, diversity, and intensity to indicate inclusion in the hierarchical structure of the armed terrorist organization, they were considered actions serving the purpose of the organization, thus constituting the crime of aiding the armed terrorist organization. **(Annex 10)**

8. The Manisa 2nd Criminal Assize Court convicted the accused **February 7, 2024** for using ByLock, despite no message contents being found. The court noted that although a witness claimed not to know the accused, the witness admitted to being a ByLock

user, and it was deemed unlikely that the accused's inclusion in ByLock was coincidental. **(Annex 11)**

9. The Istanbul 24th Criminal Assize Court convicted the accused on **February 13, 2024** based on the alignment of base data, the use of ByLock, holding an account in Bank Asya, and being connected with a social association. **(Annex 12)**

10. The Antalya 10th Criminal Assize Court convicted the accused for using ByLock and holding an account in Bank Asya**. (Annex 13**) The 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation upheld this ruling on **March 20, 2024**, without further evaluation. **(Annex 14)**

11. The Istanbul 24th Criminal Assize Court convicted the accused on **July 9, 2024** based on union membership and holding an account in Bank Asya. **(Annex 15)**

12. In a decision issued by the Gaziantep 7th Criminal Assize Court on **February 20, 2024**, the accused was convicted based on the alleged use of ByLock. (Annex 16) The court also called individuals from the ByLock friends list as witnesses, and despite their denial of the allegations, the accused was convicted of membership in an armed terrorist organization based on ByLock usage, although no message contents were found. This decision was later upheld by the Gaziantep Regional Court of Appeal **on May 9, 2024. (Annex 17)**

13. The İzmir 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **July 16, 2024** for using the ByLock application, even without determining the message contents. **(Annex 18**)

14. The Kastamonu Criminal Assize Court convicted the accused on April 27, 2023 for using ByLock, despite not determining the ID number. (Annex 19) The court also convicted several defendants of membership in an armed terrorist organization based on ByLock usage, despite the absence of ID numbers and message contents. The Ankara Regional Court of Appeal upheld this ruling on **February 28, 2024**. (Annex 20)

15. In a decision issued by the Antalya 10th Criminal Assize Court on **February 15, 2024**, the accused was convicted based on the alleged use of the ByLock application without determining the USER ID and message contents, as well as having an account in Bank Asya. **(Annex 21)**

16. The Hatay 2nd Criminal Assize Court convicted several individuals on **July 18, 2024** for using the ByLock application and holding an account in Bank Asya, even without determining the message contents. **(Annex 22)**

17. The Ankara 29th Criminal Assize Court convicted the accused on December 22, 2022 for using the ByLock application without determining the USER ID and message

contents. **(Annex 23)** The Ankara Regional Court of Appeal upheld this ruling on March 25, 2024. **(Annex 24)**

18. The Batman 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **February 15, 2024** for using the ByLock application and holding an account in Bank Asya, despite not determining the USER ID and message contents. **(Annex 25)**

19. The Hatay 2nd Criminal Assize Court convicted several individuals on **June 27, 2024** for using the ByLock application and holding an account in Bank Asya without determining the message contents. **(Annex 26)**

20. In a decision issued by the Ankara 15th Criminal Assize Court (ACM) on **June 28, 2024**, the accused was convicted based on the alleged use of the ByLock application and having an account in Bank Asya. **(Annex 27)**

21. In a decision issued by the Hatay 2nd Criminal Assize Court (ACM) on **June 27, 2024**, several individuals were convicted based on the alleged use of the ByLock application. **(Annex 28)**

22. The Antalya 8th Criminal Assize Court convicted several individuals on J**anuary 12, 2024** for using the ByLock application and holding an account in Bank Asya, despite not determining the ID number and message contents. After a reversal decision by the Court of Cassation, the subsequent trial indicated that the GSM line connected to the ByLock program 124 times between October 12, 2015, and January 18, 2016. **(Annex 29)**

23. The Istanbul 14th Criminal Assize Court convicted the accused on May 17, 2023 for having an account in Bank Asya and being a member of the Aktif-Sen association. (Annex 30) The court considered the increase of 16,244.2 TL in the account balance at Bank Asya between December 31, 2013, and December 24, 2014. The Istanbul Regional Court of Appeal upheld this ruling on May 14, 2024. **(Annex 31)**

24. The Gaziantep 10th Criminal Assize Court convicted the accused on **May 31, 2024** for having an account in Bank Asya. Despite the fact that the accused was not a ByLock user, had no adverse witness testimony, had no record of attending schools associated with the movement, and had no involvement with institutions closed by decree, the court still sentenced the accused to membership in an armed terrorist organization for opening an account at Bank Asya and making transactions that caused a sudden increase in the account balance. **(Annex 32)**

25. The Samsun 2nd Criminal Assize Court sentenced the accused, and the 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation upheld the ruling on September 20, 2022. After the Constitutional Court accepted the appeal on December 14, 2023, the Samsun Regional Court of Justice retried the case. Upon reviewing all account transactions, the court

convicted the accused on **June 5, 2024**, for membership in an armed terrorist organization, citing the transfer of funds from another bank to Bank Asya as evidence. **(Annex 33)**

26. The Diyarbakır 8th Criminal Assize Court convicted the accused on **February 14, 2024**, for using the ByLock application despite the absence of message contents. The Constitutional Court had previously issued a violation ruling on the individual application, but it did not change the outcome. The court accepted the "data analysis report and ByLock detection and evaluation report" as sufficient evidence, even though the people on the friend's list were not heard as witnesses. **(Annex 34)**

27. The Yozgat 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **February 14, 2024**, for using the ByLock application and having an account in Bank Asya, although the message contents were not found to be incriminating. **(Annex 35)**

28. The Adana 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **May 2, 2024**, for using the ByLock application and having an account in Bank Asya. The court referenced the "matching of the message content regarding the birth of the defendant's sister with civil records" in the ByLock detection and evaluation report. Regarding Bank Asya, the court noted "significant account activity from February 2014 to October 2015." **(Annex 36)** The appeal request was denied on July **17, 2024**. **(Annex 37)**

29. The Mersin 9th Criminal Assize Court convicted a 76-year-old individual on October 4, 2018 for membership in an association. The court primarily cited the individual's membership in the Erdemli Akdeniz Eğitim Gönüllüleri Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma association and a donation made to the Bahar Hanımlar association as key evidence. **(Annex 38)** The 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation upheld this ruling on **May 29, 2024**, without further evaluation. **(Annex 39)**

30. The Kayseri 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **January 11, 2024**, for using the ByLock application. **(Annex 40)**

31. The Kütahya 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **June 5, 2024**, for using the ByLock application. The initial trial had been overturned by the 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation, which required further investigation of ByLock users linked to the accused. During the retrial, witnesses who were connected to the accused via User ID were heard, and their testimony, along with the fact that they worked at the same workplace, led to the conclusion that the accused used ByLock. **(Annex 41)**

32. The Bursa 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **June 5, 2024**, for using the ByLock application. The court emphasized that "determining that the perpetrator knowingly and willingly obtained a User-ID registered in the ByLock server; that the

ByLock system was only accessible to members of the organization, thereby establishing at least membership in the FETÖ/PDY armed terrorist organization, is necessary and sufficient." The court also stated that "there is no need to prove that the accused communicated with others within the network or the content of those communications." **(Annex 42)** The Bursa Regional Court of Appeal upheld this ruling on **July 10, 2024**. **(Annex 43)**

33. The Istanbul 24th Criminal Assize Court convicted the accused on **May 14, 2024**, for using the ByLock application and having an account in Bank Asya. The ByLock detection report from December 15, 2022, noted that "the base data is consistent." **(Annex 44)**

34. The Mugla 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **March 26, 2024**, for having an account in Bank Asya. The court's reasoning included the following: "According to the expert report, the accused's banking transactions began during the period of instructions from the organization leader, and these transactions were carried out in line with the instructions and were beneficial to the bank. The defense's contrary claims were deemed an attempt to evade punishment." **(Annex 45)**

35. The Hatay 3rd Criminal Assize Court convicted the accused on **February 29, 2024**, for using the ByLock application. Despite the absence of message contents, the court noted that "the ByLock connection dates during 2015-2016 indicate that the accused maintained a connection with the organization even after the December 17-25, 2013, process. **(Annex 46)**

36. The Antalya 8th Criminal Assize Court convicted the accused on **March 15, 2018**, for using the ByLock application and being a member of an association, despite the absence of message contents. It appears that the people on the accused's ByLock friend's list were not heard as witnesses. (Annex 47) The 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation on **February 14, 2024** upheld this ruling. (Annex 48)

37. The Düzce 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **May 31, 2024**, for using the ByLock application and having an account in Bank Asya. Following a reversal decision by the Court of Cassation, the court heard witnesses from the accused's ByLock friend's list. Despite the witnesses denying the ByLock allegations, the court convicted the accused, highlighting the accused's deposit of money into their Bank Asya account in September 2014 and the opening of a participation account with 13,000 TL on September 9, 2014. (Annex 49)

38. The Samsun 4th High Criminal Court convicted the accused on **May 3, 2024**, for using the ByLock application, having an account in Bank Asya, being a member of an

association, and accessing news websites like Aktif Haber, Rota Haber, Samanyolu Haber, and Zaman.com, despite the absence of message contents. (Annex 50)

39. The Yozgat 2nd High Criminal Court convicted the accused on **June 28, 2024**, for having phone contacts with individuals from the community, having an SGK record, and witness statements. (Annex 51)

40. The Malatya 2nd High Criminal Court convicted the accused on **June 27, 2024**, for using ByLock and having an account in Bank Asya. The court accepted as evidence the deposit of 3,962 TL into the accused's existing Bank Asya account on February 7, 2014, despite the last transaction in the account being on December 15, 2009. The court also noted that the accused opened a participation account in US dollars on September 30, 2014, depositing 609.41 USD the same day. Although the message contents were not determined, the court ruled that "the accused used ByLock, which was exclusively used by FETÖ terrorist organization members." **(Annex 52)**

41. The Izmir 18th High Criminal Court convicted the accused on **July 4, 2024**, for using the ByLock application. **(Annex 53)**

42. On **May 8, 2024**, the Bayburt 18th High Criminal Court convicted the accused for using the ByLock application, despite the absence of message contents. (Annex 54)

43. The Izmir 18th High Criminal Court convicted the accused on **September 10, 2019**, for using the ByLock application. **(Annex 55)** This ruling was upheld by the Court of Cassation on April 25, 2024. **(Annex 56)**

44. The Konya 6th High Criminal Court convicted the accused for using the ByLock application, despite the absence of message contents. (Annex 57) The Court of Cassation upheld this ruling on **May 27, 2024**. (Annex 58)

45. The Ankara 32nd Criminal Assize Court convicted the accused on **May 16, 2024**, for using the ByLock application, despite the absence of message contents. The court deemed the consistency between HTS and CGNAT records sufficient for conviction. **(Annex 59)**

46. The Van 5th Criminal Assize Court convicted on October 8, 2019 the accused for using the ByLock application, despite the absence of message contents. The reasoned judgment stated, "Although the accused persistently claimed not to have used the program, there was no argument supporting this defense, and nothing in the prosecutor's office's report invalidates the ByLock detection. BTK data and ByLock detection were considered concrete evidence, leading to the conclusion that the accused effectively used the ByLock program, which is the organization's internal secret communication tool." (Annex 60) The 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation upheld this ruling on **June 12, 2024**. (Annex 61)

47. The Kocaeli 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **December 20, 2023**, for using the ByLock application. The reasoned judgment noted that witnesses from the accused's ByLock friend's list were not heard, stating that "the individual listed in the ByLock ID list was sentenced to 8 years and 9 months by the Denizli 3rd High Criminal Court on charges of membership, which was decisive in the conviction." (Annex 62)

48. The Hatay 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **July 18, 2024**, for using the ByLock application and having an account in Bank Asya, despite the absence of message contents. The reasoned judgment stated, "Although message contents related to the accused's use of ByLock were not obtained, it is significant that the program was installed and used only for communication within the organization, that people outside the organization were unaware of this program until after the July 15 coup attempt, that communication could only be carried out between individuals with usernames and passwords, and that the program's secrecy and legal elements meant that the lack of content does not change the criminal qualification." (Annex 63)

49. The Antalya 8th Criminal Assize Court convicted the accused on **April 19, 2024**, for using the ByLock application following a reversal decision by the Court of Cassation. The reasoned judgment highlighted an expert report noting that "CGNAT and GPRS base station records were partially inconsistent but generally technically compatible." Despite finding no new evidence against the accused or message content, the court concluded that "the ByLock program, exclusively used by FETÖ/PDY armed terrorist organization members, was intensively used by the accused, proving their membership in the organization's hierarchical structure." **(Annex 64)**

50. After the Court of Cassation overturned the previous trial for not discussing whether the accused's actions constituted aiding the organization, the court retried the case. The accused was convicted for membership in TSİAD and for depositing 10,000 TL into Bank Asya on January 13, 2014, after taking out a loan from Şekerbank. The Izmir 15th High Criminal Court convicted the accused on May 10, 2024, for depositing money into Bank Asya and being a member of an association. The previous trial had been overturned by the Court of Cassation for not discussing whether the accused's actions constituted aiding the organization. The retrial resulted in the accused being convicted for membership in TSİAD and depositing 10,000 TL into Bank Asya on January 13, 2014, after taking out a loan from Şekerbank. **(Annex 65)**

51. The Istanbul 24th Criminal Assize Court convicted the accused on **March 12, 2024**, for using the ByLock application, despite the absence of message contents. During the trial, the accused admitted to using ByLock, stating, "I found the application unnecessary and deleted it shortly after installing it on my phone. The person who

installed it for me was someone I never contacted again. As a school employee, I could not have known that ByLock was a secret program. If I had known, I would never have allowed it. I assumed it was something normal and tried to use it to contact someone for an internship arrangement but was unsuccessful, so I deleted the app soon after." Despite this, the court emphasized that the accused had "partially confessed, and the findings confirm that the accused was a ByLock user within the FETÖ/PDY organization," leading to a conviction. (Annex 66)

52. The Istanbul 25th Criminal Assize Court convicted the accused on **June 30, 2022**, for using the ByLock application, despite the absence of message contents. (Annex 67) This ruling was upheld by the Court of Cassation on **February 7, 2024**. (Annex 68)

53. The Canakkale 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **March 8, 2024**, for using the ByLock application, despite the absence of message contents. The reasoned judgment noted that "CGNAT records obtained from BTK were consistent with the area where the accused lived, and the accused connected to ByLock IP addresses 57 times." **(Annex 69)**

54. The Kocaeli 4th Criminal Assize Court convicted the accused on **March 6, 2024**, for using the ByLock application. Although the USER ID number could not be fully determined, the court considered a forensic report that stated, "Based on this information, it is evaluated that the ByLock account with USER ID ... might have been used by the accused." Despite this uncertainty, the court still convicted the accused for using ByLock. **(Annex 70)**

55. The Constitutional Court issued a violation decision regarding banking transactions. After the violation decision, the Manisa 3rd Criminal Assize Court retried the case on **December 12, 2023**, and convicted the accused for the account activities at Bank Asya. The reasoned judgment stated that "depositing money into a Bank Asya account connected to the organization could be considered as aiding the organization, and for aiding to constitute a crime, the accused must have knowingly and willingly helped the organization." **(Annex 71)**

56. The Constitutional Court issued a violation decision regarding banking transactions. After the violation decision, the Usak 2nd Criminal Assize Court retried the case on **March 12, 2024**, and convicted the accused for the account activities at Bank Asya. The reasoned judgment stated that "Although the accused's defense attorney requested a review of all the accused's bank accounts at the first hearing on February 15, 2024, there was no concrete evidence in the case file to support the claim that any other bank had made the accused open an account at Bank Asya. According to the Sakarya Regional Court of Appeal, there was no other transaction that could have forced the accused to choose Bank Asya. Therefore, there was no justification to review

all the accused's bank accounts. The accused's actions, such as opening an account and depositing money into Bank Asya, were not routine banking transactions. This was confirmed by the accused's defense on February 15, 2024, where they stated, 'My Bank Asya account was opened in 2006, and I continued to use it after it was transferred to TMSF." **(Annex 72)**

57. The Hatay 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **May 30, 2024**, for the account activities at Bank Asya. The court noted that "although the accused initially claimed to use the account for investment purposes, later they contradicted themselves by stating that they deposited wedding gold into the account. The accused opened a participation account on September 10, 2014, and February 4, 2015, in line with the instructions." **(Annex 73)**

58. The Yozgat 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **February 14, 2024**, for using the ByLock application and for the account activities at Bank Asya, despite the absence of message contents. The court attributed a ByLock ID number to the accused based on the silent letters in their name and hometown. The reasoned judgment also cited that the accused "opened an account and deposited 20,000 TL into a 372-day participation account on September 22, 2014, and continued transactions with this account." **(Annex 74)** The Kayseri Regional Court of Appeal upheld this ruling on **April 25, 2024**. **(Annex 75)**

59. In a case where the Court of Cassation overturned a previous ruling due to the absence of a "ByLock detection and evaluation report," the Antalya 10th Criminal Assize Court, in its decision dated **May 21, 2024**, reconvicted the accused without determining the USER ID or message contents. The court relied solely on "CGNAT records found in the case file and the comparison of CGNAT records with HTS records" to justify the conviction. **(Annex 76)**

60. The Zonguldak 2nd Criminal Assize Court convicted the accused on **January 24, 2024**, for account activities in Bank Asya. The reasoned judgment highlighted that "the total amount of 19,500.00 TL transferred from Akbank corresponded with the date and amount of the loan withdrawn from Akbank, indicating that the loan was deposited into the Bank Asya account on the same day, and the opening of a term deposit account on September 26, 2014, is noteworthy." The Kayseri Regional Court of Appeal upheld this ruling on **April 25, 2024**. **(Annex 77)**

118. We have received dozens of similar decisions from across the country. As presented above, we have provided a short legal analysis of several recent first-instance court decisions across Türkiye. These examples were selected to illustrate the continued and systemic nature of the judicial practices that the ECtHR found to be in violation of Articles 6 and 7 of the Convention in *Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye*. Due to the volume of cases and the repetitive

nature of the reasoning employed, we have not included a detailed analysis of every decision in this submission, as doing so would unnecessarily expand the length of the document.

119. However, we invite the Secretariat to closely examine all the attached decisions. Each reflects the same deeply problematic trends in judicial reasoning, including:

- The automatic treatment of ByLock use as conclusive evidence of terrorist organization membership,
- The criminalization of lawful and constitutionally protected activities such as banking, union membership, or attending religious meetings,
- The lack of any assessment of the material and mental elements of the offense (actus reus and mens rea), and
- The complete absence of reference to or application of the *Yüksel Yalçınkaya* judgment.

120. These cases, which were all approved by the appellate courts (while some were rendered by the first instance courts) after the Grand Chamber's judgment of 26 September 2023, provide overwhelming evidence that first-instance courts have neither internalized nor applied the Convention standards clarified by the ECtHR. The systematic omission of any mention—implicit or explicit—of *Yalçınkaya* in these rulings further suggests a deliberate disregard or institutional failure to implement the judgment domestically.

2.2.2. Regional Appeal Courts and Court of Cassation

121. In paragraph 63 of its Revised Action Plan, the Government claims that the regional courts of appeal and the Court of Cassation quash flawed first-instance decisions when they fail to apply the criteria developed by the Court of Cassation, thereby promoting uniform judicial practice. To support this assertion, it presents a limited number of sample quashing decisions.

122. A close examination of these sample decisions, however, reveals that the focus of the appellate courts remains narrowly confined to verifying the actual use of the ByLock application. In several instances cited by the Government (paras. 64–94 of the Revised Action Plan), individuals admitted to using ByLock for personal or commercial reasons unrelated to the Gülen movement. In such cases, due to the absence of additional incriminating evidence, the Court of Cassation quashed the convictions. However, this does not indicate a principled or structural change in judicial reasoning. Rather, it highlights the minimum procedural threshold that must be crossed for a conviction to stand—one that still fundamentally relies on affiliation-based indicators, not individualized assessments.

123. The Government further asserts (para. 87) that the Court of Cassation mandates a broader inquiry, including the interrogation of persons listed in ByLock contact records. Yet, the only consistent test applied by the Court is whether the individual actually used ByLock.

Even when lower courts examine the contact lists and hear the alleged correspondents—who often deny any association with the accused—convictions continue to be issued regardless and are sometimes upheld by regional courts. This reveals that mere procedural reviews are being mistaken for substantive compliance with *Yalçınkaya*.

124. The Committee of Ministers should not accept the Government's argument at face value without a comprehensive review of the judicial reasoning in both quashing and re-conviction judgments. It is essential to assess whether first-instance courts internalize and apply the Grand Chamber's core principles—namely, the necessity of proving the material and mental elements of the offense, particularly intent, participation, and contribution to a terrorist organization. Our findings, based on dozens of recent decisions, demonstrate that reconvictions frequently occur despite procedural reversals, using the same flawed evidentiary bases, such as CGNAT/HTS matches and legal association membership.

125. A striking example of this pattern can be found in the Antalya 10th High Criminal Court's decision dated May 21, 2024 **(Annex 76**). In that case, although the Court of Cassation overturned the original conviction for lack of a ByLock detection report, the retrial resulted in a reconviction without any determination of user ID or message content. The conviction was based solely on CGNAT and HTS base station data. This illustrates that retrial courts are circumventing appellate decisions, reissuing convictions on the same grounds previously found inadequate—even after the *Yalçınkaya* judgment.

126. None of the Government's submitted quashing decisions—or any of the 70+ judgments we present—contain a substantive analysis of the constituent elements of the crime, as required by Article 314/2 of the Turkish Penal Code and interpreted in line with the ECtHR. Nor do any of these decisions engage with the binding principles set out in *Yüksel Yalçınkaya*. The Government's assertion in paragraph 51 of the Action Plan that "the judiciary now adheres to the Convention-compliant standards" is flatly contradicted by the overwhelming weight of evidence from the recent judgments annexed to this submission.

Conclusion regarding the general measures required under Article 7 of the Convention

127. The Government concludes in paragraphs 100 and 101 of its Revised Action Plan that Türkiye has taken sufficient general measures to comply with the *Yüksel Yalçınkaya* judgment, and that the current judicial practice is now aligned with Convention standards. It further asserts that the Court of Cassation and regional appellate courts have ensured the consistent application of lawful criteria and that first-instance courts have incorporated the Grand Chamber's findings into their reasoning. These conclusions are not supported by the factual and legal reality on the ground.

128. Contrary to the Government's assertions, the extensive body of case law presented in this submission and its annexes paints a starkly different picture. As demonstrated through

over 70 sample decisions, including multiple reconvictions after quashing, the Turkish judiciary continues to:

- Treat use of the ByLock application as conclusive evidence of terrorist organization membership,
- Criminalize lawful activities such as union membership, religious association, and routine banking at Bank Asya,
- Omit any individualized assessment of the material and mental elements (*actus reus* and *mens rea*) of the offense,
- Ignore or fail to engage with the binding findings of the Grand Chamber in *Yalçınkaya*, even in cases decided months after the judgment.

129. Additionally, the Court of Cassation's quashing decisions, touted by the Government as proof of alignment with Convention standards, are narrow in scope and largely procedural. They do not represent a shift toward substantive compliance with Article 7 of the Convention. Worse still, many of the quashed cases result in reconvictions at the first-instance level, based on the same flawed reasoning. In these retrials, courts continue to ignore *Yalçınkaya*, demonstrating a systemic resistance to reform rather than its adoption.

130. The Government's failure to provide a single post-quashing acquittal decision or a judgment where the first-instance court applied *Yalçınkaya* principles is particularly telling. Its reliance on a handful of selective quashing decisions, none of which resulted in durable Convention-compliant outcomes, is insufficient to demonstrate compliance with Article 46 of the Convention.

131. Therefore, the Government's conclusions in paragraphs 100 and 101 of the Revised Action Plan are not only premature but materially misleading. The judicial practice in Türkiye remains fundamentally at odds with the ECtHR's judgment in *Yalçınkaya*. The systemic nature of the violations persists, unremedied, and continues to result in unlawful convictions across the country.

132. The Committee of Ministers should therefore:

- Reject the Government's assertion of compliance,
- Reaffirm the need for urgent and systemic reform of judicial practice,
- Call for binding guidance or legislation to ensure that Turkish courts meaningfully apply the Convention standards as clarified in *Yalçınkaya*.

3. General measures on Ongoing Cases under Articles 6 and 46 of the Convention

3.1 Required general measures for ongoing cases under Articles 6 and 46 of the Convention

133. As established by the Grand Chamber in Yalçınkaya v. Türkiye, Article 6 of the Convention obliges national courts to assess the fairness of proceedings as a whole, which includes evaluating how evidence is gathered, presented, and challenged. In ongoing domestic cases, the structural deficiencies highlighted in the ECtHR's judgment must be addressed without delay. Courts must no longer base their judgments on unverified, unexamined, or undisclosed ByLock data. All procedural safeguards guaranteed by Article 6—especially equality of arms and adversarial proceedings—must be ensured in practice.

134. The Government's assertion in the Revised Action Plan that judicial practice has evolved in line with the Yalçınkaya judgment is not borne out by the evidence. As documented in the annexed decisions, first-instance courts across the country continue to rely on ByLock-related allegations without adequately responding to defendants' requests for access to raw data or independent expert evaluation. Courts also fail to assess objections related to the integrity, accuracy, and reliability of this data, even when these objections are critical to the defense.

3.2 Persistent Systemic Non-Conformity with the Articles 6 and 46 of the Convention

135. The explanations given by the Government do not reveal any meaningful change in the practice. As can be seen in the annexed court decisions the courts at all levels continue to fail to provide any justification for withholding the ByLock data from the defendants despite their requests and they do not even respond to their requests asking for data at least allegedly relating to them. This persistent stance of the judiciary continues to deprive the defendants of the opportunity to present counter-arguments, challenge the validity of the reasons, or dispute whether all efforts had been made to strike a fair balance between the competing interests and to protect their defense rights.

136. No court has had the opportunity to review the raw data in the past eight and a half years, including since the announcement of the Yüksel Yalçınkaya ruling, nor have they shown any interest in requesting access to the impugned data. Any of the concerns raised by the defendants regarding the reliability of the ByLock evidence—such as the inconsistencies between different ByLock user lists issued by the MİT (National Intelligence Organisation), as well as the discrepancy between the number of identified users and those ultimately prosecuted, and the number of downloads—have likewise not been addressed by the domestic courts.

137. The domestic courts continue to fail to consider that the ByLock data had already been processed and used not only for intelligence purposes but also as criminal evidence to initiate investigations and arrests, including that of the applicant, before the magistrate's court’s order

for their examination. Additionally, the applicant's arguments concerning the MİT's lack of authority to collect data for use as evidence in criminal proceedings, and the claim that the criminal peace judgeship's decision dated December 9, 2016, could not retroactively render such collected evidence "lawful" and reliable, were not addressed by either the Ankara Regional Court of Appeal or the Court of Cassation. No court has ever responded to these arguments. The national courts continue to fail to address the defendants' objections to the accuracy of the data with relevant and sufficient reasoning, despite the critical importance and determinative effect of this data on the convictions.

138. We provided a short analysis of several sample decisions above to illustrate the prevailing issues. A detailed analysis for each of the dozens of decisions would unnecessarily expand this submission, but we invite the Secretariat to examine all annexed decisions in full to see the extent and consistency of the problematic practices. Moreover, we would like to remind the Committee that, as the courts' decisions are often generic and largely copied from one another, they do not always accurately reflect the demands of the defendants made during hearings or through written submissions during the trial or appeal process.

139. That said, the following court decisions reveal more clearly the courts' disregard for the defendants' arguments regarding the validity of Bylock evidence in their cases.

140. For instance, R.U. was convicted by the İzmir 18th Criminal Assize Court, based on his alleged use of the ByLock application. This conviction was upheld by the Court of Cassation on April 25, 2024. His repeated requests during the trial phase for obtaining an expert report regarding both the job posting allegations and the ByLock application, as well as the requests for witness testimony, were disregarded by the court. **(Annex 55)**

141. Likewise, E.E was convicted by the Bursa 2nd Criminal Assize Court **on June 5, 2024,** based on the use of the ByLock application. The following statements in the judgment are of particular importance: *"Accordingly, determining that the perpetrator knowingly and willingly obtained a User-ID registered on the ByLock server; that the perpetrator joined the ByLock system and thus gained access to a secret communication network, which only a member of the organization could have, is necessary and sufficient to conclude that the individual is at least a member of the FETÖ/PDY armed terrorist organization. Furthermore, it is not required to establish whether the individuals within this network had communication content with other persons within the network. For those involved in the ByLock system, identifying with whom and what the content of their communications were within the system would only be relevant if the individual were being prosecuted for being an organization leader and if the existing evidence were deemed insufficient to determine that the individual was an organization leader."* This decision was upheld by the Bursa Regional Court of Appeal on July 10, 2024. Regarding the allegation that the defendant used ByLock, a request was made to hear the testimony of the owner of the phone line associated with the application as a witness, but this

request was denied. Only those who benefited from effective remorse were heard as witnesses. The court considered only the evidence deemed unfavorable to the defendant. The principle of adversarial proceedings was violated. **(Annex 42)**

142. As can be seen from these sample decisions, the Government's assertion in paragraph 118 of the Revised Action Plan that *"the reasonable and substantiated requests related to the case file do not remain unaddressed"* is incorrect and does not reflect the actual systemic problematic practice. Defendants' repeated requests at the first instance courts are either rejected or left unanswered, and the same arguments are mostly disregarded by the regional appellate courts and the Court of Cassation. The trials often do not go beyond the mere completion of obligatory formal processes aimed at securing convictions. The Government provides some sample decisions of the Constitutional Court where the court rendered violation judgments in exceptional cases. However, these judgments are not complied with by the first instance courts, the regional courts, or the Court of Cassation. Defendants are often re-convicted by the first-instance courts, which superficially refine their reasoning.

143. The decisions of the Constitutional Court, presented in the Action plan, highlight the lack of seriousness in the judicial practice concerning ByLock cases, showing that the first-instance courts are completely disregarding the defendants' demands. These decisions are often upheld at the appellate and cassation levels. Even when applicants are fortunate enough to obtain violation decisions from the Constitutional Court, a new vicious cycle begins, where defendants are retried and reconvicted for the same offense. By the time this phase is reached, the defendants will have, unfortunately, already served their sentences of 6 years and 3 months in prison, at best.

144. The Constitutional Court's decision in *Ferhat Kara*, heavily cited by the Government in the Revised Action Plan, had already been critically analyzed and dismissed as insufficient by the Grand Chamber in *Yalçınkaya*. Its repetition adds no value and confirms the lack of new measures.

145. The decisions of the Court of Cassation that the Government presents in the Action Plan likewise only serve to prove the continuation of the systemic problem. The Court of Cassation now merely requires the presence of a ByLock findings and evaluation report in the case file. Once such a report exists, the court requires the lower court to inquire whether there is an investigation or prosecution against the individuals listed in the ByLock findings and evaluation report, specifically those who added the accused, those whom the accused added, and those with whom the accused was in contact.

146. For example in the decision of Istanbul 25th criminal assize court, a copy of which is attached herewith, it was decided to sentence the person alleged to have used the Bylock program by stating that it is not necessary for the persons involved in the Bylock network to have had a conversation with another person within the network **(Annex 67),** and this decision

was upheld by the decision of the 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation dated 7.2.2024 without any evaluation **(Annex 68).**

147. Similarly, in a decision dated 20 February 2024, the Gaziantep 7th Criminal Assize Court convicted the defendant on the grounds that he was a ByLock user **(Annex 16).** In the aforementioned decision, the court also heard witnesses who were on the ByLock friends list. Although these witnesses denied the allegations, the court nonetheless sentenced the defendant for membership in an armed terrorist organization, despite the absence of any message content from the ByLock application. This decision was upheld by the Gaziantep Regional Court of Appeals on 9 May 2024 **(Annex 17).**

148. The Kastamonu Crminal Assize Court decided to sentence several defendants for being members of an armed terrorist organization on the grounds that they used the ByLock application, even though the ID number and message contents were not identified **(Annex 19).** This decision was subsequently upheld by the Ankara Regional Court of Appeals on 28 February 2024 **(Annex 20).**

149. In the Revised Action Plan, it is argued that the inclusion of the findings and evaluation report in the file and its submission for examination provided the opportunity to exercise the right of defense. However, this argument was raised by the Government before the Grand Chamber's judgment was delivered and was not accepted by the Grand Chamber.

150. A fundamental aspect of the right to a fair trial is that criminal proceedings (including their procedural elements) must be adversarial, and there must be equality of arms between the prosecution and the defense, as stated by the Grand Chamber (see *Yalçınkaya v. Turkey*, no. 15669/20, § 306). In finding a violation in *Yalçınkaya*, the Grand Chamber did not examine whether the contested ByLock data was lawfully obtained, admissible, or whether the national courts had made material errors in their assessment, but rather examined the fairness of the proceedings as a whole, including the manner in which the evidence was obtained and used and the manner in which objections to the evidence were dealt with (see *Yalçınkaya v. Turkey*, no. 15669/20, § 310).

151. Although the Government claims improvements in judicial reasoning and fair trial guarantees, the annexed judgments clearly show that domestic courts continue to convict individuals without addressing key elements of the right to a fair trial. Arguments concerning the lawfulness of MİT's role, the lack of contemporaneous judicial oversight, and the retroactive validation of evidence have gone unaddressed. The ECtHR's concerns regarding the authenticity, accuracy, and accessibility of ByLock evidence remain unresolved.

152. Overall, the revised plan fails to show that Turkish judicial practice has internalized the binding principles set out by the Grand Chamber. The mere formalistic inclusion of the evaluation reports or the referencing of a handful of Constitutional Court decisions is not

sufficient to discharge the obligation under Article 46 of the Convention to execute the Court's judgment.

Conclusion regarding the general measures required under Article 6 of the Convention

153. In light of the dozens of sample decisions appended to this communication, it is evident that Turkish courts at all levels are systematically failing to incorporate the standards of fairness and legality required by the ECtHR in *Yalçınkaya v. Türkiye*. The overwhelming reliance on unexamined, unverifiable, or insufficient ByLock evidence—often used in isolation or combined with other innocuous and legal activities—demonstrates that domestic courts have not reformed their approach.

154. The Committee of Ministers should therefore not consider the general measures described in the Revised Action Plan as adequate. A systemic change in judicial reasoning, evidentiary standards, and access to procedural safeguards is urgently needed. Until these changes are realized in a verifiable and consistent manner across all levels of the judiciary, the Yalçınkaya judgment must be considered unexecuted.

155. We call upon the Committee to closely scrutinize the Government's revised action plan against the actual judicial practice, rather than abstract assurances.

4. General measures on Ongoing Cases under Articles 11 and 46 of the Convention

4.1 Required general measures for ongoing cases under Articles 11 and 46 of the Convention

156. The Court observed in the Yuksel Yalcinkaya judgment that, in cases where there are no objective grounds establishing the essential elements of the offense of being a member of an armed terrorist organization—such as in the Yüksel Yalçınkaya case —the domestic courts' use of statements or acts that were non-violent, and which should generally be protected by the Convention, may result in an infringement of the concerned rights. The Court stressed that the fact that these statements or acts are used in a corroborative or supplementary manner in criminal proceedings does not alter this conclusion.

157. According to the Court, the interpretation of Article 314 § 2 of the Criminal Code regarding the applicant's membership in Aktif Eğitim-Sen and the Kayseri Voluntary Educators Association significantly broadened the scope of this provision in an unforeseeable way. It failed to offer the minimum protection against arbitrary interference and, as such, could not be deemed "prescribed by law" as required by Article 11 § 2 of the Convention. Thus, judicial practices resulting in the conviction of an individual for the offense of membership in an armed terrorist organization would violate Article 11 of the Convention, as was the case in the Yüksel Yalçınkaya case, regardless of whether the information was used as the sole evidence or as supplementary evidence in the defendant's incrimination.

4.2 No progress made on the general measures on ongoing cases under Articles 11 and 46 of the Convention

158. The Government asserts in paragraph 197 of its Revised Action Plan that the recent sample decisions demonstrate that the practice has become settled in the domestic law, which does not reflect the situation on the ground. To support its argument Government presents several first-instance court decisions rendered by different courts. From the decisions presented by the Government, it appears that defendants were acquitted in cases where membership in a dissolved trade union or association was the sole evidence against them. The Government also presents several acquittal decisions where membership in dissolved organizations was used alongside other evidence, such as depositing money into Bank Asya. In these cases, the courts acquitted the defendants because they could not find any irregularities in the banking transactions according to their problematic approaches. Thus, it seems that in such situations, the courts did not use membership in dissolved organizations as decisive evidence for convicting the defendants.

159. Among the decisions presented by the Government however, there is not a single case similar to Yüksel Yalçınkaya, where defendants were convicted for their use of the Bylock application alongside other evidence, such as membership in dissolved organizations. In fact, the similar arguments presented by the Government in the revised action plan regarding the conviction of defendants based on their membership in dissolved organizations had already been assessed by the Court in the Yüksel Yalçınkaya judgment, and these arguments were known to the Grand Chamber.

160. The following decisions we obtained through the social campaign demonstrate that **the practice similar to that in the Yüksel Yalçınkaya case has not changed at all**:

1. The Manisa 3rd Criminal Assize Court convicted the accused based on messages that included topics such as organizing a picnic, collecting donations, sacrifices, and scholarships, having a 555 TL *(around 14 EURO)* account in Bank Asya, and being a member of the Active Educators Union since February 17, 2012, until resignation on June 30, 2016. The 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation upheld this ruling on **April 3, 2024**, without further evaluation. **(Annex 3-4)**
2. The Istanbul 23rd High Criminal Court convicted the accused on **January 22, 2024** for allegedly using ByLock without obtaining the USER ID or relevant information, holding an account in Bank Asya, and being a member of an association. The court stated that, although ID numbers related to the ByLock accounts could not be determined, the ByLock finding was evaluated against the accused considering other evidence in the case file. Regarding Bank Asya, the court remarked that the unusual increase in account activity in September and October 2014 was evaluated against the accused. **(Annex 5)**

3. The Istanbul 14th High Criminal Court convicted the accused on May 17, 2023 for having an account in Bank Asya and being a member of the Aktif-Sen association. The court considered the increase of 16,244.2 TL in the account balance at Bank Asya between December 31, 2013, and December 24, 2014. The Istanbul Regional Court of Appeal upheld this ruling **on May 14, 2024**. **(Annex 30-31)**

4. The Mersin 9th High Criminal Court convicted a 76-year-old individual on October 4, 2018 for membership in an association. The court primarily cited the individual's membership in the Erdemli Akdeniz Eğitim Gönüllüleri Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma association and a donation made to the Bahar Hanımlar association as key evidence. **(Annex 38-39)**

5. The Antalya 8th High Criminal Court convicted the accused on **March 15, 2018**, for using the ByLock application and being a member of an association, despite the absence of message contents. It appears that the people on the accused's ByLock friend's list were not heard as witnesses. The 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation **February 14, 2024** upheld this ruling. **(Annex 47-48)**

6. The Samsun 4th High Criminal Court convicted the accused on **May 3, 2024**, for using the ByLock application, having an account in Bank Asya, being a member of an association, and accessing news websites like Aktif Haber, Rota Haber, Samanyolu Haber, and Zaman.com, despite the absence of message contents. **(Annex 50)**

7. After the Court of Cassation overturned the previous trial for not discussing whether the accused's actions constituted aiding the organization, the court retried the case. The accused was convicted for membership in TSİAD and for depositing 10,000 TL into Bank Asya **on January 13, 2014**, after taking out a loan from Şekerbank. The Izmir 15th High Criminal Court convicted the accused on May 10, 2024, for depositing money into Bank Asya and being a member of an association. The previous trial had been overturned by the Court of Cassation for not discussing whether the accused's actions constituted aiding the organization. The retrial resulted in the accused being convicted for membership in TSİAD and depositing 10,000 TL into Bank Asya on January 13, 2014, after taking out a loan from Şekerbank. **(Annex 65)**

161. We have received dozens of similar decisions where membership in a dissolved trade union or association has been used by the first-instance courts as supplementary evidence, as was the case in the Yüksel Yalçınkaya judgment. As evidenced by these attached decisions, none of the courts assessed how membership in a dissolved organization could establish the constituent elements of the offense of being a member of an armed terrorist organization. Thus, the systemic violation of Article 11 of the Convention persists. The Committee must carefully review the sample court decisions presented by the Government and request that the

Government provide additional sample conviction decisions where courts used membership in a dissolved organization as supplementary evidence in convicting defendants.

5. No Authoritative or Guiding Decisions by the Constitutional Court Since the Yüksel Yalçınkaya Judgment

162. If a case falling within the scope of an ECtHR judgment, such as the Yüksel Yalçınkaya ruling, results in a final conviction and an individual application is submitted to the Constitutional Court (CC), the CC should find a violation in light of the ECtHR's judgment. This is not only mandated by the Convention and the ECtHR's case law but also reflects the CC's duty to assess the broader impact of its decisions on human rights issues.

163. Although over one year has passed since the announcement of the Yüksel Yalçınkaya judgment, the Constitutional Court has not issued any guiding decisions in cases similar to Yüksel Yalçınkaya in line with the Court's judgment. Instead, it has maintained its previous stance in comparable cases.

164. The Government's action plan initially discusses landmark decisions by the Constitutional Court, such as the Ferhat Kara decision, which had already been addressed in the Yüksel Yalçınkaya judgment. In fact, the Ferhat Kara decision was a key basis for subsequent national jurisprudence regarding the Bylock application and cases involving actual or alleged members of the Gülen movement. This decision underpinned over 8,000 cases pending before the Court, which had been examined and found inadmissible by the Constitutional Court, eventually leading to the Court's findings about the systemic issues within the Turkish judiciary in these cases.

165. Following the Yüksel Yalçınkaya judgment, the Constitutional Court has rejected applications related to 'automatic' convictions where the elements of the crime were not demonstrated, and some of the criteria accepted were not present.

166. In one of these cases, the grounds for the applicant's conviction for membership in the organization were alleged meetings with their spouse at their residence, collecting money on behalf of the organization, and membership in Yarsav, an association for judges and prosecutors dissolved after the July 2016 attempted coup. The applicant argued in their application to the Constitutional Court that, according to Turkish law, the crime of membership in an armed terrorist organization requires specific knowledge and intent, and that a conviction for membership in an armed organization necessitates proving that the perpetrator acted knowingly and willingly within the organization's hierarchical structure and adopted its objectives. The applicant contended that the lack of justification for how the elements of the crime were realized violated their right to a reasoned decision and that the principle of no punishment without law was breached due to the broad interpretation of Article 314/2 of the Turkish Penal Code. However, ten months after the Yüksel Yalçınkaya decision, the Constitutional Court dismissed the application on **12 August 2024**, stating that there was 'no

violation of this principle and right.' There was no difference between the case subject to this conviction and the Yüksel Yalçınkaya case, and the reasons for the conviction in the application were even less substantial and much weaker. By rejecting the application on the grounds of the principle of no punishment without law and the right to a fair trial, especially after the Yüksel Yalçınkaya decision, the Constitutional Court has ignored the ruling of the European Court of Human Rights.[10]

167. In a similar application subject to the Constitutional Court's decision, the applicant was sentenced to 6 years, 10 months, and 15 days in prison on the grounds that their name was found in a profiling list that had been unlawfully prepared and obtained, that they participated in religious conversation gathering *(sohbet)* before 2013, and that there were some HTS (Historical Traffic Search) records of unknown content related to certain individuals. In their application to the Constitutional Court, the applicant claimed that the use of expired HTS records and unlawfully obtained, false profiling records as evidence, without discussing how these constituted a crime, the use of intelligence information and religious discussions as evidence in contradiction to previous Court of Cassation decisions, and the fact that their objections were not considered at any stage, along with the claim that the moral element of the crime of membership in a terrorist organization was not established and that the decisions did not contain sufficient reasoning, amounted to a violation of their right to a fair trial.

168. Similarly, the applicant argued that evaluating actions related to personal and social relationships, which are legal and constitute the exercise of a right, as a crime based on a completely arbitrary and unpredictable interpretation of the law, without proving that they were carried out for terrorist purposes, clearly violated the principle of "no crime and punishment without law."

169. In the Yalçınkaya case, where the penalty was imposed based on less substantial evidence, the Constitutional Court reviewed the application only within the scope of the right to a fair trial and found the claims regarding the violation of the right to a reasoned decision to be manifestly unfounded. For some reason, the court did not conduct an examination regarding the alleged violation of the principle of "no punishment without law," nor did it even acknowledge that such a claim was made, dismissing this important allegation by grouping it with "other violation claims" and rejecting it on the grounds that it did not meet the admissibility criteria.

170. In other words, the Constitutional Court's stance, which had previously deemed the Yalçınkaya application inadmissible, continued as if the European Court of Human Rights had not found a violation under Article 7 in the Yalçınkaya case for the same reasons, and the Constitutional Court found all allegations of the violation, including the right to a fair trial and

[10] Constitutional Court’s decision dated **August 12, 2024**, with application number 2024/2379

the principle of "no punishment without law," inadmissible.[11] In other words, the Constitutional Court's stance, which had previously deemed the Yalçınkaya application inadmissible, continued as if the ECtHR had not found a violation under Article 7 for the same reasons in the Yalçınkaya case, and the Constitutional Court found all the allegations, including the violation of the right to a fair trial and the principle of 'no punishment without law,' inadmissible. [12]

171. As is known, in the Yalçınkaya decision, the ECtHR recognized the failure to investigate whether the elements of the crime were fulfilled and the automatic punishments imposed based on substituted criteria instead of actual crime elements as violations of Article 7. In one of these decisions, the applicant, who was punished on the grounds of being a member of the Aktif Eğitim-Sen (Active Education Union), organizing peaceful religious conversation meetings, and having witness statements against them, stated in their application to the Constitutional Court that there was no "personalization" and "justification" in the decisions made throughout the trial and in the appellate court's decision, thereby violating the right to a fair trial. They also argued that, as required by Article 7 of the Convention and as established in Supreme Court precedents, punishment was imposed without establishing the elements of the crime, especially the moral element, thus violating the principle of 'no crime without law.'

171. Ten months after the Yalçınkaya ruling, the Constitutional Court ruled on this application and, as if such a ruling had never been issued by the ECtHR, once again found the allegations of violations of the right to a fair trial and the principle of 'no crime without law' inadmissible on the grounds that they were 'manifestly ill-founded."[13]

172. In another case subject to a Constitutional Court decision, the reason for the applicant's punishment was their involvement in banking activities with Bank Asya. In other words, the accusation was based on depositing money into a bank that was under the supervision and control of the state, which the Government, in its defense in the Yalçınkaya application, stated was not the primary incriminating evidence but could only serve as supporting evidence alongside ByLock (Yalçınkaya/Turkey § 236). [14] The applicant argued in the application form that banking activities were legal and routine banking transactions and that the elements of the alleged crime had not been fulfilled, claiming a violation of the principle of 'no punishment without law' and the right to a fair trial. However, in its decision issued nine months after the

[11] The Constitutional Court's decision dated July 26, 2024, and application number 2023/2179
[12] The Constitutional Court's decision dated March 27, 2024, with application number 2023/4910.
[13] The Constitutional Court's decision dated July 26, 2024, and application number 2023/2179
[14] *"236. The Government has stated that the above arguments also apply to the applicant's deposit transactions at Bank Asya, which was considered by the authorities as part of the financial structure of the terrorist organization, and to the applicant's membership in organizations affiliated with FETÖ/PDY. These were used as supporting evidence for the applicant's membership. However, the Government acknowledged that even 'suspicious' deposit transactions made at Bank Asya following F. Gülen's call, intended to benefit the organization, or membership in a union or association linked to FETÖ/PDY would not be sufficient on their own to prove membership in FETÖ/PDY. They would only serve as supporting elements when considered alongside other significant evidence, as in the concrete case."*

Yalçınkaya ruling, the Constitutional Court once again ignored the principles and issues highlighted in the Yalçınkaya ruling and found the application inadmissible. [15]

173. In the previous decision mentioned, the Constitutional Court found the application regarding the conviction based on banking activities with Bank Asya inadmissible. Curiously, just 14 days before this decision, the Court had consolidated over 100 applications related to convictions for the same reason and, this time, ruled that the right to a fair trial had been violated.[16] However, the sole violation claim of these applicants is not limited to the right to a fair trial. In both the application form and the supplementary explanations, the applicants argued that, in addition to the violation of the right to a fair trial, the principle of "no crime without law" was also violated. They stated, *"the court decisions did not demonstrate how the elements of the crime of membership in an armed terrorist organization were established. It was not explained when the applicant joined the organization, what their position was within the organization's hierarchy, from whom they received orders/instructions, and to whom they gave orders/instructions (material element). The aspects of knowingly and willingly joining this structure with an understanding of FETÖ/PDY's specific goals, or being aware of the coup attempt (moral element), were not assessed at all. The assumption was made that the applicant should have known that FETÖ/PDY was an armed organization and that they should have known this due to their position."* In doing so, they claimed a violation of the principle of "no crime without law." However, just as in the aforementioned decisions, the Constitutional Court ignored this claim and only ruled on the right to a fair trial. By citing the violation of the right to a fair trial, the Court did not find it necessary to separately examine the applicants' other complaints in terms of admissibility and merits (§ 26). In other words, the Constitutional Court completely disregarded the claims of a violation of the principle of "no crime without law" and, by categorizing this significant violation claim among "other violation claims," did not even see the need for further examination. According to the Constitutional Court, the ruling on the violation of the right to a fair trial was sufficient, and there was no need to examine other violation claims.

174. Another issue with the Constitutional Court's rulings, which overlook the principle of "no crime without law," is that these decisions do not contribute to resolving the "systemic problem" that the ECtHR emphasized repeatedly in the Yalçınkaya ruling. On the contrary, they contribute to the continuation and even exacerbation of this problem. The first case where the Constitutional Court consolidated applications related to individuals punished for engaging in banking activities with Bank Asya was not the Mehmet Burak Akbudak application. In fact, a year before this decision and prior to the Yalçınkaya ruling, the Constitutional Court had issued

[15] The Constitutional Court's decision dated June 25, 2024, with application number 2023/18692
[16] The Constitutional Court's Mehmet Burak Akbudak decision, Application No: 2021/53091, Decision Date: June 11, 2024

the Hakan Darıcı and others decision for the same reasons and justifications.[17] Following this decision, the applicants requested a retrial. However, in the retrials conducted after the Yalçınkaya judgment, the first instance courts imposed the same sentences on the defendants.[18] These convictions have demonstrated that the Constitutional Court's decisions, particularly those that ignore the principle of "no crime without law," do not contribute to solving the "systemic" problem emphasized by the Grand Chamber in the Yalçınkaya judgment. The most significant issue in these trials is the automatic imposition of sentences without investigating the elements of the crime. In these cases, instead of determining whether the defendants were members of the organization, the focus is on their connections with a certain structure or formation, i.e. Gulen movement, and if any such connection is found, the individuals are convicted as members of the organization. In other words, these cases completely disregard the points that the Court required to be addressed and on which it based its violation ruling under Article 7.

In its decision dated 21 March 2024, Application No. 2021/25545, the Turkish Constitutional Court ruled for the first time that the right to a fair trial had been violated in a case involving the use of ByLock. However, this judgment does not in any way address the in-depth procedural safeguards and structural issues identified by the European Court of Human Rights in *Yalçınkaya v. Türkiye*, nor does it include any explicit reference to the ECtHR's ruling. The Constitutional Court's reasoning for the violation was limited to the failure to hear a witness in person and the absence of a sufficiently substantiated expert report comparing CGNAT and HTS records. In this respect, the decision even falls short of the standards set by the 3rd Criminal Chamber of the Court of Cassation, offering merely a superficial assessment of fair trial guarantees.

175. By contrast, in *Yalçınkaya*, the ECtHR examined not only procedural shortcomings specific to the applicant's case, but also systemic issues regarding the collection, processing, and presentation of ByLock data in criminal proceedings. The Court particularly emphasized the lack of access to raw data, the non-transparent nature of the decryption processes, and the impact of these deficiencies on the overall fairness of trials. The Constitutional Court, however, failed to engage with these fundamental issues, producing a shallow and ineffective judgment that appears oblivious to the core findings of *Yalçınkaya*. In conclusion, the *Kızılaslan* decision is incompatible with the standards set by the ECtHR and represents yet another symbolic ruling that ignores the systemic problems within domestic legal proceedings.

176. As concluded in the Yalçınkaya judgment by the Grand Chamber (§ 413-418), the issue at hand is not an isolated or exceptional case but rather a collection of numerous and

[17] The Constitutional Court's decision dated June 20, 2024, with application number 2021/34045

[18] Example decisions: Uşak Heavy Penal Court's decision dated 12/3/2024, Case No: 2023/420, Decision No: 2024/75, and Manisa 3rd Heavy Penal Court's decision dated 12/12/2023, Case No: 2023/244, Decision No: 2023/255

interconnected violations that constitute a model or system. Consequently, in no similar case of persons prosecuted in Turkey is the existence of the elements of the crime examined, and legal and routine activities that do not in any way constitute the essential elements of the crime—namely, force and violence—are used as grounds for punishment. The range of so-called “criteria” that, despite not being elements of the crime, are treated as such is so broad that there is practically no one in the country who could not be punished based on them. This is precisely why the ECtHR has stated that this emerging judicial practice violates the principle of "no crime without law" and is the source of a systemic problem.

177. As can be seen from the decisions of the lower courts and the Constitutional Court mentioned above, there is no difference between the decisions of the Turkish judiciary before and after the Yalçınkaya ruling. Despite the significant amount of time that has passed since the Yalçınkaya judgment, the Constitutional Court has not issued a single ruling in accordance with the requirements of this judgment. Instead, it has found similar applications inadmissible, persistently ignored the claims of violations of the principle of "no crime without law," which was the most critical issue in the Yalçınkaya judgment, and has not complied with the ECtHR’s rulings, especially in the Yalçınkaya case. The reason why there are more than 8,000 cases of the same nature as Yalçınkaya pending before the ECtHR and potentially over 100,000 more cases that could be submitted is due to the Constitutional Court’s failure to render decisions in line with the ECtHR’s rulings.

6. General measures on Closed Cases with Final Convictions

6.1 Required general measures for closed cases under Articles 6, 7 and 46 of the Convention

178. The ECtHR ruling in the Yalçınkaya case revealed a significant backlog of similar cases, with approximately 8,000 pending before the Court at the time of the judgment. The European Court has already communicated 4,000 of these cases to the Government indicating that it did not expect observations from the parties on the merits of the cases. This number is indicative of a broader issue, as the Court noted that the figure could potentially rise to over 100,000 cases, depending on the total number of alleged users identified by the authorities. (See § 414) In fact, this number is only the tip of the iceberg.

179. The Court stated in paragraph 418 of the judgment that *“The Court is therefore of the opinion that in order to avoid it having to establish similar violations in numerous cases in the future, the defects identified in the present judgment need, to the extent relevant and possible, to be addressed by the Turkish authorities on a larger scale – that is, beyond the specific case of the present applicant. It accordingly falls to the competent authorities, in accordance with the respondent State’s obligations under Article 46 of the Convention, to draw the necessary conclusions from the present judgment, particularly in respect of, but not limited to, the cases currently pending before the domestic courts, and to take any other general measures as*

appropriate in order to resolve the problem identified above that has led to the findings of violation here."

180. The only necessary conclusion that the Turkish Government must draw regarding closed cases is that it has to take measures to provide *restitutio in integrum* in cases that have already been closed with a final conviction, irrespective of whether the case is pending before the ECtHR or not.

181. In this regard, the reopening of criminal proceedings in similar cases that have been closed with a final conviction is the most appropriate, if not the only, way to remedy other similar violations, to put an end to the violations found in the present case, and to provide the applicant with a remedy. In the Turkish legal system, there are generally two main extraordinary remedies that may address similar violations by reopening cases that were closed by final convictions. The first remedy is the reopening of judicial proceedings under Article 311 § 1 of the Code of Criminal Procedure. The second one is the appeal by the Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation to the competent criminal chamber of the Court of Cassation in accordance with Article 308 (and 308/A for cases finalized by regional appeal courts) of the Code of Criminal Procedure.

6.2 No progress was made on the general measures on closed cases under Articles 6, 7, and 46 of the Convention

6.2.1 The Government's action plan does not include any steps taken or planned to be taken regarding similar cases

183. The revised action plan does not include any steps taken or planned concerning cases similar to *Yüksel Yalçınkaya* that have been closed by a final conviction. Notably, the Government fails to even acknowledge the existence of finalized cases, suggesting a lack of awareness—or unwillingness—to fulfil the obligations arising from the Grand Chamber's judgment. Despite the Court's clear finding that the systemic problem extends to such cases, the Government has not introduced any legislative amendments to allow for the reopening of proceedings. As illustrated below, the judiciary has consistently rejected attempts to reopen finalized cases, applying existing remedies in an overly restrictive and formalistic manner that deprives individuals of any realistic prospect of redress.

6.2.2 Reopening of cases by trial courts under article 311 § 1 of the Code of Criminal Procedure categorically rejected by trial courts

184. Following the judgment of the Grand Chamber in Yalçınkaya case, a large number of individuals in similar situations filed requests for the "reopening of criminal proceedings" before the competent assize courts in accordance with Article 90 of the Turkish Constitution, Article 46 of the ECHR, and Article 311 § 1 of the Code of Criminal Procedure.

185. Article 311 § 1 of the Code of Criminal Procedure could serve as a legal basis for trial courts to address deficiencies in cases similar to that of Mr. Yüksel Yalçınkaya, provided that

the Government, and specifically the judiciary, genuinely intended to implement the Yüksel Yalçınkaya judgment.

190. We would like to bring the Constitutional Court's Ibrahim Er and others' judgment (No: 2019/33281) to the attention of the Committee of Ministers, which imposes an obligation to trial courts to reopen criminal proceedings, under the principle of the objective effect of the Constitutional Court's judgments, in the similar cases where the Constitutional Court already found a violation.

191. In its judgment on the Yılmaz Çelik Application (Application Number: 2014/13117), the Constitutional Court examined the case of an applicant who had been convicted of membership to a terrorist organisation under Article 314 § 2 of the Turkish Criminal Code. With its judgment dated 19 July 2018, the Constitutional Court ruled that the right to a fair trial had been violated on the grounds that the trial court's reasoning that the said structure had the elements of a terrorist organization had been insufficient. Upon the reopening of the criminal proceeding by the trial court, the applicant was acquitted complying with the judgment of the Constitutional Court. Following the Constitutional Court's judgment in the Yılmaz Çelik case, many others, who had been sentenced for being a member of the same teroriat organization, were also acquitted as the result of the reopened cases.

192. However, in the case of İbrahim Er and Others, who were convicted with a final judgment for membership in the same organization *(the organization that was the subject matter of the Yilmaz Celik case)* and had not previously made an individual application to the Constitutional Court, had their applications for reopening rejected by the local courts in accordance with the Constitutional Court's decision. Subsequently, they made an individual application to the Constitutional Court. On 26 January 2023, the Constitutional Court reminded that it had already examined the same issue in its Yılmaz Çelik case and held that *the rejection of the local courts' request for reopening of criminal proceedings within the scope of the objective effect of this constitutional interpretation and the necessity to apply the Constitutional Court's decision to other cases of the same nature violated the right to a fair trial in the context of the right to a reasoned decision*. In other words, the Constitutional Court held that where a violation of a right established in the Convention and the Constitution has been found, it must be applied to all similar pending and finalized proceedings and cases without the need to bring them before the courts concerned.

193. Ibrahim Er and others' judgment of the Constitutional Court constitutes a sufficient basis for reopening the criminal proceedings under Article 311 § 1 of the Code of Criminal Procedure.

194. One of the undersigned NOGs, **Stichting Justice Square**, which has closely followed on the ground the implementation of the Court's Yüksel Yalçınkaya judgment, had made an open appeal to its followers on its social media accounts, to collect examples of judgments of the courts that rejected retrial requests. It received many such decisions in response to that call

and **submitted to the Committee of Ministers the copies of some of those decisions together with the initial reasoned conviction judgments rendered by the relevant first-instance courts. We hereby refer to that submission dated 23 October 2023 as the practice has been unchanged since then.**[19]

195. As can be understood from these judgments, the assize courts have categorically rejected the reopening requests of convicts who were convicted of the same offense based on similar evidence, including the alleged use of the ByLock app. Additionally, it is evident from some conviction decisions that individuals were sentenced on the grounds of having an account with Bank Asya, which was presumed legal until its closure, as stated in the Grand Chamber's judgment. Furthermore, some individuals were convicted based on their membership in associations that were legally established and operated before their closure—associations which, as emphasized in the Yüksel Yalçınkaya judgment, were directly related to the exercise of a right protected under Article 11 of the Convention. In none of these conviction judgments did the trial courts prove or analyze the existence of the material and mental elements of the offense of being a member of a terrorist organization, as described in the Yalçınkaya case. Similarly, the defendants' right to defense was violated under conditions similar to those described in the Yalçınkaya case. The criminal prosecutions were nothing more than formal procedures carried out to announce the conviction of the defendant. In all the examples submitted to the Committee of Ministers, the trial courts did not consider any of the defense arguments presented by the defendants.

196. We would like to point out that the requests for the reopening of criminal proceedings of persons convicted of the same offense under similar circumstances as Yüksel Yalçınkaya have been categorically rejected by the trial courts and therefore no general measures have been taken yet by the Turkish authorities to remedy the deficiencies identified in the cases closed by the final judgments similar to Yüksel Yalçınkaya's case, and therefore no *restitutio in integrum* measures were taken in respect of similar cases including the ones pending before the ECtHR. The Committee of Ministers is respectfully invited to inquire whether and why this remedy has not been applied in practice.

6.2.3 The extraordinary remedy under Articles 308 and 308A of the Code of Criminal Procedure has not been utilized to enable the retrials in similar cases despite the demands of convicted persons

197. Under Article 308, the Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation may appeal against judgments of trial courts that have been upheld by any criminal chamber of the Court

[19] NGO Submission of the Stichtung Justice Square, dated 31 October 2023, https://hudoc.exec.coe.int/eng#{%22fulltext%22:[%22yuksel%22],%22execdocumenttypecollection%22:[%22CEC%22,%22acp%22,%22acr%22,%22obs%22],%22execidentifier%22:[%22DH-DD(2023)1389E%22]}

of Cassation. The Chief Public Prosecutor could initiate this appeal either *ex officio* or upon request. There is no time limit for filing an appeal if it is made in favor of the accused.

198. Similarly, the Chief Public Prosecutor's Office of the Regional Court of Appeal may lodge an appeal with the Regional Court of Appeal against final decisions of the criminal chambers of the Regional Court of Appeal as set out in Article 308A of the Code of Criminal Procedure. The Chief Public Prosecutor's Office may act *ex officio* or upon request within thirty days from the date of the decision. There is no time limit for appeals in favour of the accused.

199. As of the date of this submission, this remedy has not been used in any case, neither *ex officio* nor upon the request of the convicted persons. The Committee of Ministers should inquire whether and why this remedy has not been applied in practice.

VIII. CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS TO THE COMMITTEE OF MINISTERS

120. Following the judgment of the Grand Chamber in *Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye* (no. 15669/20), statements by high-ranking political officials—including the President—openly challenging the legitimacy and authority of the European Court of Human Rights have had a chilling and prejudicial effect on the judiciary. These statements undermine the rule of law and contribute to the continuation of systemic violations by discouraging lower courts from aligning their decisions with the binding standards set by the Grand Chamber. As a result, the effective, prompt, and full implementation of the judgment has been seriously hindered.

121. Despite the Government’s assertions, there is no observable or meaningful shift in the judicial practice in cases involving alleged or actual members of the Hizmet/Gülen movement. Courts continue to apply a presumption of guilt through association, without examining individual intent or conduct. The "guilt by association" doctrine, explicitly condemned by the Grand Chamber, remains a persistent and unlawful basis for criminal convictions in Türkiye.

122. The Government has not proposed or enacted any legislative or administrative measures to facilitate the reopening of finalized cases, despite the Grand Chamber’s clear indication that the systemic flaws identified in *Yalçınkaya* extend to all similar cases—whether pending or closed. Instead, courts have consistently rejected applications for retrial, interpreting existing procedural remedies in a narrow and formalistic manner that denies justice to those already convicted.

123. A comprehensive review of the Action Plan and its annexes reveals a glaring absence of good faith or meaningful commitment to the implementation of the Grand Chamber’s findings. The sample decisions provided are largely symbolic and do not reflect genuine systemic change. Furthermore, the decisions of both the Court of Cassation and the Constitutional Court rarely reference the *Yalçınkaya* judgment, further confirming the authorities’ reluctance to apply the ECtHR’s binding precedent.

124. This judgment is of particular importance as the issue affects—and may continue to affect—a large number of people. The 8,000 pending cases similar to that of Yüksel Yalçınkaya indicate that the applicants in all these cases have already been sentenced to at least 6 years and 3 months' imprisonment for the same offense, in violation of Articles 6 and 7 of the Convention. This also means that their sentences have either already been served, are currently being served, or are yet to be served in maximum-security prisons. Every day, people across the country are being arrested for wrongful convictions similar to the one in the Yüksel Yalçınkaya case. Investigations and prosecutions continue with arrests and detentions—carried out in the most humiliating manner—on charges similar to those arising from the systemic problem identified in the Yüksel Yalçınkaya judgment. These facts underscore the importance and urgency of fully, effectively, and promptly implementing the Yüksel Yalçınkaya judgment in similar cases, in line with the Court's findings.

125. The systemic problem goes far beyond the use of ByLock. Turkish courts continue to treat lawful, constitutionally protected activities—such as working in certain institutions, holding accounts at Bank Asya, or attending educational or social programs affiliated with the Hizmet movement—as indicators of terrorism. This practice blatantly disregards the fact that the movement has long advocated peaceful civic engagement and explicitly rejected violence.

126. In all cases, the judicial authorities have simply treated a person’s affiliation with Hizmet/Gülen movement as a membership in an armed terrorist organization. Such treatment blatantly disregarded the fact that the Movement has categorically rejected the use of violence, and advised and encouraged its members to distance themselves from any radical and extremist ideas. The Movement has been known as “a faith-inspired, non-political, cultural and educational movement whose basic principles stem from Islam’s universal values, such as love of the creation, sympathy for the fellow human, compassion, and altruism.” Turkey’s leading politicians, previous presidents, leading artists, scientists, etc. praised the activities of the Movement. Despite the Movement’s well-known ideals and activities disclosed to the public, the present Government’s hostility against the Movement following the December 17/25 corruption investigations should not justify an automatic conclusion that a person who was affiliated with the Movement is a member of an armed terrorist organization and shall face the harshest punishment accordingly without further evidence that the person specifically intended to promote the Government’s alleged aims, such as to overthrow the elected government. A controversial coup attempt cannot be attributed to those who had nothing to do with it. The Government brazenly inserts the controversial coup attempt in every case related to the members of the Movement, who had no relation, even in any abstract manner, to the controversial attempt.

127. It is important to note that the Gulen Movement has never had any opportunity to defend itself against the accusations asserted by the Government. Nor any defendant could defend

the Movement in his case without facing cruel treatment and punishment. Therefore, the members of the Movements could and may only defend their cases based on their own acts. However, present and prevailing authority in the country has declared the movement as an armed terrorist organization, and thus, any member of the Movement or anyone who was affiliated with the Movement has automatically become a member of an armed terrorist organization even if the person has never involved in any criminal activity, nor has she ever advocated or encouraged having recourse to violence or unlawful or criminal activity. The Government's approach leaves no room for the defendants to prove their innocence against the bogus charges if they are perceived by the authorities as members of the Movement. This creates an irrebuttable presumption that the members of the Movement are the members of an armed terrorist organization even if they have had nothing to do with any criminal activity or purpose thereof. Such presumption was addressed in the Grand Chamber's Yalçınkaya judgment, finding, *inter alia,* a violation of Article 7. According to the latest figures announced by the Turkish Minister of Justice on October 6, 2023, 253,754 real or alleged members of the Hizmet movement have been prosecuted for membership in a terrorist organization since July 2016, and 122,904 of them have already been convicted. Such sheer numbers show the gravity of the situation to be addressed with utmost seriousness

128. Given the gravity and persistence of the problem—and the continuing political rhetoric undermining the authority of the Court—the Committee of Ministers must take urgent, robust, and coordinated action to ensure full execution of the *Yalçınkaya* judgment. This is especially pressing for the thousands of individuals still facing criminal proceedings or imprisoned on the basis of the same unlawful evidentiary and procedural standard.

129. For these reasons, we kindly invite the Committee of Ministers to:

- **Adopt an interim resolution outlining specific and concrete recommendations to the Turkish authorities for the effective execution of the Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye judgment. This resolution should emphasize the need for urgent action to address the systemic violations identified by the European Court, particularly in relation to both ongoing criminal proceedings and cases that have been finalized by conviction.**
- **Urge the Turkish Government to take immediate and meaningful steps—including the adoption of legislative amendments and judicial guidelines—aimed at ensuring compliance with the Convention standards established by the Grand Chamber. These measures must provide a clear legal basis for reopening finalized cases affected by the same systemic deficiencies, and must guarantee fair trial safeguards in all ongoing proceedings.**
- **Maintain the Yüksel Yalçınkaya case on the agenda of the Committee of Ministers' quarterly Human Rights (CM-DH) meetings under the debated cases**

category. Given the scale and gravity of the violations, as well as the lack of genuine implementation measures, continued and intensified supervision is essential until demonstrable progress is made.

- **Request the Turkish authorities to provide regular, transparent, and verifiable updates on domestic judicial practice, including the submission of representative samples of reasoned judgments from all levels of the judiciary. These judgments should demonstrate compliance with the ECtHR's standards—particularly in terms of evidence assessment, adversarial proceedings, and equality of arms—in both reopened and ongoing cases.**
- **Call upon the Turkish authorities to take concrete and effective measures to ensure the independence and impartiality of the judiciary, particularly in the context of criminal proceedings against alleged or real members of the Gülen movement. This includes:**
  - **Refraining from public discourse by executive officials that undermines the binding nature of ECtHR judgments and delegitimizes applicants or their legal representatives;**
  - **Guaranteeing that all judicial authorities are free to interpret and apply Convention rights in good faith, without political pressure or influence;**
  - **Reaffirming the binding character of the Grand Chamber judgment in *Yalçınkaya* and ensuring its full and effective implementation, including through individual and general measures.**

Yours sincerely,

Mustafa ÖZMEN

Chairman of the Justice Square Foundation

On behalf of all co-signatories

Annexes: 79 (Sent For the Secretariat's use and analysis)

-80 retrial decision of the Kayseri Assize court

-81 First hearing

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

-82 Second hearing

Co-signatories:

- **Justice Square Foundation** (Netherlands)
- **Italian Federation for Human Rights** (Rome)
- **Cross Border Jurists Association** (Germany)
- **The Arrested Lawyers Initiative** (Belgium)
- **Solidarity with OTHERS** (Belgium**)**

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

T.C.
KAYSERİ
2. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

DGI
30 AVR. 2025
SERVICE DE L'EXECUTION
DES ARRETS DE LA CEDH

Dosya No : 2023/441
Celse Tarihi : 02/04/2024
Celse No : 1.

Başkan	: Hüsnü Aybeg YILMAZ	150023
Üye	: Murat GÜLER	97946
Üye	: Nihal ŞAHİN	267606
C. Savcısı	: Burak KOCAOĞLU	139811
Katip	: Deniz ÇİFÇİ	180709

Belirli gün ve saatte 1. celse açıldı.

Sanık Yüksel Yalçınkaya ve müdafii Av. Özcan Akıncı'nın hazır oldukları görüldü.

Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası dosyasında verilen hak ihlali kararı okunmak sureti ile açık yargılamaya başlandı.

Heyet değişikliği nedeniyle tensip zaptı okundu.

Tanık yoklaması yapıldı. Tanık Tuğba Avcı'nın duruşma salonu dışında hazır olduğu görüldü.

Sanık ve müdafii adına çıkartılan tebligatların usulüne uygun olarak tebliğ edildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Mahkememiz üye hakimi Murat Güler tarafından; sanık hakkında Örgütlü Suçlar Bilgi Bankasından yapılan araştırmada; Mesut Dayanıklı'nın (T.C: 61852100980) Batman Cumhuriyet Başsavcılığının 2017/26577 soruşturma sayılı şüpheli sıfatlı ifadesinde Yüksel Yalçınkaya isminin geçtiği, Ali Varinli'nin (T.C: 17204430168) Sivas Cumhuriyet Başsavcılığının 2017/13768 soruşturma, 2018/7124 karar sayılı KYOK kararında Yüksel Yalçınkaya isminin geçtiği, evrakın ilgili kısımlarının dosya arasına alındığı görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sanığın Bank Asya A.Ş nezdindeki vadeli, vadesiz ve yatırım hesaplarına ilişkin hesap açılış-kapanış tarihleri arası müşteri no, hesap açılış tarihi, hesap kapanış tarihi, hesap türü, bakiye miktarı, her türlü hesap hareketleri, hesap hareketlerinin niteliği, içeriği ve açıklaması bilgilerini içerir belgelerin (hesapların açıldığı tarihten kapandığı tarihe kadar ki) CD ortamında celbi hususunda TMSF'ye yazılan müzekkereye cevap verildiği ve kayıtların gönderildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Celse arası TMSF'den celp edilen kayıtların bilirkişiye tevdii edildiği ve bilirkişi tarafından tanzim edilen raporun dosyaya sunulduğu görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sanık adına ve/veya 0537 545 63 95 nolu GSM hattına tanımlandığı belirtilen Bylock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının celbi hususunda Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına, KOM Daire Başkanlığı ve KOM Şube Müdürlüğüne yazılan müzekkerelere bila ikmal cevap verildiği, istenilen ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının bulunmadığının bildirildiği, 408783 ID nolu Bylock ayrıntılı tespit ve değerlendirme tutanağının gönderildiği, kullanıcı adının "Yuxel", şifresinin "Yksl.8341", adını "Yüksel Hoca", message "ALLAH BES. gayri heves" olarak kayıtlı olduğu görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sanığın D-Smart nezdinde aboneliğinin bulunup bulunmadığı, bulunuyor ise bu aboneliğini sonlandırıp sonlandırmadığı, sonlandırmış ise hangi tarihte neden sonlandırdığının

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden yAKhcyF - A3WAeeU - O1TvC/T - Ool8C4= ile erişebilirsin

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

tespit edilerek bilgi verilmesi hususunda yazılan müzekkereye cevap verilmediği, postanın iade geldiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sanığın Digitürk nezdinde aboneliğinin bulunup bulunmadığı, bulunuyor ise bu aboneliğini sonlandırıp sonlandırmadığı, sonlandırmış ise hangi tarihte neden sonlandırdığının tespit edilerek bilgi verilmesi hususunda yazılan müzekkereye cevap verildiği, sanığa ait üyeliğin 08/06/2022 tarihinde "Eksik/Hatalı bilgi ile satış" gerekçesiyle iptal edildiğinin bildirildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sanığa ait TTNET Anonim Şirketi nezdindeki üyeliğe ilişkin evrakların celbi hususunda yazılan müzekkereye cevap verildiği, sanığın Tivibu Uydu üyeliğini 14/01/2021 tarihinde "İhtiyaç olmaması" nedeniyle iptal ettiğinin, İnternet hizmet üyeliğini 04/02/2017 tarihinde "Faks-Adi Posta-E Posta İptali" olarak iptal edildiğinin bildirildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sanık hakkında "mahrem imam" soruşturması bulunup bulunmadığı konusunda araştırma yapılarak mahkememize bilgi verilmesi hususunda Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü KOM Şube Müdürlüğüne yazılan müzekkereye cevap verildiği, sanık hakkında mahrem sorumlu kaydının bulunmadığının bildirildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sanık hakkında ifade, etkin pişmanlık mahiyetli beyan ve teşhisin bulunup bulunmadığının sorulması ile var ise gönderilmesi hususunda Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü KOM Şube Müdürlüğüne yazılan müzekkereye cevap verildiği, sanığın adının Sivas Cumhuriyet Başsavcılığının 2017/13768 sayılı soruşturma dosyası kapsamında ifadesi alınan Ali Varinli'nin beyanında geçtiğinin bildirildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/180056 soruşturma sayılı dosyasında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) 26/09/2023 tarihli, (15669/20) başvurusuna ilişkin Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası kararı doğrultusunda sanık Yüksel Yalçınkaya'ya ait Bylock içeriğine konu ham verinin temininin mümkün olup olmadığı, mümkün olması halinde celbi hususunda yazılan müzekkereye "...*Ham verinin okunabilir olmadığı için herhangi bir işleme tabi tutulmadan User ID bazlı ayrıştırılması mümkün değildir. Ham verinin tamamının herhangi bir şüpheli veya sanığa verilmesi ise, ByLock'la ilişkili tüm şüphelilerle ilgili bilgiler de ihtiva edeceğinden mümkün değildir.*" şeklinde cevap verildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Büyük Dairesinin 26/09/2023 tarih ve 15669/20 başvuru numaralı Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası kararı uyarınca; yargılamanın yenilenmesine başlandı.

Sanık huzura alındı, kimliğinin tespitine geçildi.

SANIK: YÜKSEL YALÇINKAYA, İhsan ve Hatice oğlu, 20/06/1966 İstanbul doğumlu, Kayseri, Merkez, Bayramhacı mah/köy nüfusunda kayıtlı. Osman Kavuncu Mah. Cemsultan Cad. No:11 İç Kapı No:17 Melikgazi/KAYSERİ adresinde oturur. **TEL:** 0555 754 4444

Sanığa Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası dosyasında verilen hak ihlali kararı okundu. Sanığa CMK'nın 191. maddesi gereğince yüklenen suç hakkında açıklamada bulunmamasının yasal hakları olduğu anlatıldı. Sanık yüklenen suç hakkında açıklamada bulunacağını beyan etmekle, sanığa CMK'nın 147, 149 ve 150. maddelerindeki yasal hakları anlatıldı. Sanık atılı suçlamayı ve yasal haklarını anladığını, savunma için süre ve müdafii talep etmediğini, açıklama yapmaya hazır olduğunu belirtmekle, sanıktan üzerine atılı suçla ilgili savunma ve delilleri soruldu.

SANIK YÜKSEL YALÇINKAYA SAVUNMASINDA: Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davasında verilen hak ihlali kararına bir diyeceğim yoktur, aşamalarda savunmalarımı sunmuştum, üzerime atılı suçlamayı kabul etmiyorum, şu aşamada o savunmalarıma ekleyecek yeni ve başkaca bir husus yoktur, aşamalardaki savunmalarımı tekrarla üzerime atılı suçlamayı kabul etmiyorum, FETÖ/PDY Silahlı Terör

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden yAKhcyF - A3WAeeU - O1TvC/T - Ool8C4= ile erişebilirsin

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Örgütü ile irtibatlı ve iltisaklı bir faaliyette bulunmadım, öncelikle beraatimi, mahkemeniz aksi kanaatte ise lehime olan tüm yasa hükümlerinin tatbiki ile hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumunun **uygulanmasını kabul etmiyorum**, dedi.

Sanığın mahkememizce hak ihlali kararı öncesi alınan savunması okundu, soruldu: Doğrudur, bana aittir, tekrar ederim, dedi.

Dosya içerisinde mevcut sanığın aşamalardaki savunmaları, hak ihlali kararı, tanık anlatımları, celp edilen soruşturma evrakları, ByLock sorgu tutanağı, 408783 ID numaralı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağı, Bank Asya A.Ş kayıtları, bilirkişi raporu, ile delil niteliğine haiz tüm bilgi ve belgeler okundu, sanıktan soruldu: Dosyaya celp edilen bilgi, belge, tutanak ve raporlardaki aleyhe hususları kabul etmiyorum, dedi.

Sanıktan lüzum üzerine soruldu: 408783 ID numaralı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağı bana ait değildir, zira ben ByLock isimli programı kullanmadım, dedi.

Sanıktan lüzum üzerine soruldu: Ali Varinli'yi aynı okulda öğretmen olarak görev yapmamız nedeniyle tanırım, Ekrem İşbilir'i Nevşehir Ceza İnfaz Kurumunda birlikte kalmış olmamız nedeniyle tanırım, Zaki Erdaş'ı aynı okulda çalışmamız ve aynı cezaevinde kalmamız nedeniyle tanırım, Selami Yel'i de aynı okulda çalışmamız nedeniyle tanırım, Kenan Şenlik'i tanımıyorum, Remzi Sarıbaş'ı tanımıyorum, Sinan Güneş'i tanımıyorum, dedi.

SANIK MÜDAFİİ SAVUNMASINDA: Müvekkilin savunmasına iştirak ediyoruz, Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası dosyasında verilen hak ihlali kararına bir diyeceğimiz yoktur, işbu karardan sonra iadei muhakemenin amacı ihlal doğrultusunda yeniden karar verilmesidir, zira bu kararda ByLock'un suç unsuru olmadığı belirtilmiştir, ByLcok ham verilerinin savunma makamı ile paylaşılmaması nedeniyle adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini düşünmekteyiz, yine Bank Asya A.Ş ve sendika ile ilgili ihlal kararının da göz önüne alınarak mahkemenizce bir değerlendirme yapılmasını talep ederiz, zira bu karar Yargıtay bozması gibi bir karar değildir, müvekkil yönüyle gelen banka kayıtlarından da görüleceği üzere FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne destek mahiyetli bir işlem yoktur, yine görüleceği üzere bankacılık işlemleri olağan kapsamdadır, MEB tarafından yürütülen bir proje kapsamında Avrupa Birliğinde banka hesabına yatırılan bir para söz konusudur, bu paradan da müvekkilin sorumlu tutulmaması gerekmektedir, aşamalardaki sözlü/yazılı yazılı savunmalarımızı tekrarla müvekkilin atılı suçtan beraatini, mahkemeniz aksi kanaatte ise lehine olan tüm yasa hükümlerinin tatbiki ile hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumunun uygulanmasını talep ederiz, dedi.

Dosya içerisinde mevcut sanığın aşamalardaki savunmaları, hak ihlali kararı, tanık anlatımları, celp edilen soruşturma evrakları, ByLock sorgu tutanağı, 408783 ID numaralı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağı, Bank Asya A.Ş kayıtları, bilirkişi raporu, ile delil niteliğine haiz tüm bilgi ve belgeler okundu, sanık müdafiinden soruldu: Okunan bilgi, belge, tutanak ve raporlarda aleyhe olan hususları kabul etmiyoruz, dedi.

Tanık Tuğba Avcı huzura alındı, kimlik tespitine geçildi.

TANIK: TUĞBA AVCI, Mustafa ve Fadime kızı, 25/09/1986 doğumlu, Hamurcu Mah. Hamurcu Sk. No:48 İncesu/KAYSERİ adresinde oturur. **TEL:** 0539 486 7065

Engel hali yok. Tanığa CMK'nın 48. maddesi gereğince kendisini veya 45. maddenin birinci fıkrasında gösterilen kişileri ceza kovuşturmasına uğratabilecek nitelikte olan sorulara cevap vermekten çekinebileceği hatırlatıldı. Tanığa CMK'nın 53. maddesi gereğince gerçeği söylemesinin önemini ve gerçeği söylememesi halinde yalan tanıklık suçundan cezalandırılacağı doğruyu söylemesi hususunda yemin verileceği anlatıldı. Tanık tanıklık yapacağını beyan ettiğinden CMK'nın 55.maddesi gereğince usulen yemini yaptırıldı.

TANIK TUĞBA AVCI BEYANINDA: Benim hakkımda FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği iddiasıyla herhangi bir soruşturma ya da kovuşturma olmadı, sanığı aynı binada karşılıklı oturmamız nedeniyle 2012 yılından beridir tanırım, sanığın FETÖ/PDY Silahlı Terör

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden yAKhcyF - A3WAeeU - O1TvC/T - Ool8C4= ile erişebilirsin

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Örgütü kapsamında herhangi bir eylem, söylem veya faaliyetine şahadetim yoktur, olay hakkında bilgim görgüm bundan ibarettir, tanıklık ücret talebim yoktur, dedi.

18/08/2016 tarihli ihbar formu/tutanağı okundu, soruldu: 0531 596 8052 numaralı GSM hattı bana ait olup benim kullanımdadır, **ben** bu hat üzerinden ihbar hattını aradım, sanıkla birlikte iki kişiyi daha söyledim ancak tarafıma okuduğunuz ihbar içeriğini ben yapmadım, şöyle ki; ben sadece sanığın araştırılmasını istedim, zira ben vatansever bir insanım, milletimizin bütünlüğü için ve 15 Temmuz 2016 tarihinde vatan hainlerinin yaptıklarını görünce bir vatandaş olarak üzerime düşeni yaptım, yine binanın girişinde yani ortak alanda şuanda ismini hatırlamadığım bir gazeteyi sürekli görüyordum, sanık benimle karşılıklı olarak 9. Katta oturmaktadır, az önce bahsettiğim gazetenin kime geldiğini bilmiyorum, dedi.

İddia makamından soruldu: Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası dosyasında verilen hak ihlali kararına, sanık savunmasına, tanık beyanına, dosyaya celp edilen bilgi, belge, tutanak ve raporlara bir diyeceğimiz yoktur, bu aşamada eksik hususların giderilmesi talep olunur, dedi.

Sanıktan soruldu: Tanık beyanındaki aleyhe hususları kabul etmiyorum, tanığı karşı komşum olması nedeniyle tanırım, dedi.

Sanık müdafiinden soruldu: Tanık beyanına bir diyeceğimiz yoktur, daha öncesinde de somut bir isnatta bulunmamıştır, şimdi de makul olmayan şüpheye dayalı beyanda bulunmuştur, biz bu beyanın müvekkile ilgisi olmadığını düşünüyoruz, dedi.

Sanık müdafii söz alarak: AİHM kararının 46. Maddeye ilişkin uygulamasında tam etkin ve hızlı bir şekilde ihlalin giderilmesi gerektiği belirtilmiştir, bu kapsamda bir ödev yüklemiştir, malumunuz bu dava başvurusunu Ekim ayının başında yaptık, duruşma ise 02/04/2024 tarihine talik edildi, bu hiç de hızlı sayılmaz, bu aşamada yapılacak işlem nedir bilemiyoruz ancak 46. Madde yönüyle acele edilmesini talep ediyoruz, dedi.

Dosya incelendi.

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

1-Kayseri Cumhuriyet Başsavcılığı ve Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü KOM Şube Müdürlüğüne müzekkere yazılarak "408783" ID nolu ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının arkadaş listesinde ekli Ekrem İşbilir (T.C: 20084334228), Zaki Erdaş (T.C:52897511008), Selami Yel (T.C:19919872264), Kenan Şenlik (T.C:42202633440), Remzi Sarıbaş (T.C:26951223190) ve Sinan Güneş (T.C:56509120312) hakkında FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği suçundan soruşturma/kovuşturma bulunup bulunmadığının araştırılması ile var ise merciilerin bildirilmesi, yine bu kişilerin etkin pişmanlık mahiyetli beyanda bulunup bulunmadıklarının araştırılması ile aşamalardaki ifadelerinin temin edilerek gönderilmesinin istenilmesine,

2-Ali Varinli (T.C:17204430168) UYAP'a tanık sıfatıyla kaydı ile tanık olarak dinlenilmesi yönünde işlem tesisine,

-Tanığın adres mahallinin yargı yetki alanımız dışında bulunması halinde beyanının SEGBİS marifetiyle alınmasına,

-Tanığın celse arasında kendiliğinden mahkememize müracaat etmesi halinde beyanının naip hakimce alınmasına,

3-Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Emniyet Genel Müdürlüğü KOM Daire Başkanlığı ve Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü KOM Şube Müdürlüğüne ve TEM Şube Müdürlüğüne ayrı ayrı müzekkere yazılarak; 0537 545 6395 nolu GSM hattına tanımlı ayrıntılı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının gönderilmesinin istenilmesine,

-Kolluğa yazılacak müzekkere ile sanığın isim, soy isim, T.C Numarası, görev yaptığı, ikamet ettiği il, 1. derece yakınlarının isim soy isim ve doğum tarihleri ile tespit olunacak başkaca hususlardan sorgulama yapılmasının istenilmesine,

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden yAKhcyF - A3WAeeU - O1TvC/T - Ool8C4= ile erişebilirsin

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

4-Sanığın D-Smart nezdinde aboneliğinin bulunup bulunmadığı, bulunuyor ise bu aboneliğini sonlandırıp sonlandırmadığı, sonlandırmış ise hangi tarihte neden sonlandırdığının tespit edilerek bilgi verilmesi hususunda müzekkere yazılmasına,

5-Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü KOM ve TEM Şube Müdürlüğüne müzekkere yazılarak; sanık hakkında ifade, etkin pişmanlık mahiyetli beyan ve teşhis bulunup bulunmadığının sorulmasına ve var ise gönderilmesinin istenilmesine,

6-Mahkememiz üye hakimi tarafından celse arasında sanık hakkında Örgütlü Suçlar Bilgi Bankasından yapılan araştırma yapılmasına,

7-Bilirkişi Serbülent Altıparmak'a emek ve mesaisi nazara alınarak 1.000,00 TL ücret takdirine ve bu hususta sarf kararı yazılmasına,

8-Sanık hakkında hükmolunan yurt dışı çıkış yasağı şeklindeki adli kontrol tedbirinin dosyadaki mevcut delil durumu nazara alınarak aynen devamına,

-Bu ara karar yönüyle Kayseri 3. Ağır Ceza Mahkemesine itiraz yasa yolunun açık bulunduğuna,

Bu nedenlerle duruşmanın 12/09/2024 günü saat 09:30'a bırakılmasına oy birliği ile karar verildi.02/04/2024

Başkan 150023	**Üye 97946**	**Üye 267606**	**Katip 180709**

***Bu evrak 5070 Sayılı Kanun Hükümlerine uygun olarak elektronik imza ile imzalanmıştır.**

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden yAKhcyF - A3WAeeU - O1TvC/T - Ool8C4= ile erişebilirsin

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

T.C.
KAYSERİ
2. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

DGI
30 AVR. 2025
SERVICE DE L'EXECUTION
DES ARRETS DE LA CEDH

Dosya No : 2023/441
Celse Tarihi : 12/09/2024
Celse No : 2.

Başkan	: Hüsnü Aybeg YILMAZ	150023
Üye	: Nihal ŞAHİN ÖKSÜZOĞLU	267606
Üye	: Oktay ÇELİK	266984
C. Savcısı	: Burak KOCAOĞLU	139811
Katip	: Deniz ÇİFÇİ	180709

Belirli gün ve saatte Kayseri Adliyesi Konferans Salonunda 2. celse açıldı. Açık yargılamaya devam olundu.

Sanık Yüksel Yalçınkaya ve müdafii Av. Özcan Akıncı'nın hazır oldukları görüldü.

Tanık yoklaması yapıldı. Tanık Ali Varinli ve Kenan Şenlik'in duruşma salonu dışında hazır oldukları görüldü.

Heyet değişikliği nedeniyle önceki zabıtlar okundu.

Tanık **Ali Varinli** adına çıkartılan tebligatın usulüne uygun (Aynı konutta yakına teslim) tebliğ edildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Mahkememiz üye hakimi Nihal Şahin tarafından; sanık hakkında Örgütlü Suçlar Bilgi Bankasından yapılan araştırmada herhangi bir ifade ve etkin pişmanlık mahiyetli beyan olmadığı anlaşıldı.

Sanık hakkında ifade, etkin pişmanlık mahiyetli beyan ve teşhis bulunup bulunmadığının sorulmasına ve var ise gönderilmesi hususunda Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü TEM Şube Müdürlüğüne yazılan müzekkereye cevap verildiği, tanık **Ali Varinli**'nin Sivas Emniyet Müdürlüğü KOM Şube Müdürlüğünce alınan 18/02/2018 tarihli şüpheli ifade tutanağı, 20/02/2018 tarihli kimlik tespit tutanağı ve 24/05/2018 tarihli fotoğraftan teşhis tutanağının gönderildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

0537 545 6395 nolu GSM hattına tanımlı ayrıntılı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının celbi hususunda Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına yazılan müzekkereye cevap verildiği, sanık adına ve 0537 545 6395 numaralı GSM hattına ilişkin ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağına ait CBS Sorgu sonucunun gönderildiği bildirildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

0537 545 6395 nolu GSM hattına tanımlı ayrıntılı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının celbi hususunda Emniyet Genel Müdürlüğüne yazılan müzekkereye cevap verildiği, sanığın adına kayıtlı 0537 545 6395 numaralı GSM hattı üzerinden ByLock kullandığının tespit edildiği, yine sanığın 408783 User ID Numaralı ByLock hesabının kullanıcısı olduğunun anlaşıldığının, ByLock kaydı bulunup kullanıcı User ID'si olmayan ve kullanıcısı tespit edilemeyen az sayıda kayıt ile ilgili User ID çalışmalarının halen devam etmekte olduğunun, tespit edilmesi halinde Cumhuriyet Başsavcılığına gönderileceğinin bildirildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Kayseri İl Emniyet Müdürlüğünce "**408783**" ID numaralı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının gönderildiği, **tutanağın yapılan incelemesinde;** kullanıcı adının "**Yuxel**", şifrenin "**Yksl.8341**", adının "**Yüksel Hoca**", Messagenin "**ALLAH BES. gayri**

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

heves", son online tarihinin "**2016-01-31 14:16:54**" olduğu görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

"408783" ID nolu ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının arkadaş listesinde ekli Ekrem İşbilir, Zaki Erdaş, Selami Yel, Kenan Şenlik, Remzi Sarıbaş ve Sinan Güneş hakkında FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği suçundan soruşturma/kovuşturma bulunup bulunmadığının araştırılması ile var ise merciilerin bildirilmesi hususunda Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü KOM Şube Müdürlüğünce tanzim edilen 03/04/2024 tarihli tutanağın gönderildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sanığın D-Smart nezdinde aboneliğinin bulunup bulunmadığı, bulunuyor ise bu aboneliğini sonlandırıp sonlandırmadığı, sonlandırmış ise hangi tarihte neden sonlandırdığının tespit edilerek bilgi verilmesi hususunda D-Smart Kocasinan Bayine yazılan müzekkereye cevap verilmediği, 02/04/2024 tarihinde ilgili müzekkerenin tekit edildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Sinan Güneş'in yargılandığı mahkememizin 13/03/2017 tarih, 2017/78 Esas, 2017/65 Karar sayılı gerekçeli kararının UYAP üzerinden temin edilerek dosyaya eklendiği, **gerekçeli kararın yapılan incelemesinde;** sanık **Sinan Güneş**'in savunmasının inkar mahiyetli olduğu ve FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne üye olma suçundan netice olarak 6 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Ekrem İşbilir'in yargılandığı mahkememizin 21/03/2017 tarih, 2017/131 Esas, 2017/113 Karar sayılı gerekçeli kararının UYAP üzerinden temin edilerek dosyaya eklendiği, **gerekçeli kararın yapılan incelemesinde;** sanık **Ekrem İşbilir**'in savunmasının inkar mahiyetli olduğu ve FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne üye olma suçundan netice olarak 6 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Zaki Erdaş'ın yargılandığı mahkememizin 21/03/2017 tarih, 2017/137 Esas, 2017/122 Karar sayılı gerekçeli kararının UYAP üzerinden temin edilerek dosyaya eklendiği, **gerekçeli kararın yapılan incelemesinde;** sanık **Zaki Erdaş**'ın savunmasının inkar mahiyetli olduğu ve FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne üye olma suçundan netice olarak 6 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Remzi Sarıbaş'ın yargılandığı mahkememizin 21/03/2017 tarih, 2017/135 Esas, 2017/112 Karar sayılı gerekçeli kararının UYAP üzerinden temin edilerek dosyaya eklendiği, **gerekçeli kararın yapılan incelemesinde;** sanık **Remzi Sarıbaş**'ın savunmasının inkar mahiyetli olduğu ve FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne üye olma suçundan netice olarak 6 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Selami Yel'in yargılandığı mahkememizin 01/02/2018 tarih, 2017/330 Esas, 2018/85 Karar sayılı gerekçeli kararının UYAP üzerinden temin edilerek dosyaya eklendiği, **gerekçeli kararın yapılan incelemesinde;** sanıklardan **Selami Yel**'in savunmasının inkar mahiyetli olduğu ve FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne üye olma suçundan netice olarak 6 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

Kenan Şenlik'in yargılandığı mahkememizin 13/04/2021 tarih, 2021/150 Esas, 2021/137 Karar sayılı gerekçeli kararının UYAP üzerinden temin edilerek dosyaya eklendiği, **gerekçeli kararın yapılan incelemesinde;** sanık **Kenan Şenlik**'in istinaf aşamasındaki savunmasının **etkin pişmanlık mahiyetli** olduğu ve FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne üye olma suçundan netice olarak etkin pişmanlık hükümleri de uygulanmak suretiyle 2 yıl 1 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği görüldü, okundu, dosyasına eklendi.

G.G.D:

Her ne kadar celse arası **Mesut Dayanıklı**'nın tanık olarak dinlenilmesi hususunda Kahramanmaraş 2. Ağır Ceza Mahkemesine talimat yazılmış ise de; adı geçen tanığın celp edilen evraklarının yapılan incelemesi neticesinde ifadesinde geçen Yüksel Yalçınkaya'nın (T.C: 39919433708) işbu dava dosyasının sanığı olan Yüksel Yalçınkaya (T.C: 27314092996)

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

olmadığının anlaşılması üzerine adı geçen tanık sıfatıyla dinlenilmesine yer olmadığına oybirliği ile karar verilerek tefhimle açık yargılamaya devam olundu.

Tanık Ali Varinli huzura alındı, kimlik tespitine geçildi.

TANIK: ALİ VARİNLİ, H. Mehmet ve Keziban oğlu, 28/03/1974 doğumlu, Turgut Reis Mah. Payaslı Sk. No:7 İç Kapı No:28 Kocasinan/KAYSERİ adresinde oturur. **TEL:** 0542 572 3738

Engel hali yok. Tanığa CMK'nın 48. maddesi gereğince kendisini veya 45. maddenin birinci fıkrasında gösterilen kişileri ceza kovuşturmasına uğratabilecek nitelikte olan sorulara cevap vermekten çekinebileceği hatırlatıldı. Tanığa CMK'nın 53. maddesi gereğince gerçeği söylemesinin önemini ve gerçeği söylememesi halinde yalan tanıklık suçundan cezalandırılacağı doğruyu söylemesi hususunda yemin verileceği anlatıldı. Tanık tanıklık yapacağını beyan ettiğinden CMK'nın 55. maddesi gereğince usulen yemini yaptırıldı.

TANIK ALİ VARİNLİ BEYANINDA: Benim hakkımda FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği iddiasıyla Sivas 2. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılama yapıldı, yapılan yargılamada etkin pişmanlıktan faydalandım ve 3 yıl 4 ay hapis cezası aldım, dosyam halen temyiz aşamasındadır, ben bu konuda daha önceden kollukta ifadede ve teşhiste bulunmuştum, o ifadem ve teşhisim doğrudur ve tekrar ederim, sanığı tanırım, şöyle ki; 20 yıl boyunca kendisiyle birlikte Kayseri Seyyid Burhaneddin Lisesinde birlikte öğretmen olarak çalıştık, atılı suç yönüyle sanık hakkında bilgim yoktur, dediğim gibi kendisini meslektaşım olması nedeniyle tanırım, zaman zaman cenazelere falan katıldık ancak örgüt kapsamında bir eylemini görmedim, ben zaman zaman bu örgütün sohbetlerine dinleyici zaman zaman da sohbet hocası olarak katıldım, hatırladığım kadarıyla 2010 yılından sonra sohbet vermeye başladım, sohbet grubum var idi; daha öncesinde de söylediğim üzere adliye personelleri ile alakalı sohbetlerim oldu ancak bu sohbetlere veya başka sohbetlere sanığın katılması söz konusu değildir, yine sohbet verdiğim gruplar içerisinde sanık da yer almıyordu, netice olarak sanığın örgüt kapsamında herhangi bir eylem, söylem veya faaliyetine şahadetim yoktur, eklemek istediğim başkaca bir hususum yoktur, olay hakkında bilgim görgüm bundan ibarettir, tanıklık ücret talebim yoktur, dedi.

Tanığın Sivas KOM Şube Müdürlüğünce alınan 19/02/2018 tarihli şüpheli sıfatlı ifadesi ve teşhis tutanağı okundu, çelişki nedeniyle soruldu: 2004 yılında Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneğinde kurucu olarak yer aldım, bu dernek kapsamında ziyaretlerimiz oluyordu, sanık da birlikte çalıştığım meslektaşım idi, bu nedenle önceki ifademde bu hususu kastettim, dedi.

Sanıktan tanıktan sorulmasını talep ettiği bir husus olup olmadığı soruldu: Sorum yoktur, dedi.

Sanık müdafiinden tanıktan sorulmasını talep ettiği bir husus olup olmadığı soruldu: Sorumuz yoktur, dedi.

Tanık Kenan Şenlik huzura alındı, kimlik tespitine geçildi.

TANIK: KENAN ŞENLİK, Müfit ve Sultan oğlu, Gülük Mah. Haseki Cad. No:17 İç Kapı No:9 Melikgazi/KAYSERİ adresinde oturur. **TEL:** 0538 367 5085

Engel hali yok. Tanığa CMK'nın 48. maddesi gereğince kendisini veya 45. maddenin birinci fıkrasında gösterilen kişileri ceza kovuşturmasına uğratabilecek nitelikte olan sorulara cevap vermekten çekinebileceği hatırlatıldı. Tanığa CMK'nın 53. maddesi gereğince gerçeği söylemesinin önemini ve gerçeği söylememesi halinde yalan tanıklık suçundan cezalandırılacağı doğruyu söylemesi hususunda yemin verileceği anlatıldı. Tanık tanıklık yapacağını beyan ettiğinden CMK'nın 55.maddesi gereğince usulen yemini yaptırıldı.

TANIK KENAN ŞENLİK BEYANINDA: Benim hakkımda FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği iddiasıyla Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılama yapıldı, ilk derece

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

mahkemesinde 6 yıl 3 ay hapis cezası aldım ancak akabinde istinaf aşamasında etkin pişmanlıkntan faydalandığım için dosya bozularak yeniden yargılama yapıldı ve 2 yıl 1 ay hapis cezasına çarptırıldım, ByLock isimli programı kullandım ancak User ID numaramı hatırlamıyorum, şuan huzurda bulunan sanığı da hatırlamıyorum, zaten kendi dosyam kapsamında bildiğim şahısları söylemiştim ancak şuan huzurdaki sanık o ifadelerimin arasında yer almamaktadır, zira kendisini cezaevinde tanıdım, sanığın örgüt kapsamında herhangi bir eylem, söylem veya faaliyetine şahit olmadım, sonradan medyadan duyduğum kadarıyla malumatım vardır, olay hakkında bilgim görgüm bundan ibarettir, tanıklık ücret talebim yoktur, dedi.

Tanığın Ankara BAM 4. CD'nin 2017/165 Esas, 2018/3 Karar sayılı gerekçeli kararına konu 15/11/2017 tarihli savunması okundu, soruldu: Doğrudur, bana aittir, tekrar ederim, örgüt üyeleri tarafından kullanılan ByLock isimli programı ben de telefonuma indirmiştim, Ankara BAM'daki ifadelerimi tekrar ederim, dedi.

Sanığın kullandığı iddia olunan 408783 ID numaralı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağında irtibatlı kişiler kısmında "381906" ID Numaralı 42202633440 T.C. Kimlik numaralı Kenan Şenlik ismi okundu, tanık Kenan Şenlik'ten soruldu: Okunan T.C. Kimlik numarası bana aittir, yargılandığım mahkemeniz dosyasında da bu husus bana sorulmuştu, ByLock Listesinde ekli bir kaç ismi tanımadığımı ifade etmiştim, dedi.

Tanık Kenan Şenlik'ten lüzum üzerine soruldu: Örgütün sohbet adı altındaki toplantılarına 2013-2015 yılları arasında katılmıştım, ben daha öncesinde Kayseri'de Rehberlik Araştırma Merkezinde öğretmen olarak görev yapıyordum, katıldığım sohbetlerde sanık Yüksel Yalçınkaya yoktu, dedi.

Sanıktan tanıktan sorulmasını talep ettiği bir husus olup olmadığı soruldu: Sorum yoktur, dedi.

Sanık müdafiinden tanıktan sorulmasını talep ettiği bir husus olup olmadığı soruldu: Sorumuz yoktur, dedi.

İddia makamı beyanında: Dosyaya celp edilen bilgi, belge, tutanak ve raporlar ile dinlenen tanık beyanlarına bir diyeceğimiz yoktur, tevsii tahkikat talebimiz yoktur, mütalaamız hazırdır, dedi.

Sanıktan soruldu: Dosyaya celp edilen bilgi, belge, tutanak ve raporlar ile dinlenen tanık beyanındaki aleyhe hususları kabul etmiyorum, dedi.

Sanık müdafiinden soruldu: Dosyaya celp edilen bilgi, belge, tutanak ve raporlar ile dinlenen tanık beyanındaki aleyhe hususları kabul etmiyoruz, tevsii tahkikat talebimiz vardır, şöyle ki; müvekkile ait olduğu iddia edilen ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağında Kenan Şenlik ekli olarak gözüküyor idi, biz bunların ne şekilde eklendiğine ilişkin çalışmalardan haberdar değiliz, bu kapsamda bu ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının ilişkin verilerin taramıza verilmesi ile doğruluğunun teyidini yapmak isteriz, yine MİT tarafından 2016 yılında kamu kurumlarına teslim edildiği belirtilen ByLcok ham verileri ve bunların işlenmesi ile ilgili ayıklama şeklinde oluşturulan flash belleğin Adalet Bakanlığı HSK ve Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına verildiği belirtilmişti, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına verilen ham veri ve flash bellekteki verilerin karşılaştırılabilmesi açısından yine tarafımıza verilmesini özellikle talep ederiz, yine; Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına teslim edilen flash belleğin değeri ile Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının inceleme yaptığı iki uzmanın incelediği flash belleğin değerleri aynı değildir, bu nedenle hangi flash bellekten müvekkile ati verilerin elde edildiği ve o verilerin aslının bizce de bilinmesi gerekmektedir, bu nedenle söz konusu verilerin de dosyaya celbini talep ederiz, dedi.

İddia makamından tevsii tahkikat talebine karşı diyeceği soruldu: Toplanan tüm deliller birlikte değerlendirildiğinde ve yargılamanın geldiği aşama nazara alındığında sanık müdafiin talebinin reddine karar verilmesi talep olunur, dedi.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

G.G.D:

Sanık müdafii söz konusu tevsii tahkikat talepleri yönüyle tensip aşamasında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına sanık Yüksel Yalçınkaya'yı konu alan ham verinin ayrıştırılarak gönderilmesinin mümkün olup olmadığı hususunda müzekkere yazıldığı, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının cevabı yazısında ham verinin ayrıştırılmasının mümkün olmadığından bahisle olumsuz yanıt verildiği, bu bağlamda sanık müdafiin söz konusu tevsii tahkikat taleplerinin dosya içerisindeki bilgi, belge, tutanak ve raporlar ile taraf ve tanık beyanları ile tüm dosya kapsamı nazara alındığında yargılamaya bir katkı sağlamayacağı anlaşılmakla CMK'nın 206/2-b maddesi uyarınca reddine oybirliği ile karar verilerek tefhimle açık yargılamaya devam olundu.

İDDİA MAKAMI ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAASINDA: "Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 E.K sayılı ilamıyla sanığın silahlı terör örgütüne üye olma suçundan mahkumiyetine karar verildiği, verilen kararın Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 30/10/2018 tarih, 2018/150-3691 E.K sayılı ilamıyla onanmak suretiyle kesinleştiği, sonrasında Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı'nın 23/11/2023 tarih, 51407258-3.7.22.2021 sayılı yazıları ve 26/09/2023 tarihli (15669/20) başvurusuna ilişkin Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası dosyasında verilen hak ihlali kararı doğrultusunda yeniden kovuşturma evresine geçildiği,

Soruşturma ve kovuşturma evrelerinde toplanan deliller birlikte incelendiğinde özetle;

Sanığın kendisine ait olan ve bizzat kullandığı 0537 545 63 95 numaralı GSM hattı ile Bylock isimli programı 03/10/2015 tarihinden itibaren 35368406164487 imei numaralı telefonla kullandığı, sanığın aşamalardaki ifadelerinde söz konusu GSM hattının kendisine ait olduğunu beyan ettiği, sanık adına ve/veya 0537 545 63 95 nolu GSM hattına tanımlandığı belirtilen Bylock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının celbi hususunda Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına, KOM Daire Başkanlığı ve KOM Şube Müdürlüğüne yazılan müzekkerelerde istenilen ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının bulunmadığının bildirildiği, 408783 ID nolu Bylock ayrıntılı tespit ve değerlendirme tutanağının gönderildiği, kullanıcı adının "Yuxel", şifresinin "Yksl.8341", adını "Yüksel Hoca", message "ALLAH BES. gayri heves" olarak kayıtlı olduğunun anlaşıldığı, 408783 ID nolu Bylock ayrıntılı tespit ve değerlendirme tutanağının arkadaş listesinde ekli Ekrem İşbilir isimli şahıs hakkında Kayseri Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/29017, Zaki Erdaş hakkında 2016/29025, Selami Yel hakkında 2019 /18802, Kenan Şenlik ve Remzi Sarıbaş hakkında 2016/29017 ve Sinan Güneş hakkında 2016/29025 sayılı soruşturmaları kapsamında işlem yapıldığının görüldüğü, bunun dışında İl Dernekler Müdürlüğünden temin edilen bilgiye göre sanığın 667 Sayılı KHK ile FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibatlı olması nedeniyle kapatılan Aktif Eğitim Sen isimli sendikaya ve Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneğine üye olduğunun anlaşıldığı, ayrıca sanığın FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibatlı olan Bank Asya isimli bankada hesabı bulunan sanığın Şubat 2014 tarihinde 3.110-TL para yatırdığının tespitinin yapıldığı, kovuşturma evresinde aldırılan bilirkişi raporunda sanık adına kayıtlı bulunan Bank Asya'daki 18 nolu vadesiz mevduat hesabından haftalık ve/veya aylık olarak 33,70 euro alış işlemi yapıldığı ve havale işleminin 667 Sayılı KHK ile FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibatlı olması nedeniyle kapatılan Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneği hesabına yapıldığı, 19.02.2015 tarihinde başladığı ve 13.08.2015 tarihine kadar 1309,94 euro toplam tutarlı havale işleminin yapıldığının belirlendiği, Ali Varinli isimli şahsın etkin pişmanlık hükümleri kapsamında vermiş olduğu ifadede sanık Yüksel Yalçınkaya'yı aynı okulda görev yaptıkları ve örgüt içerisinde sohbetlere gittiğini bildiğinden dolayı tanıdığını, fakat yeniden yapılan yargılamada örgütün düzenlediği toplantılara katılmadığını belirttiği, tanık Kenan Şenlik'in yeniden yapılan yargılamadaki ifadesinde sanığı hatırlamadığını, etkin pişmanlık kapsamında verdiği dilekçede verdiği isimler arasında olmadığını, sanığın Fetö ile irtibat ya da iltisakına dair doğrudan bir bilgiye sahip olmadığını belirttiğinin görüldüğü olayda,

Sanığın FETÖ/PDY silahlı terör örgütü lider Fetullah GÜLEN'in talimatı üzerine

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

örgütün finans kaynağı olan ve likidite sıkıntısı yaşayan Asya Katılım Banaksı A.Ş.'ye çağrının hemen akabinde para yatırarak örgüt liderinin talimatlarını yerine getirmesi, Bank Asya'daki hesabından 667 Sayılı KHK ile FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibatlı olması nedeniyle kapatılan Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneği hesabına düzenli havale işlemi yapması, sıradan bir vatandaşın temin edip kullanma imkanı olmayan ve sadece Fetö/PYD örgütü mensuplarınca haberleşme amacıyla kullanıldığı bilinen Bylock isimli programı GSM hattı üzerinden kullanması, ifadelerden örgüt içerisinde sohbetlere gittiğinin anlaşılması ve 667 Sayılı KHK ile FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibat ve iltisakı olması nedeniyle kapatılan Aktif Eğitim Sen Sendikası ile Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneği'ne üye olması şeklindeki eylemleriyle örgütün hiyerarşik yapısına dahil olduğu ve böylelikle üzerine atılı terör örgütüne üye olma suçunu işlediği anlaşıldığından,

Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 E.K sayılı ilamıyla verilen kararda herhangi bir hukuka aykırılık bulunmadığının görüldüğü, CMK 323/1-1.c maddesinde "Yeniden yapılacak duruşma sonucunda mahkeme, önceki hükmü onaylar" hükmü gereğince Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 E.K sayılı hükmünün onaylanmasına karar verilmesi kamu adına talep ve mütalaa olunur" dedi.

SANIK İDDİA MAKAMININ ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAASINA KARŞI SAVUNMASINDA VE SON SAVUNMASINDA: İddia makamının esas hakkındaki mütalaasını kabul etmiyorum, suçsuz olduğum AİHM tarafından da ispat edilmiştir, zira hak ihlali kararı verilmiş olmakla ben de bu doğrultuda karar verilmesini talep ederim, üzerime atılı suçlamayı kabul etmiyorum, zira terör örgütü üyesi olarak hareket etmedim, kaldı ki tanıklar da benim örgüt içerisinde yer almadığımı beyan etmişlerdir, tüm bu nedenlerle ve aşamalardaki savunmalarımı tekrarla öncelikle beraatimi, mahkemeniz aksi kanaatte ise lehime olan tüm yasa hükümlerinin tatbikini talep ederim, dedi.

SANIK MÜDAFİİ İDDİA MAKAMININ ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAASINA KARŞI SAVUNMASINDA VE SON SAVUNMASINDA: (SEGBİS kaydından yazılacaktır.)

Sanık müdafii esas hakkındaki mütalaaya karşı savunmasının uzun olacağını beyan etmekle SEGBİS kaydı başlatıldı.

G.G.D:

1-D-Smart'a yazılan müzekkere cevabının beklenilmesinden dosyanın gelmiş olduğu aşama itibariyle vazgeçilmesine,

2-İddia makamının esas hakkındaki mütalaasına karşı savunması SEGBİS aracılığıyla kayda alınan sanık müdafiin savunmasının çözümünün mahkememiz zabıt katibi Deniz ÇİFÇİ tarafından yapılması ile dosyaya sunulmasına,

3-0537 545 6395 numaralı GSM hattına tanımlı olduğu belirtilen ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının beklenilmesinden dosyanın gelmiş olduğu aşama itibariyle vazgeçilmesine,

4-Ali Varinli'nin bu celse alınan tanık sıfatlı beyanının etkin pişmanlık yönüyle değerlendirilmek üzere Sivas 2. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine,

5-Kenan Şenlik'in bu celse alınan tanık sıfatlı beyanının etkin pişmanlık yönüyle değerlendirilmek üzere mahkememiz ilgili dava dosyasına gönderilmesine oybirliği ile karar verilerek tefhimle açık yargılamaya devam olundu.

Sanıktan son sözü soruldu: Takdir mahkemenindir, ben bu devlete 26 yıl 9 ay hizmet ettim, ekmeğini yeyip suyunu içtim, öğretmenlik yaptığım çocukları kendi çocuklarımdan ayırmadım ve geleceklerine yönelik eğitimler verdim, dosyamda ödüllerim vardır, ailem annem babam kız kardeşlerim Fransa'da yaşıyorlar ancak ben gitmedim, memleketimi ve insanlarımızı çok seviyorum, doğru bildiğim yoldan da dönmedim, Elhamdülillah vatana karşı bir eylemde de bulunmadım, benden asla terörist olmaz, beraatimi talep ederim, dedi.

Dosya incelendi. Araştırılması gerekli başka bir husus kalmadığı anlaşıldığından açık yargılamaya son verildi.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

KARAR: Ayrıntıları 15 gün içerisinde yazılacak gerekçeli kararda açıklanacağı üzere;

Mahkememizin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 Esas-Karar sayılı ilamı ile; sanık Yüksel Yalçınkaya hakkında yapılan yargılama neticesinde FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma suçundan 5237 sayılı TCK'nın 314/2, 3713 sayılı TMK'nın 5/1, TCK'nın 53, 58/9. maddeleri uyarınca neticeten 6 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği, bu karar hakkında Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Daireninin 09/10/2017 tarih, 2017/152-153 Esas-Karar sayılı ilamı ile esastan red kararı verildiği, Yargıtay 16. ceza Dairesinin 30/10/2018 tarih, 2018/150-3691 Esas-Karar sayılı ilamı ile onanmak suretiyle kesinleştiği,

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Büyük Dairesinin 26/09/2023 tarih, 15669/20 başvuru numaralı hak ihlali kararı doğrultusunda; mahkememizin 27/11/2023 tarih ve 2017/136-121 Esas-Karar sayılı ek kararı ile yargılamanın yenilenmesine karar verildiği, mahkememizin işbu esası olan 2023/441 Esas sayılı dosyası üzerinden duruşma açılarak yeniden yargılama yapılmış ise de; önceki aşamada yapılan işlemlerde hukuka aykırılık bulunmadığı, verilen önceki ilamın usul ve yasaya uygun olduğu görülmekle;

1-Sanık **YÜKSEL YALÇINKAYA** hakkında mahkememizce 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 Esas-Karar sayılı ilamı ile Terör Örgütüne Üye Olma suçundan verilen mahkumiyet hükmünün 5271 sayılı CMK'nın 323/1. maddesi uyarınca **ONAYLANMASINA,**

2-Hak ihlali kararı ile yargılamaya devam olunmakla; yargılama giderinin Hazine üzerinde **BIRAKILMASINA,**

3-Kararın bir suretinin Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına **GÖNDERİLMESİNE,**

4-27/11/2023 tarihli ek kararla infaz durdurulmakla infazın tamamlanmamış olması halinde kaldığı yerden **DEVAMINA,**

5-Sanık hakkında CMK'nın 109/3-a maddesi uyarınca hükmolunan yurtdışı çıkış yasağı şeklindeki adli kontrol tedbirinin hükmün kesinleşmesine kadar **DEVAMINA,**

-Bu ara karar yönüyle iki haftalık süre içinde 5271 sayılı CMK'nın 267 ve devamı maddeleri uyarınca Kayseri 3. Ağır Ceza Mahkemesi nezdinde **itiraz** yasa yolunun açık **BULUNDUĞUNA,**

Dair; sanık ve müdafiin yüzlerine karşı, Cumhuriyet savcısının katılımı ile mütalaya uygun, hükmün gerekçesi ile beraber tebliğinden itibaren iki haftalık süre içinde Mahkememiz'e veya Mahkememiz'e gönderilmek üzere en yakın yer ilk derece Mahkemesi'ne verilecek dilekçe veya tutanağa geçirilmek üzere zabıt katibine sözlü beyanda bulunmak yoluyla, 5271 sayılı CMK'nın 273.maddesi uyarınca Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi nezdinde **istinaf** yasa yolu açık olmak üzere oy birliği ile verilen karar Mahkeme'ye mahsus salonda açıkça okunup usulen anlatıldı. 12/09/2024

Başkan 150023	Üye 267606	Üye 266984	Katip 180709

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice
to the legal or political position of the Committee of Ministers.

DGI
30 AVR. 2025
SERVICE DE L'EXECUTION
DES ARRETS DE LA CEDH

T.C.
KAYSERİ
2. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DOSYA NO : 2023/441 Esas
KARAR NO : 2024/403
C.SAVCILIĞI ESAS NO : 2017/260

GEREKÇELİ KARAR
T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

BAŞKAN	: Hüsnü Aybeg YILMAZ	150023
ÜYE	: Nihal ŞAHİN ÖKSÜZOĞLU	267606
ÜYE	: Oktay ÇELİK	266984
C. SAVCISI	: Burak KOCAOĞLU	139811
KATİP	: Deniz ÇİFÇİ	180709

DAVACI : K.H.
SANIK : **YÜKSEL YALÇINKAYA**, İhsan ve Hatice oğlu, 20/06/1966 İSTANBUL doğumlu, Kayseri, Merkez, Bayramhacı mah/köy nüfusunda kayıtlı. Osman Kavuncu Mah. Cemsultan Cad. No:11 İç Kapı No:17 Melikgazi/KAYSERİ adresinde oturur.
TC Kimlik No: 27314092996
MÜDAFİİ : Av. Özcan Akıncı
GÖZALTI TARİHİ : 06/09/2016 - 09/09/2016 (3 gün)
TUTUKLAMA - TAHLİYE : 09/09/2016 - 21/03/2017
SUÇ : Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma
SUÇ TARİHİ : 06/09/2016
SUÇ YERİ : KAYSERİ
KARAR TARİHİ : 12/09/2024
KARAR SONUCU : **MAHKUMİYET**

Yukarıda açık kimliği yazılı sanık hakkında mahkememizce yapılan yargılama sonunda:

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ:

İDDİA :

Mahkememizin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 E.K sayılı ilamıyla sanığın Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma suçundan mahkumiyetine karar verildiği, verilen kararın Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 30/10/2018 tarih, 2018/150-3691 E.K sayılı ilamıyla onanmak suretiyle kesinleştiği ve hükmün infazına başlandığı, akabinde Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanlığının 23/11/2023 tarih, 51407258-3.7.22.2021 sayılı yazıları ve ekli 26/09/2023 tarihli (15669/20) başvurusuna ilişkin Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası dosyasında verilen Hak İhlali Kararı doğrultusunda dosya mahkememizin işbu esas sırasına kaydedilmekle işbu dava dosyası üzerinden yargılama icra edilmiştir.

HAK İHLALİ KARARI SONRASI SAVUNMA :

SANIK YÜKSEL YALÇINKAYA SAVUNMASINDA: "Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davasında verilen hak ihlali kararına bir diyeceğim yoktur, aşamalarda

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

savunmalarımı sunmuştum, üzerime atılı suçlamayı kabul etmiyorum, şu aşamada o savunmalarıma ekleyecek yeni ve başkaca bir husus yoktur, aşamalardaki savunmalarımı tekrarla üzerime atılı suçlamayı kabul etmiyorum, FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü ile irtibatlı ve iltisaklı bir faaliyette bulunmadım, öncelikle beraatimi, mahkemeniz aksi kanaatte ise lehime olan tüm yasa hükümlerinin tatbiki ile hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumunun **uygulanmasını kabul etmiyorum.**

Sanıktan lüzum üzerine sorulduğunda; 408783 ID numaralı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağı bana ait değildir, zira ben ByLock isimli programı kullanmadım.

Sanıktan lüzum üzerine sorulduğunda; Ali Varinli'yi aynı okulda öğretmen olarak görev yapmamız nedeniyle tanırım, Ekrem İşbilir'i Nevşehir Ceza İnfaz Kurumunda birlikte kalmış olmamız nedeniyle tanırım, Zaki Erdaş'ı aynı okulda çalışmamız ve aynı cezaevinde kalmamız nedeniyle tanırım, Selami Yel'i de aynı okulda çalışmamız nedeniyle tanırım, Kenan Şenlik'i tanımıyorum, Remzi Sarıbaş'ı tanımıyorum, Sinan Güneş'i tanımıyorum." şeklinde savunmada bulunmuştur.

HAK İHLALİ KARARI SONRASI BEYANLAR :

TANIK TUĞBA AVCI BEYANINDA: "Benim hakkımda FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği iddiasıyla herhangi bir soruşturma ya da kovuşturma olmadı, sanığı aynı binada karşılıklı oturmamız nedeniyle 2012 yılından beridir tanırım, sanığın FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü kapsamında herhangi bir eylem, söylem veya faaliyetine şahadetim yoktur, olay hakkında bilgim görgüm bundan ibarettir, tanıklık ücret talebim yoktur.

18/08/2016 tarihli ihbar formu/tutanağı okunup, sorulduğunda; 0531 596 8052 numaralı GSM hattı bana ait olup benim kullanımdadır, ben bu hat üzerinden ihbar hattını aradım, sanıkla birlikte iki kişiyi daha söyledim ancak tarafıma okuduğunuz ihbar içeriğini ben yapmadım, şöyle ki; ben sadece sanığın araştırılmasını istedim, zira ben vatansever bir insanım, milletimizin bütünlüğü için ve 15 Temmuz 2016 tarihinde vatan hainlerinin yaptıklarını görünce bir vatandaş olarak üzerime düşeni yaptım, yine binanın girişinde yani ortak alanda şuanda ismini hatırlamadığım bir gazeteyi sürekli görüyordum, sanık benimle karşılıklı olarak 9. Katta oturmaktadır, az önce bahsettiğim gazetenin kime geldiğini bilmiyorum." şeklinde beyanda bulunmuştur.

TANIK ALİ VARİNLİ BEYANINDA: "Benim hakkımda FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği iddiasıyla Sivas 2. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılama yapıldı, yapılan yargılamada etkin pişmanlıktan faydalandım ve 3 yıl 4 ay hapis cezası aldım, dosyam halen temyiz aşamasındadır, ben bu konuda daha önceden kollukta ifadede ve teşhiste bulunmuştum, o ifadem ve teşhisim doğrudur ve tekrar ederim, sanığı tanırım, şöyle ki; 20 yıl boyunca kendisiyle birlikte Kayseri Seyyid Burhaneddin Lisesinde birlikte öğretmen olarak çalıştık, atılı suç yönüyle sanık hakkında bilgim yoktur, dediğim gibi kendisini meslektaşım olması nedeniyle tanırım, zaman zaman cenazelere falan katıldık ancak örgüt kapsamında bir eylemini görmedim, ben zaman zaman bu örgütün sohbetlerine dinleyici zaman zaman da sohbet hocası olarak katıldım, hatırladığım kadarıyla 2010 yılından sonra sohbet vermeye başladım, sohbet grubum var idi; daha öncesinde de söylediğim üzere adliye personelleri ile alakalı sohbetlerim oldu ancak bu sohbetlere veya başka sohbetlere sanığın katılması söz konusu değildir, yine sohbet verdiğim gruplar içerisinde sanık da yer almıyordu, netice olarak sanığın örgüt kapsamında herhangi bir eylem, söylem veya faaliyetine şahadetim yoktur, eklemek istediğim başkaca bir hususum yoktur, olay hakkında bilgim görgüm bundan ibarettir, tanıklık ücret talebim yoktur.

Tanığın Sivas KOM Şube Müdürlüğünce alınan 19/02/2018 tarihli şüpheli sıfatlı ifadesi ve teşhis tutanağı okunup, çelişki nedeniyle sorulduğunda: 2004 yılında Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneğinde kurucu olarak yer aldım, bu dernek kapsamında ziyaretlerimiz oluyordu, sanık da birlikte çalıştığım meslektaşım idi, bu nedenle önceki ifademde bu hususu kastettim." şeklinde beyanda bulunmuştur.

TANIK KENAN ŞENLİK BEYANINDA: "Benim hakkımda FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği iddiasıyla Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılama yapıldı, ilk derece mahkemesinde 6 yıl 3 ay hapis cezası aldım ancak akabinde istinaf aşamasında etkin pişmanlıktan faydalandığım için dosya bozularak yeniden yargılama yapıldı ve 2 yıl 1 ay hapis cezasına çarptırıldım, ByLock isimli programı kullandım ancak User ID numaramı hatırlamıyorum, şuan huzurda bulunan sanığı da hatırlamıyorum,

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

zaten kendi dosyam kapsamında bildiğim şahısları söylemiştim ancak şuan huzurdaki sanık o ifadelerimin arasında yer almamaktadır, zira kendisini cezaevinde tanıdım, sanığın örgüt kapsamında herhangi bir eylem, söylem veya faaliyetine şahit olmadım, sonradan medyadan duyduğum kadarıyla malumatım vardır, olay hakkında bilgim görgüm bundan ibarettir, tanıklık ücret talebim yoktur.

Tanığın Ankara BAM 4. CD'nin 2017/165 Esas, 2018/3 Karar sayılı gerekçeli kararına konu 15/11/2017 tarihli savunması okunup, sorulduğunda; Doğrudur, bana aittir, tekrar ederim, örgüt üyeleri tarafından kullanılan ByLock isimli programı ben de telefonuma indirmiştim, Ankara BAM'daki ifadelerimi tekrar ederim.

Sanığın kullandığı iddia olunan 408783 ID numaralı ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağında irtibatlı kişiler kısmında "381906" ID Numaralı 42202633440 T.C. Kimlik numaralı Kenan Şenlik ismi okunup, tanık Kenan Şenlik'ten sorulduğunda; Okunan T.C. Kimlik numarası bana aittir, yargılandığım mahkemeniz dosyasında da bu husus bana sorulmuştu, ByLock Listesinde ekli bir kaç ismi tanımadığımı ifade etmiştim.

Tanık Kenan Şenlik'ten lüzum üzerine sorulduğunda; Örgütün sohbet adı altındaki toplantılarına 2013-2015 yılları arasında katılmıştım, ben daha öncesinde Kayseri'de Rehberlik Araştırma Merkezinde öğretmen olarak görev yapıyordum, katıldığım sohbetlerde sanık Yüksel Yalçınkaya yoktu." şeklinde beyanda bulunmuştur.

HAK İLHALİ KARARI ÖNCESİ SAVUNMA :

SANIK YÜKSEL YALÇINKAYA SAVUNMASINDA: "Bylock ile ilgili olarak bu programı ben indirip kullanmadım, emniyete gelen evrakta da içerikleri vs hususlara ilişkin iddianamede bilgi yoktur, bylock raporunu kabul etmiyorum. Bank Asya konusunda en son görev yaptığım kurumda Seyit Burhanettin Anadolu Lisesinde ortak yürütülen projede görev almıştım, bu proje içerisinde yapmış olduğumuz masraflar vs için açılan bir hesaptır, bunun dışında bu banka ile benim hiçbir alakam yoktur, bu proje paralarını 2014-2015 yılında iki süre hakedişlerle birlikte almıştık, Aktif Eğitim Sen üyeliği ile ilgili olarak ise; daha önce başka sendikalara üye olmuştum, fakat umduğumu bulamadığımdan dolayı bu sendikalardan istifa edip ayrılmıştım, 2014 yılında sendika aidatları devlet tarafından ödenecekti, teşvik etmek bu şekilde bakanımız açıklama yapmıştı, üye olanların sosyal hak ve imkanlardan faydalanılacağı söylenmişti, bu yüzden Aktif Eğitim Sen isimli sendikaya üye oldum, daha sonra bu sendikadan 17 Haziran 2016 tarihinde istifa ederek ayrıldım, üyelik içinde herhangi bir illegal faaliyette bulunmadım, Kayseri Eğitim Gönüllüleri Derneği ile ilgili olarak, haberlerde duymuştum, eşin dostun teşviki ile imrenerek bu derneğin faaliyet alanı ilgimi çektiği için üye olmuştum, okulda öğrencilerime santraç kursları açmıştım, eğitim kursları, bağlama kursları gibi bir çok kurslar düzenliyorlardı, bu nedenle sosyal çevremi de artırmak için üye olmuştum, Haziran 2016 yılı gibi istifa için gittiğimde derneğin tasfiye sürecinde olduğunu belirttiler, daha sonrada kapatılmıştı. Hakkımda yapılan ihbarı da anlamıyorum, bilmiyorum, kabul etmiyorum. Benim gazete ve dergi aboneliğim yoktur, nasıl ele geçtiğini bilmiyorum. 0537 545 63 95 nolu telefon numarası bana aittir, 10 yıldır kullanırım, ancak ben kesinlikle bylock kullanmadım, uzun süredir tutukluyum, bulunduğum koğuşta çok zor şartlarda kalmaktayım, çok mağdurum, iki ayda bir açık görüş yapılıyor, çocuk görüşü hiç yapılmıyor, bundan dolayı çok mağdurum, mektuplarımın da aileme teslim edilmemektedir, ailem Kayseri de yaşamaktadır, tahliyemi talep ediyorum, 51 yaşındayım, dört çocuk babasıyım, eşim ev hanımıdır ve rahatsızlıkları vardır, çalışamamaktadır, geçim sıkıntısı içindeyiz, kredi borcumuz vardır, oda ayrı bir sıkıntıdır, meslek hayatımda hiçbir zaman bir suç işlemedim, en ufak bir suça karışmadım, darbe girişimini de lanetliyorum." şeklinde savunmada bulunmuştur.

DELİLLER :

-Olay yakalama-arama tutanakları,

-Gözaltına alma tutanağı,

-Bank Asya hesap hareketleri,

-ByLock tespit tutanağı,

-ByLock kullanımına ilişkin Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü KOM Şube Müdürlüğünce gönderilen

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

cevabi yazı içeriği,

-Dernek kayıtları,

-Sanık savunması,

-Tanık beyanları,

-Tüm dosya kapsamı.

İDDİA MAKAMI ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAASINDA:

"Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 E.K sayılı ilamıyla sanığın silahlı terör örgütüne üye olma suçundan mahkumiyetine karar verildiği, verilen kararın Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 30/10/2018 tarih, 2018/150-3691 E.K sayılı ilamıyla onanmak suretiyle kesinleştiği, sonrasında Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı'nın 23/11/2023 tarih, 51407258-3.7.22.2021 sayılı yazıları ve 26/09/2023 tarihli (15669/20) başvurusuna ilişkin Avrupa İnsan Hakları Dairesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası dosyasında verilen hak ihlali kararı doğrultusunda yeniden kovuşturma evresine geçildiği,

Soruşturma ve kovuşturma evrelerinde toplanan deliller birlikte incelendiğinde özetle;

Sanığın kendisine ait olan ve bizzat kullandığı 0537 545 63 95 numaralı GSM hattı ile Bylock isimli programı 03/10/2015 tarihinden itibaren 35368406164487 imei numaralı telefonla kullandığı, sanığın aşamalardaki ifadelerinde söz konusu GSM hattının kendisine ait olduğunu beyan ettiği, sanık adına ve/veya 0537 545 63 95 nolu GSM hattına tanımlandığı belirtilen Bylock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının celbi hususunda Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına, KOM Daire Başkanlığı ve KOM Şube Müdürlüğüne yazılan müzekkerelerde istenilen ByLock Tespit ve Değerlendirme Tutanağının bulunmadığının *bildirildiği*, 408783 ID nolu Bylock ayrıntılı tespit ve değerlendirme *tutanağının* gönderildiği, kullanıcı adının "Yuxel", şifresinin "Yksl.8341", adını "Yüksel Hoca", message "ALLAH BES. gayri heves" olarak kayıtlı olduğunun anlaşıldığı, 408783 ID nolu Bylock ayrıntılı tespit ve değerlendirme tutanağının arkadaş listesinde ekli Ekrem İşbilir isimli şahıs hakkında Kayseri Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/29017, Zaki Erdaş hakkında 2016/29025, Selami Yel hakkında 2019 /18802, Kenan Şenlik ve Remzi Sarıbaş hakkında 2016/29017 ve Sinan Güneş hakkında 2016/29025 sayılı soruşturmaları kapsamında işlem yapıldığının görüldüğü, bunun dışında İl Dernekler Müdürlüğünden temin edilen bilgiye göre sanığın 667 Sayılı KHK ile FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibatlı olması nedeniyle kapatılan Aktif Eğitim Sen isimli sendikaya ve Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneğine üye olduğunun anlaşıldığı, ayrıca sanığın FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibatlı olan Bank Asya isimli bankada hesabı bulunan sanığın Şubat 2014 tarihinde 3.110-TL para yatırdığının tespitinin yapıldığı, kovuşturma evresinde aldırılan bilirkişi raporunda sanık adına kayıtlı bulunan Bank Asya'daki 18 nolu vadesiz mevduat hesabından haftalık ve/veya aylık olarak 33,70 euro alış işlemi yapıldığı ve havale işleminin 667 Sayılı KHK ile FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibatlı olması nedeniyle kapatılan Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneği hesabına yapıldığı, 19.02.2015 tarihinde başladığı ve 13.08.2015 tarihine kadar 1309,94 euro toplam tutarlı havale işleminin yapıldığının belirlendiği, Ali Varinli isimli şahsın etkin pişmanlık hükümleri kapsamında vermiş olduğu ifadede sanık Yüksel Yalçınkaya'yı aynı okulda görev yaptıkları ve örgüt içerisinde sohbetlere gittiğini bildiğinden dolayı tanıdığını, fakat yeniden yapılan yargılamada örgütün düzenlediği toplantılara katılmadığını belirttiği, tanık Kenan Şenlik'in yeniden yapılan yargılamadaki ifadesinde sanığı hatırlamadığını, etkin pişmanlık kapsamında verdiği dilekçede verdiği isimler arasında olmadığını, sanığın Fetö ile irtibat ya da iltisakına dair doğrudan bir bilgiye sahip olmadığını belirttiğinin görüldüğü olayda,

Sanığın FETÖ/PDY silahlı terör örgütü lider Fetullah GÜLEN'in talimatı üzerine örgütün finans kaynağı olan ve likidite sıkıntısı yaşayan Asya Katılım Banaksı A.Ş.'ye çağrının hemen akabinde para yatırarak örgüt liderinin talimatlarını yerine getirmesi, Bank Asya'daki hesabından 667 Sayılı KHK ile FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibatlı olması nedeniyle kapatılan Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneği hesabına düzenli havale işlemi yapması, sıradan bir vatandaşın temin edip kullanma imkanı olmayan ve sadece Fetö/PYD örgütü mensuplarınca haberleşme amacıyla kullanıldığı bilinen Bylock isimli programı GSM hattı üzerinden kullanması, ifadelerden örgüt içerisinde sohbetlere gittiğinin anlaşılması ve 667 Sayılı KHK ile FETÖ/PDY Terör Örgütü ile irtibat ve iltisakı olması nedeniyle kapatılan Aktif Eğitim

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Sen Sendikası ile Kayseri Gönüllü Eğitimciler Derneği'ne üye olması şeklindeki eylemleriyle örgütün hiyerarşik yapısına dahil olduğu ve böylelikle üzerine atılı terör örgütüne üye olma suçunu işlediği anlaşıldığından,

Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 E.K sayılı ilamıyla verilen kararda herhangi bir hukuka aykırılık bulunmadığının görüldüğü, CMK 323/1-1.c maddesinde "Yeniden yapılacak duruşma sonucunda mahkeme, önceki hükmü onaylar" hükmü gereğince Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 E.K sayılı hükmünün onaylanmasına karar verilmesi kamu adına talep ve mütalaa olunur" şeklinde mütalaa bildirmiştir.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEREKÇE:

I- FETULLAHÇI SİLAHLI TERÖR ÖRGÜTÜ (FETÖ/PDY)

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1'inci maddesinden hareketle terör örgütü, cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, Anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasî, hukukî, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devletinin ve Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmek, Devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, Devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla her türlü suç teşkil eden eylemleri işleyecek kişi veya kişilerin mensup olduğu örgüt olarak tanımlanabilir.

Siyasi amaç unsuruyla diğer örgüt türlerinden ayrılan terör örgütleri, zaman zaman kavramın dışına taşacak kadar çok çeşitli biçimde sınıflandırılmaktadır. Birleşik Devletler'de kurulan The Task Force ulusal güvenlik danışma heyetine göre, terörizm altı gruba ayrılabilir: sivil itaatsizlik, siyasi terör, (bireysel ya da kolektif çıkar amaçlı) siyasi olmayan terör, terör benzeri etkinlikler, sınırlı siyasi terör ve devlet terörü. Polisiye niteliği ağır basan bir başka tasnifte, solcu marjinalizm, sağcı marjinalizm, tek hedefli terörizm, dini terörizm, ulusal ya da etnik terörizm, ırk temelli nefret terörizmi, narko-terörizm ve siber terörizm kategorilerine rastlanmaktadır. Türkiye'de faaliyet gösteren terör örgütleri genellikle dört gruba ayrılarak incelenmektedir. Bunlar Marksist-Leninist ideoloji çerçevesinde hareket eden terör örgütleri, bölücü-bölgeci terör örgütleri, dini temel alan terör örgütleri ve yurt dışı kaynaklı terör örgütleridir. Bu örgütlere sırasıyla, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi / Cephesi (DHKP/C), Kürdistan İşçi Partisi (PKK) ve Hizbullah ve Ermeni Gizli Ordusu (ASALA) örnek verilebilir.

Bir terör örgütünün varlığının kabul edilebilmesi için, örgütlü bağlılık, üyeler arasında görev bölüşümü, kod isimleri, bir hiyerarşi ve bu örgütün ideolojisini savunan insanların olması gerekir. FETÖ/PDY mensuplarının hücresel şekilde birbirleriyle bağlantıları, kendi aralarında bir rapor, talimat alışverişi bulunmaktadır. Alttan yukarıya doğru rapor, yukarıdan aşağıya doğru talimat verilmekte, örgüt mensuplarının, kendilerine yeni örgüt mensupları kazanma faaliyetleri bulunmakta, yeni çocuk ve gençler örgüte alınmakta, eğitilip, yetiştirilerek bu örgütün kadrolarına ilave edilmektedir. Örgütün eğitim malzemeleri, kitabı, bildirisi, ideolojisini anlatan belgeler, evraklar, dokümanları, ordu ve emniyet içerisinde teşkilatlanmış silahlı gücü bulunmaktadır.

FETÖ/PDY de diğer terör örgütleri gibi bir inanca dayanmaktadır. Fetullahçı Terör Örgütü, üyelerinin uğrunda zorluklarına katlanabildiği, fedakârlıkta bulunduğu, amacına yönelik bir şeyler yapabildiği, bir inanç, bir ideoloji sistemidir. Örgüt kadrolarının sızdığı devletin güvenlik kurumlarının silahlı olması ve bu silahları kullanma yetkisinin bulunması, örgütün silahlı ve askeri eğilimini göstermesi açısından çok önemlidir. Hasan Sabbah'ın çevresinde kümelenen Haşhaşilerin, yaklaşık bin yıl kadar önce afyon çekip fedailerini kullanarak devlet görevlilerini öldüren bir terör örgütü olarak ortaya çıkmalarında olduğu gibi FETÖ/PDY üyeleri de mutlak itaat ve cennete kavuşacakları saiki ile hareket ederek devlet içinde suikast benzeri hareketlere başvurmuştur.

Dini unsurları temel alarak hareket ettiğini iddia eden örgütün, dini değerler değişmezken, zamana ve şartlara göre kendisini değiştirmesi, ülkesi ve devleti ile barışık olması beklenirken devleti kendisine hasım ve karşı cephe olarak görmesi, tüm yapısıyla açık ve şeffaf olması gerekirken bir istihbarat örgütü gibi kod isimler, özel haberleşme kanalları, kaynağı bilinmeyen paralar kullanması, yönetim kadrosunun faaliyetlerini yurt dışından idare etmesi ve Türkiye'ye gelmekten ısrarla imtina etmesi, hasımlarını saf dışı etmek için her türlü baskı, şantaj ve yasa dışı faaliyeti kullanması, çeşitli yabancı misyon

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

temsilcileriyle mahiyeti bilinmeyen görüşmelerde bulunması, diğer terör örgütleriyle temas kurması ve onlara istihbarat, lojistik, eylem tarzı türü destek sağlaması, söz konusu yapının casusluk faaliyetlerini de kapsayan organize bir terör örgütü olduğunu ortaya koyan unsurlardır.

1) FETÖ/PDY'nin Kuruluşu:

Örgütün temelleri, sözde lider Fetullah GÜLEN tarafından 1966 yılında atılmış, 1970'li yıllara kadar Yeni Asya Grubu içerisinde yer alan GÜLEN, bu tarihten sonra İzmir Kestanepazarı Kuran Kursu'nda görev yaptığı dönemde çevresinde bulunan arkadaşları ile dini motifleri istismar etmek suretiyle örgütün çekirdek kadrosunu oluşturarak müstakil hareket etmeye başlamış, faaliyetlerini daha ziyade l3-18 yaş grubundaki öğrenciler ve genç kesim üzerinde yoğunlaştırarak, teyp ve video kasetlerine çekilen konuşmaları ve sohbet toplantıları aracılığıyla görüşlerini ulaştırdığı sempatizan grubu ile birlikte kendi adıyla anılan örgütü kurmuştur. İslami düşünceyi topluma yayma gayretinde olduğu izlenimi veren, kendini içinde bulunduğu sosyo-politik koşullara çok iyi uyarlayan, dönemsel iktidar dengelerini okuyarak siyasi partilerden özerk kalmaya özen gösteren GÜLEN, "Din, siyaset ve para" üçgeninde etkinliğini artırarak örgütünü geliştirmiş, duygusal (ağlamaklı tarzı) ve fiziksel öğeleri de katmak suretiyle kullandığı hitabet tarzı ile başta nurcular olmak üzere diğer dini çevreleri etkilemiştir.

Örgüt, 1978 yılında yayınlanmaya başlayan Sızıntı Dergisi ile basın yayın ve propaganda alanında yeni bir güç kazanmıştır. Bir din adamının tersine, içinde bulunduğu güç dengesine ve şartlara göre tutum ve davranışlarını değiştiren GÜLEN, hakkında arama kaydı konulmasına rağmen, 12 Eylül Askeri Darbesinin hemen öncesinde, yapılan askeri darbelere desteğini vurgulamış, kendisine bağlı Sızıntı Dergisi'nin Haziran 1979 tarihli sayısında yer alan "Asker" adlı başyazısını; "Onun süngüsü, yüz defa iniltimizi dindirdi ve ateşimize su serpti. Yakın tarihimizde dahi kaç defa onda mazinin tebessüm eden çehresini ve yıldırımlaşan celadetini gördük... Eğer, atik davranıp da yıllardan beri hazırlanan karanlık emellerin önüne geçilmeseydi, bütün bir millet olarak inkisar içinde ağlamadan başka çaremiz kalmayacaktı. Tuğa selam, sancağa selam ve onu tutan sancağa binlerce selam" cümleleriyle; 12 Eylül Askeri Darbesi sonrasında yine Sızıntı Dergisi'nin Ekim 1980 tarihli sayısında kaleme aldığı "Son Karakol" başlıklı yazısını da; "Ümidimizin tükendiği yerde Hızır gibi imdadımıza yetişen Mehmetçiğe bir kere daha selam duruyoruz" ifadeleriyle sonlandırmıştır.

1990'lı yılların başından itibaren yurt dışına açılmaya başlayan örgüt, hızlı bir büyüme ile kısa bir zaman dilimi içerisinde, dünya genelinde 160 ülkede faaliyet gösterir hale gelmiştir.

2) FETÖ/PDY'nin Amacı:

1970'li yıllardan günümüze kadar uygulamış olduğu örgütlenme yöntemleri, taktik ve stratejiler bütüncül bir bakış açısıyla incelendiğinde, FETÖ/PDY silahlı terör örgütünün, kuruluş yıllarından itibaren toplumun dini duygularını istismar ederek "Himmet" adı altında topladığı maddi kaynaklar ile yurt içi ve yurt dışında faaliyete geçirdiği eğitim müesseselerinde kendi amaç ve ilkeleri doğrultusunda yetiştirdiği öğrencileri, özetle insan kaynağını, ekonomik ve siyasi gücünü, örgüt ideolojisi doğrultusunda kullanarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Anayasal kurumlarında (yasama, yürütme, yargı erklerini) kadrolaşmayı ve aynı zamanda uluslararası platformlarda da etkin bir güç haline gelmeyi hedeflediği,

Bu kapsamda örgütün; tabanında bulunan insanların dini duygularını kullanarak kaynak ve meşruiyet devşirmeye çalıştığı, öğrenci seçme ekipleri ile köy ve semtlerden topladığı gençleri, bünyesindeki vakıf, ışık evleri, okul ve dershaneleri marifetiyle ideolojisi doğrultusunda yetiştirerek insan gücü elde ettiği, Devlet modeline paralel bir örgütlenme ile gizlice başta siyaset, mülkiye, adliye, askeriye ve emniyet olmak üzere devletin tüm kılcal damarlarına sızdığı, yurt, okul, dershane ve ışık evlerinde, beyin yıkama metotları ile sorgulamayan, düşünmeyen, mutlak itaati esas alan yapıya bağlı insan tipi yetiştirdiği, dinler arası diyalog adı altında, diğer dinlerin temsilcileri ile görüşerek, kendisini İslam adına muhatap göstermeye çalıştığı, şirket birlikleri ve konfederasyonlar kurarak kendisine bağlı bir zenginler kulübü oluşturmaya ve böylelikle ulusal ve uluslararası ticarette söz sahibi olmaya çalıştığı, ÖSS, YDS, DGS, ALES, YÖS, ÜDS, KPDS, TUS, KPSS, askeri okullara giriş sınavı, polislik sınavı başta olmak üzere birçok sınav sorularını hukuka aykırı yollarla ele geçirerek, kendi mensuplarının eğitim kurumlarına veya kamu kurumlarına yerleştirilmesini sağladığı, ürettiği sahte belge ve delillerle, örgüt mensubu olmayan kişiler hakkında adli ve idari soruşturmalar açılmasını sağlayarak bu kişilerin haksız şekilde Devlet kadrolarından tasfiye edilerek yerlerine kendi örgüt elemanlarının yerleştirilmesini

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan örgüte istenen pay verilmiş ise işlenen günahın ya da suçun üzeri örgüt tarafından organize şekilde örtülmektedir.

FETÖ/PDY'nin örgütlenmesi askeri bir örgütlenmeden çok az farklar içermekte, sözde liderin verdiği kararı sorgulama anlamına gelecek her düşünce, eylem veya tavır kuvvetle ezilmekte, GÜLEN'in ve ona bağlı diğer yöneticilerin tüm talimatları, aklın da ötesinde bir kutsiyet kazandırılarak uygulanmaktadır. Sözde lider GÜLEN, söyledikleri ve yazdıklarıyla bağlı olmayıp ilahi bir emir olarak kendini din, ahlak, hukuk kurallarıyla bağlı saymamakta, örgütünü ve kendini, devlet düzeninin içinde değil önünde ve üstünde görmekte, örgüt mensuplarına göre söylediklerine aykırı hareket etme, onları değiştirme, her türlü yasağı kaldırma, yepyeni bir yasak getirme yetkisini haiz ve daha da önemlisi, dini hükümleri değiştirebilen bir otorite, insanüstü bir varlık olarak kabul edilmektedir. Öyle ki, bu insanüstü varlığın yarım bıraktığı yiyecek atığı veya suyu, içeceği bile olağanüstüdür. Örgüt üyeleri onun içtiği çay veya suyun artığını içmek için sıraya girer ve ona kutsiyet atfederler. O peygamberler, evliyalar ve diğer din büyükleriyle mana aleminde bulaşan ve görüşen onlarla istişare eden bir kimsedir. Ev ve yurtlardaki dini olduğu söylenen sohbetlerde işlenen önemli temalardan biri budur. Bir kimse bu temaya iman etmediği müddetçe gerçek bir üye olamaz yada onların ifadesiyle iman etmiş sayılmaz.

Örgüt, üyelerine onu bir Mehdi, Mesih veya Muhterem olarak tanıtmaktadır. Mehdi ve Mesih ahir zamanda ortaya çıkacağına inanılan üstün vasıflı insanlardır. Muhterem ise onu aziz göstermek ve hatırı sayılan saygı duyulan bir kimse olarak topluma sunmak için son yıllarda sıkça kullandıkları bir ifadedir. Bu hususlar, örgütün hızlı bir şekilde büyümesine ve mensupların, örgütün sözde liderine mutlak bir bağlılık duymasına vesile olmuştur. Örgütün sözde lideri Fetullah GÜLEN'in teyp ve video kasetlerine çekilen konuşmalarına, kitaplarına ve çeşitli dergilerde yer alan başyazılarına erişim gelişen teknoloji ile birlikte kolaylaşmış, bu konuşma ve yazılarda geçen uyarılar ve tavsiyeler örgüt mensupları üzerinde GÜLEN'in kendi ifadesiyle birinci derecede hareket ettirici etkiye sahip olmuştur.

4) Paralel Devlet Kurma Çabaları:

Örgütün özellikle siyaset, mülkiye, adliye, askeriye, emniyet ve bürokrasideki örgütlenmesi ile yasadışı faaliyetleri, muhtelif tarihlerde resmi kurumlar ve istihbarat birimlerince hazırlanan çeşitli raporlarla devlet arşivlerine girmiştir. Örgüt lideri Fetullah GÜLEN ilk etapta devlete karşı savaş vererek hedeflere ulaşmanın yıpratıcı olacağını teşhis etmiş, bu nedenle mevcut sistemi yıkmak yerine Devlet kurumlarını ele geçirmeyi hedeflemiştir. Örgüt, yurt içinde ve yurt dışında çok sayıda vakıf, dernek, özel okul, şirket, dershane, öğrenci yurdu, basın yayın kuruluşu, finans kurumu, sigorta şirketi ve radyo istasyonunu denetim altında bulundurarak; amacına uygun bir teşkilatlanmayı neredeyse başarmıştır.

5) Örgütün Yönetim Modeli:

FETÖ/PDY silahlı terör örgütü, tıpkı diğer yasadışı terör örgütlerinde olduğu gibi gizli ve hiyerarşik bir yapılanmaya sahip olup pelür kâğıtlar ile haberleşme, özgeçmiş raporu verme, mensuplar için kod adı kullanma gibi örgütsel taktiklerle yönetilmektedir. Bir yandan da örgüt mensuplarının tamamına belirli görev ve sorumluluklar yüklenerek mensupların örgüte bağlılıkları perçinlenmektedir.

Örgütün, insanları beş farklı dereceye tabi tutarak sınıflandırdığı, bunlardan beş birlik olarak adlandırılan birinci sınıfı örgüte düşmanca davranan ve aleyhine mücadele eden kişilerin; beş ikilik olarak adlandırılan ikinci sınıfı düşman görülmemekle birlikte örgüte ilgi duymayan kişilerin; beş üçlük olarak adlandırılan üçüncü sınıfı hiçbir yardım ve katkıda bulunmaksızın örgütü seven kişilerin; beş dörtlük olarak adlandırılan dördüncü sınıfı doğrudan örgütün bir ferdi olmamakla birlikte örgüte her türlü yardımı yapan ve destekleyen kişilerin; beş beşlik olarak adlandırılan beşinci sınıfı örgüte mensup olup

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

her şeyi ile kendisini örgüte adamış ve örgütü sorgulamayan kişilerin oluşturduğu,

Örgüt mensuplarının iş ve özel hayatlarındaki bütün kararlarını, örgütün tasarrufuna bırakmış olmalarının altında yatan sebeplerden en önemlisi, bağlı oldukları imamların ve örgütün sözde lideri Fetullah GÜLEN'in hata yapmayacağına olan inançlarıdır. Hatta örgüt mensuplarının evlilikleri dahi çoğu zaman bağlı bulundukları imamların izin ve talimatları doğrultusunda gerçekleşmektedir. Evlilik kararı veren örgüt mensubu bu durumu kendisinden sorumlu imama iletmekte, müstakbel eşini yine örgüte bağlı olan bayanların resimlerinin bulunduğu bir katalogdan seçmektedir. Böylelikle hem mensupların örgüte bağlılığı artırılmakta hem de örgütten ayrılma durumunda ayrılan kişilerin eş ve çocukları örgüt talimatı ile kendisinden uzaklaştırılarak baskı oluşturulmaktadır.

Örgütün sözde lideri Fetullah GÜLEN'in "Ne olursanız olun makam şöhret başınızı döndürmesin. 'Sıfır' olun. Olun ki büyük rakamlarda büyük yerlerde kullanılasınız." şeklindeki sözleri, örgüt mensuplarının fonksiyonel değerini ifade etmekte olup GÜLEN'e göre bireysel olarak hiçbir anlam ifade etmeyen fertler, örgüt bünyesindeki faaliyetleri ile değer kazanmaktadır.

Dini unsurları temel alarak hareket ettiğini iddia eden FETÖ/PDY silahlı terör örgütünün, dini değerleri zamana ve şartlara göre kendi idealleri doğrultusunda yorumlaması, değiştirmesi, yok sayması, ülkesi ve Devletiyle barışık olmak yerine Devleti kendisine hasım olarak görmesi, açık ve şeffaf olmak yerine bir istihbarat örgütü gibi "kod" isimler ve özel haberleşme kanalları kullanması, yönetim kadrosunun faaliyetleri yurt dışından idare etmesi ve hasımlarını saf dışı etmek için her türlü baskı, şantaj, iftira, kumpas ve yasadışı yöntemleri kullanması, çeşitli yabancı misyon temsilcileriyle mahiyeti bilinmeyen görüşmelerde bulunması, örgütün casusluk faaliyetlerini de gerçekleştirebilecek tarzda yapılandığını göstermektedir.

Örgütün sözde liderinin kamuoyuna yansıyan bazı konuşmalarında örgütün hedeflerine ulaşması için gerçekleştirilen faaliyetlere ilişkin olarak örgüt mensuplarına aktardığı talimatlara göre, düşmanlardan bir adım önde olmak için istihbarat en önemli unsurdur, gerekli büyüklüğe, olgunluğa ve uygun şartlara ulaşmadan saldırıya geçilmemelidir, yeterli güce ulaşana kadar ılımlı gözükmeli ve alttan alınmalıdır, harekete geçmeden önce plânlama yapılmalı, plânsız hiçbir iş yapılmamalıdır, strateji ve taktikler kimseye söylenmemelidir, hatta bazı strateji ve taktikleri işin başında bulunan tek insan bilmelidir, nihai hedefe ulaşmak için her yol mübahtır.

6) Örgütün Hiyerarşik Yapısı:

FETÖ/PDY silahlı terör örgütü; coğrafi, sektörel ya da kurumsal anlamda "imam" olarak adlandırılan sorumlulardan oluşan bir çalışma düzenine ve hiyerarşik yapılanmaya sahiptir.

Örgütün sözde lideri GÜLEN, örgüt mensuplarınca "Kâinat imamı", "Mehdi", "Mesih" olarak kabul edilmekte, Kâinat imamına bağlı olarak üst kurullar örgütün birimlerini yönetmekte ve faaliyetlerini düzenlemektedirler. Bu kurullar; istişare kurulu, mollalar, tayin heyeti ve özel hizmet birimleridir.

Yurt içi ve yurt dışı yapılanması bulunan örgütün yurtdışı yapılanmasını, kıta imamları ve onlara bağlı ülke imamları oluşturmaktadır. Her kıta imamının altında sorumlu ülke imamları bulunmakta, kıta ve ülke imamlarının koordinesinde o ülkenin alt yapı çalışması yapılmakta ve örgütün o ülke üzerindeki politikası belirlenmektedir.

Örgütün yurt içi yapılanması ise, Türkiye imamı, bölge (eyalet) imamları, il imamları, küçük il bölge imamları (sadece büyük şehirlerde), ilçe imamları, semt imamları, mahalle imamları, ev imamları (abileri), talebe imamları, serrehberler, belletmenler şeklinde hiyerarşik bir yapı izlemekte ve örgüt tabanına yayılmaktadır. Türkiye'den sorumlu imama, beş bölge imamı, ona da bu beş bölgeyi oluşturan şehirlerden sorumlu imamlar bağlıdır. Her şehir, büyüklüğüne göre alt bölgelere, bölgeler semtlere bölünmüş olup her semte ayrı bir imam atanmaktadır. Semt imamlarının altında ise o semte bağlı ışık evlerinin imamları yer almaktadır.

Bunun yanı sıra kamuda (Bakanlıklar ve taşra teşkilatları, yerel yönetimler, üniversiteler, kamu iktisadi teşebbüsleri, vb.) ve özel sektörde (Hukuk büroları, bilişim şirketleri, muhasebe firmaları vb.) faaliyet gösteren kurumlar için de örgüt tarafından imamlar atanmaktadır.

Sözde lider Fetullah GÜLEN'in 1999 yılı içerisinde ABD'ye gitmesinden sonra Türkiye'deki faaliyetlere ilişkin sorumluluk Türkiye imamına geçmiştir. Ülke içerisindeki faaliyetler ülke imamına

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

bağlı olarak yürütülmekte ve yapılan faaliyetler kurye aracılığıyla ya da doğrudan irtibata geçilerek GÜLEN'e aktarılıp onayı istenmektedir. Özel hizmet birimi imamları, tayin heyeti, yargı imamı, medya imamları, Türkiye mütevelli heyeti, kıta imamları, bölge imamları ve akademik kadro imamı doğrudan Türkiye imamına bağlıdır.

Örgütün bir nevi omurgasını oluşturan ve günümüz itibarı ile elde ettiği konumu kazandıran özel hizmet birim imamları, örgütün ve sözde lideri GÜLEN'in en çok önemsediği ve değer verdiği imamlardır. Bu birim en geniş şekilde yargı, emniyet, mülkiye, TSK, MİT, milli eğitim ve akademik kadro imamlarından oluşmaktadır. Örgüt asıl gücünü özel hizmet birimlerinden almakta, ülkede yürütülen operasyonlar başta olmak üzere hemen hemen tüm faaliyetler bu birimler aracılığı ile icra edilmektedir. Örgütün büyük önem verdiği bu birimler, mahrem hizmetler birimi olarak da bilinmekte olup birimlerin yaptığı bütün işler özel bir gizlilik içerisinde yürütülmektedir. Bu birimlerde faaliyet gösteren tüm örgüt mensupları kod isim kullanarak, gerçek kimliklerini saklamaktadır. Özel hizmet birimlerinin deşifre olmaması için geliştirilen bir diğer tedbir de hücresel yapılanmadır. Her birim kendi içerisinde hücresel bir yapılanmaya sahiptir. Bir örgüt mensubu en fazla bir üst sorumlusunu ve bir altında bulunan örgüt mensubunu tanımaktadır. Yine bu birim içerisinde yer alanlar takip edilmemek için diğer örgüt mensuplarına nazaran daha fazla önlem almakta ve teknolojinin iletişim konusunda sağladığı imkânlardan kontrollü bir seviyede istifade etmektedir.

Örgütün tüm yurt içi ve yurt dışı tayin işleri tayin heyeti tarafından yapılmakta, genellikle her yılın mart ayında yapılan tayinlerle ilgili olarak mayıs ayı içerisinde görev yerlerine gidilmesi talimatı verilmekte ve aradaki iki aylık süre, tayini çıkan örgüt mensuplarının alışma dönemi olarak kabul edilmektedir. Gerektiğinde doğrudan Fetullah GÜLEN ile irtibat kurabilen ve Türkiye imamına bağlı olarak hareket eden Yargı imamı, yargı içerisinde söz sahibi olabilecek şahıslar arasından seçilmektedir.

7) Örgütün İstihbarat Ağı ve İllegal Yapılanması:

Örgütü güçlü kılan faktörlerin başında hiç şüphesiz etkin bir istihbarat ağına sahip olması gelmektedir. Kamu kurumlarında çalışan örgüt mensupları elde ettikleri bilgileri ve temin ettikleri belgeleri örgüte aktarmakta, tüm bilgi ve belgeler büyük bir havuzda toplanmakta, bu bilgi ve belgeler amaca uygun hale getirilerek hasım cephedeki kişi ve kurumlar aleyhinde kullanmaktadır.

Özellikle Emniyet İstihbarat Şube Müdürlüklerinde bir bilgi, belge veya dosya aktarılacağı zaman örgüt mensupları sahte isimlerle tanımlanmış bir haber sitesini kullanmaktadır. Sahte bilgilerle üyelik oluşturulduktan sonra şifreler örgüt mensuplarına verilmekte, açılan internet sayfasında görüntü olarak haber sitesi bulunmakta, ancak görüntünün alt kısmında bulunan ikona dokunulduğunda yeni bir sayfa açılmaktadır. Bu sayfa üzerinde kimlerin online olarak bağlı olduğu görülmektedir. Bu şekilde dosya aktarımı veya veri paylaşımı yapılıp, şube müdürlüğü aracılığı ile elde edilen önemli bilgi ve belgeler haber sitesi portalı üzerinden toplanmaktadır. Kısaca devletin resmi makamlarında bulunan her türlü gizlilik içeren bilgi ve belge, örgütün bölge sorumlularına ulaştırılmaktadır. İstihbarat şube müdürlüklerinde takip edilen adli konular, cemaat sorumluları tarafından verilen talimatlar, açığı aranan şahıslara ilişkin dinleme bilgileri gibi dosyalar bu yöntem kullanılarak örgüt sorumlularına iletilmiştir. Bu sistem ancak çok önemli görülen durumlarda kullanılmakta, örgütün sözde lideri veya üst yönetim katından gelen talimatın doğruluğunu veya akla uygunluğunu, dini, hukuki, ahlâki boyutunu sorgulamadan, emredileni yapan mutlak itaat ve tam teslimiyet gösterenler özel olarak kullanılmaktadır.

FETÖ/PDY mensubu olmayan kamu çalışanlarına haksız yere birtakım idari cezalar verilmesi ya da davalar açmak suretiyle önemli görevlere gelmelerinin engellenmesi, sicillerinin bozularak yükselmelerinin önüne geçilmesi, yükselme sınavlarında kopya çekilmesi, şahıslar hakkındaki soruşturma dosyalarının ve ses kayıtlarının dava sonuçlanmadan algı operasyonları yaratmak amacıyla kamuoyuna el altından sızdırılması, Devletin gizli bilgi ve belgelerinin yayınlanması, Devletin imkânlarını kullanmak suretiyle FETÖ/PDY lehine istifade etmek üzere bilgi, belge ve görüntü temin edilmeye çalışılması, Devletin gizli arşivlerinde bulunması gereken bilgi ve belgelerin ilgili kurum dışına çıkartılması, FETÖ/PDY'nin "Altın Nesil" adıyla yetiştirip kamu kurum/kuruluşlarına yerleştirdiği mensuplarının bazı eylemleri olarak ilk etapta akla gelmektedir. Örgüt, bu eylemlerle, kendisinden olmayanların önünü kesmiş ya da kendisinden olmaya mecbur kılmıştır. FETÖ/PDY mensubu olmak, bazı kurum ve kuruluşlar içerisinde üst düzey görevlere gelebilmek için asli şart haline gelmiş olup,

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

örgüte biat eden ve verilecek her türlü görevi yerine getirmeyi kabul eden şahıslar, en üst görevlere çıkartılmışlardır.

8) Örgütün Haberleşmede Kullandığı Yöntemler:

Öncelikle, tüm meslek grupları içinde örgüt mensubu kişiler yönünden silsile şeklinde ayrı bir hiyerarşik yapı bulunduran, bir meslek grubu içinde yer alan örgüt üyesinin, diğer bir meslek grubunda yer alan örgüt üyesini tanımadığı, bir örgüt mensubunun en fazla üç veya dört kişiyle irtibat kurduğu hücre tipi yapının benimsendiği bu örgüt için, örgütün tüm üyeleri arasında arasında haberleşme ağı ve bağlantısının aranması abesle iştigalden öteye gidemeyecektir.

Örgüt mensupları tarafından haberleşmede kullanılan yöntemler: Ru be ru (yüz yüze), kurye kullanmak, cep telefonu, özel not, internet ağı, sosyal medya, basın yayın organları aracılığıyla genel açıklamadır. Birinci derecede iletişim şekli ru be ru (yüz yüze) şeklindedir. Buna göre, acil durumlarda görüşülmesi gereken bir kişi veya konu varsa mutlaka yüz yüze gerçekleştirilmekte, mecbur kalınmadıkça telefonla görüşme yapılmamaktadır.

Örgütün en önemli haberleşme aracı mobil telefonlardır. Bu telefonlarda kullanılan hatlar genelde bir başkası adına ya da örgüt kontrolündeki kurum veya kuruluşlar adına kayıtlı olan, abone bilgilerinden gerçek kullanıcısına ulaşılamayan hatlardır. Örgüt mensuplarının kendi adlarına kayıtlı olmayan mobil telefon hatları temin edip bunları belirli aralıklarla cihazlarıyla birlikte değiştirmeleri dahi, legal olduğunu iddia ettikleri faaliyetlerinin illegal olduğunu ve bunları gizlemeye çalıştıklarını ortaya koymak açısından önemli bir veridir.

Örgütün üst düzey "abi" ve "abla"ları ise, abone bilgilerinden, sadece hangi ülkeye ait olduğunun görülebildiği başka ülkelerde kayıtlı mobil telefon hatları kullanmakta, yurt dışındaki okullarla irtibat için ise kiralık hatlar vasıtasıyla şifreli IP telefon kullanılmaktadır.

Mobil veri ile iletişime imkân tanıyan Skype, Tango, Bylock, Line, Kakaotalk, Whatsapp vb. programlar da düşük maliyetli olması ve mesajlaşmaların şifrelemek suretiyle korunması sebebiyle sık tercih edilen haberleşme yöntem ve araçlarıdır.

Canlı kurye kullanılması, en sağlıklı haberleşme yöntemlerinden biri olarak kabul edilmekte, özellikle örgütün sözde lideri GÜLEN ile haberleşmede çoğunlukla bu yöntem kullanılmakta, talimat almak yahut faaliyetler hakkında bilgi vermek amacıyla ABD'nin Pensilvanya Eyaletine gidilerek sözde liderle yüz yüze görüşülmekte ve talimatlar bizzat kendisinden alınmaktadır.

9) Baskı Oluşturma:

Son yıllarda, ülkemizde bir korku imparatorluğu oluşturan FETÖ/PDY terör örgütünün baskı kurmak maksadıyla uyguladığı yöntemler hedef kişi veya kişilerin sayısı, hedef kişinin konumu, mesleği, görevi, toplumdaki statüsü, kişisel zaafları ve örgütün hedef kişiye beslediği husumetin derecesine göre farklılık göstermektedir.

Serbest meslek erbabı bir şahsın, piyasadaki serbest rekabet şartlarına aykırı olarak ekonomik anlamda zarara uğratılması veya kamuda görev yapan örgüt mensupları tarafından sık sık Denetlemelere tabi tutulması, yine, kamuda görevli bir kişiye mobbing uygulanması, kişinin terfi ettirilmemesi, stratejik görevlere getirtilmemesi, istem dışı tayin edilmesi, hak ettiği halde ödüllendirilmemesi, yurt içi veya yurt dışı hizmet içi eğitim imkânlarından mahrum bırakılması yahut disiplin cezalarına maruz bırakılması baskı oluşturma yöntemlerinden bazılarıdır.

Örgütün kullanmış olduğu bazı yasa dışı yöntemler ise hedef şahsı hem madden hem de manen yok etmeye yönelik eylemlerdir. Kamu çalışanını, çalıştığı kurum ve kamuoyu nazarında itibarsızlaştırmaya veya suçlu göstermeye yönelik, şahsın özel hayatına ya da meslek hayatına ilişkin iftira niteliğinde iddialar içeren, kim tarafından gönderildiği tespit edilemeyecek şekilde isimsiz ve imzasız ihbar mektupları ya da elektronik posta iletileri göndermek, bu iddialardan yola çıkarak kişiler hakkında adli ve idari soruşturmalar başlatmak, kişileri aile, sosyal ve iş hayatında itibarsızlaştırmak, profesyonel olarak asıl yayın yapanın kim olduğunun tespit edilmesini engelleyecek şekilde yurt dışındaki çeşitli sunucular aracılığıyla hizmete sokulmuş internet sitelerinden özel hayatın gizliliğini ihlal edecek tarzda görüntü ve sesler yayınlamak, medya kuruluşları aracılığıyla internetteki bu tür yayınları söz konusu siteyi kaynak göstererek yayımlayarak daha geniş kitlelere duyurmak, güvenlik birimleri ya da stratejik kurumlardaki uzantıları vasıtasıyla illegal yöntemlerle temin edilen ve üzerinde oynanmış

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

çeşitli dijital verileri kamuoyuna sunmak, hakkında ceza davası açılarak meslekten men edileceği yahut ellerinde açıklanmasını istemeyeceği tarzda dijital veriler olduğu şeklinde tehditler ve şantajlarla, kişileri örgüte büyük miktarlarda himmet ödemeye mecbur bırakmak, istenen işi yapmaya zorlamak yahut kişinin görevinden ayrılmasını sağlamak şeklinde sıralamak mümkündür.

Örgüt, dağılmayı önlemek ayrılmaların önüne geçmek için, ayrılmaya niyetlendiğini sezdiği üye ya da mensupları üzerinde de baskı uygulamakta, ayrılma konusundaki irade, davranış ve tutumuna göre ceza olarak; "Tazir", "Şefkat Tokadı", "Zecr Tokadı" ve "Tard" olmak üzere niteliği itibariyle hafiften ağıra doğru sıralanan sert tedbirlere başvurmaktadır.

Örgütün siyasetle ilişkisi ise faydacı ve hatta fırsatçı temelde olup; öncelikle siyaset ve kurumları üzerinde etkili olarak kadrolaşmanın önünü açmayı, elemanlarını etkili konumlara taşımayı, onların korunup kollanmasını sağlamayı hedeflemektedir. Siyasi ve sosyal konularda kendi düşünce ekseni etrafında bir kamuoyu oluşturmak, tüm toplumu kendi anlayışına göre terbiye etmek veya politikacıları etkilemek amacıyla özel olarak yetiştirilen ve kamuoyunda ön plana çıkarılan FETÖ/PDY terör örgütü mensubu çok sayıda akademisyen ve gazeteci, ulusal ve uluslararası politikalara yön verebilmek maksadıyla başta algı operasyonları olmak üzere her türlü yolu denemektedir. Bunun yanı sıra örgüt, mensuplarını milletvekili olarak meclise sokarak, ilgi gösterdiği kanun tasarıları hakkında hukuk büroları aracılığı ile çalışmalar yapıp medya organlarının da katılımı ile yasama sürecine müdahil olmaya çalışmaktadır.

Basın-yayın alanında örgüt, elindeki basın yayın organlarını kullanarak toplumu, devleti ve bu örgütün egemenliğine karşı çıkan grupları ve kişileri sindirip yıldırmak için faaliyet yürütmektedir. Örgütün radyoları, televizyon kanalları, gazeteleri, dergileri ile bu faaliyetini ortaya koymakta, örgütün elindeki televizyon ve radyolarda yazılı basında örgüt lideri, “Muhterem Fetullah GÜLEN Hocaefendi” olarak tanıtılmakta, onun tartışılmaz, dokunulmaz ve eleştirilemez insanüstü varlık pozisyonuna genişçe yer verilmekte, kutsal bir kişilik olduğu abartılarak toplumun hafızasına aşılanmaktadır. Her hafta başında muhterem Fetullah GÜLEN'in sohbeti denilerek basın yayın üzerinden örgüt kadrolarına o hafta yapılması gereken talimatlar aktarılmakta, bu talimatlar sohbet içerisinde bazen örgütün diliyle gizlenmiş şekilde bazen ise açıktan verilmektedir. Sohbetlerde dini bir konu içerisine gizlenmiş şekilde siyasi, ekonomik, örgütün geleceği ile ilgili konular işlenmekte, bu şekilde, tutuklanan veya örgüt faaliyeti nedeniyle hakkında soruşturma ve dava açılanlara cesaret verilmekte, örgütün bu kişilerin yanında olduğu ve ileride yine sahip çıkacağı mesajı verilmekte, aynı yöntemle "örgüt tabanına" genel talimatlar ulaştırılmakta ve "kamuoyu algısı"nı yönetilmektedir.

Belli bir duruşu ve yayın ilkesi olmayan örgüt, elindeki mali kaynakları kullanarak veya aynı amaca hizmet eden medya kuruluşlarıyla ittifak yaparak diğer basın-yayın kuruluşlarına dilediğini yazdırmakta ve yayınlatmaktadır. Mesela yıllarca bir kanalını Ergenekon Terör Örgütü adıyla imal ettiği hayali bir örgütün yargılamalarına tahsis ederek beyin yıkamış ve kamuoyu desteği sağlamış iken, sonradan hükümete karşı kara propaganda için elindeki bütün basın yayın medya organlarını kullanmıştır.

FETÖ/PDY, devletin gizli bilgilerini, gizli toplantılarını, gizli telefon görüşmelerini, devlet kademelerindeki kadroları vasıtasıyla her türlü yolu meşru sayarak ele geçirip montajlayıp “twitter, facebook, youtube” gibi sosyal paylaşım sitelerinde yayınlamış, devleti ve hükümeti itibarsızlaştırmak suretiyle casusluk faaliyetlerini icra etmiş, Devletin en mahrem bilgileri medyaya servis edilmiştir. Bütün bunlara rağmen bugün hala, aynı basın yayın organlarında, ülkenin içinde bulunduğu şartlarda örgütün hiçbir kabahatinin bulunmadığı, üyelerinin hiç suç işlemediği, devletin soruşturma ve davalarla örgüte haksızlık yaptığı algısı yaratılmaya çalışılmaktadır.

10) Eğitim Alanı: Dershaneler,PDY Evleri (Işık Evleri) ve Öğrenci Yurtları:

Örgütün önemli bir ayağını toplumun çeşitli kesimlerinden özellikle de kırsal bölgelerden şehirlere gelen fakir aile çocukları oluşturmaktadır. Örgütün okul ve dershanelere yönelmesinin temel amacı örgüte öncülük edebilecek ve zamanla kadrolarında yer alabilecek zeki kişileri yetiştirmektir. Bu kapsamda, ortaokul ve lise döneminden başlayarak örgütün eleman kazanmak amacıyla piknik, yemek adı altında toplantılar düzenlemekte, bu toplantılarda öğrenciler örgüte bağlı etüt merkezlerine ve dershanelere yönlendirilmekte ve söz konusu yerlerde öğrencilerden sorumlu örgüt mensupları bulunmaktadır. Örgütle teması sağlanan öğrenciler, ağabeylerin veya ablaların sorumlu oldukları evlere

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

dağıtılmaktadır. Öğrenciler belirli bir okula yerleştirilmek isteniyorsa, sınavlara birkaç ay kala gruplar halinde farklı yurtlara çıkarılmaktadır. Bu gruplar daha sonra daha küçük gruplara ayrılmaktadır. Her öğrenciye kod adı verilmektedir. Mülki idare, emniyet, TSK ve yargı gibi stratejik kurumlar için hazırlanacak öğrenciler, daha özel şartlarda seçilip, özel şartlarda hazırlanmaktadır. Bunlara hücre tipi yapılanma modeli uygulanmakta; askeri okullara, Polis Akademisi ve Polis Koleji'ne sokulacak öğrenciler, kesinlikle kendi dershanelerine gerçek isimleri ile kayıt edilmemektedir. Bu öğrencilere sınav soruları önceden verilerek ezberletilmekte ve bu husus örgüt jargonunda "Fetih okutmak" olarak adlandırılmaktadır.

Üniversite döneminde, öğrencilerin örgüt mensuplarınca yurtlarına veya ışık evi olarak adlandırılan örgüt evlerine yerleştirilmekte, bazı örgüt mensupları ise Kredi Yurtlar Kurumuna bağlı yurtlarda kalarak örgüte öğrenci kazandırmaya çalışmaktadır. Ev ve yurtlarda kalan öğrencilerden sorumlu olan ve kod isim kullanarak örgütün gizlilik kuralına riayet eden abi veya ablaların asıl görevi, öğrencilerin örgütle bağının kuvvetlendirilmesi ve takibidir. Eve gelen farklı gruptaki öğrencilerin birbirlerini görmemesine özen gösterilmekte, örgüt toplantılarında ve sohbetlerde genellikle Fetullah GÜLEN'in özel bir kişi olduğu, Hz. Muhammed ile farklı boyutlarda diyalogda bulunduğu, ondan nasihat ve kararlar aldığı vurgulanarak, örgütün sözde liderine kutsiyet sağlanmaktadır.

Örgütün, özellikle hukuk fakültelerinde okuyan öğrencilere girecekleri ortamda kimliklerini gizlemeleri için stil çalışması yaptırdıkları bilinmektedir. Dershaneler, örgütün vesayet araçları aynı zamanda çocukların ve ailelerin bilgilerinin depolandığı bir veri tabanıdır. Bu yapının, her ilde en az bir okulu olmakla birlikte, aileler çocuklarının etiketlenmesi endişesi ile okullara pek rağbet göstermemekte, buna karşın dershaneler için bu ihtimal daha az olduğundan, dershanelerine daha fazla öğrenci gitmekte ve aileler de bu yapının içine çekilebilmektedir. Eğitim alanı, örgüt için bir "ara yüz" konumundadır. Zira eğitim alanı, örgüt açısından üç fonksiyon görmektedir. Her şeyden önce insan kaynağı sağlamakta, ikinci olarak ekonomik kaynak temin etmekte ve üçüncü olarak belki de her şeyin ötesinde, örgütün meşru görünmesini sağlamaktadır.

11) Örgütün Mali Yapısı:

Örgütün himmet yolu ile sağladığı gelirler genel olarak mütevelli heyetleri vasıtası ile toplanmaktadır. Örgütün sohbet gruplarında yer alan kişilerden; sohbet toplantılarına düzenli olarak katılıp verilen görevleri yerine getiren, örgütün verdiği talimatlara sorgusuz itaat eden ve maddi gücü yerinde olan kimseler seçilerek mütevelli heyeti üyesi yapılmakladır. Sohbet gruplarında zekât, burs, kurban ve himmet adı altında paralar toplanırken; mütevelli heyeti üyesi kişiler ayrıca bir ışık evinin maddi ihtiyaçlarından sorumlu tutulmaktadır. Mütevelliler topladıkları parayı sohbet hocasının yanında getirdiği muhasebecilere vermektedir. Örgütün mali kayıtlarını bu muhasebeciler tutmaktadır. İl imamının da bir muhasebecisi bulunmakta ve bu kişi il genelindeki mali kayıtları tutmaktadır.

İl imamının koordinesinde yılda en az bir kez mütevelli heyeti üyelerinin katılımı ile kamp düzenlenmektedir. Kamplar esnasında dini duygular istismar edilerek himmet, zekât, kurban ve öğrenci bursu adı altında toplanan paraların artırılması sağlanmakta, toplanan paraların karşılığının Cennet ile mükâfatlandırılma olacağı vurgulanmaktadır. Mütevelli heyeti mensupları, iş adamlarının kurduğu sivil toplum kuruluşlarına üye yapılmakta, kimin hangi sivil toplum kuruluşuna üye olacağı sohbet abisi tarafından belirlenmektedir. Örgüt, bu kuruluşların başkan ve üye seçimlerinde söz sahibi olmayı böylelikle de hükümete baskı yapabilmeyi amaçlamaktadır.

Örgütün Gelir Kaynakları;

a) Kamu Kaynaklarından Elde Edilen Gelirler;

i) Kamu ihalelerinin örgütle bağlantılı firmalara verilmesi,

ii) Örgütle ilişkili firmaların rakipleri hakkında adli ve idari işlemler yaparak piyasanın örgüt firmalarına teslim edilmesi,

iii) Kurumların gizli kalması gereken finansal ve yatırım plânlamaları bilgilerinin ilişkili firmalara sızdırılması,

iv) Kamu arazi tahsislerinin örgütle ilişkili vakıf, dernek veya eğitim kurumlarına bedelsiz devredilmesi,

v) Belediyelerce yapılan imar değişikliklerinin, örgütle ilişkili vakıf, dernek veya şirketler lehine

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

yapılması,

vi) Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı'nda görevli adamları vasıtasıyla iş adamlarının yurt dışı iş bağlantılarını sağlama karşılığında örgüt adına kendilerinden para alınması,

vii) Kamu hibe, destekleme ve teşviklerinin takibi ve proje kabullerinde PDY firmalarının kayrılması.

b) İş Adamlarından Sağlanan Gelirler;

i) İş adamlarından, adli ve idari süreçlerdeki işlemlerini iş adamları lehine sonuçlandırma karşılığı alınan paralar,

ii) İş adamlarının özel hayatları ile ilgili çeşitli zafiyetlerini "ses ve görüntü" kaydına aldırarak tehdit ve şantaj yoluyla alınan paralar,

iii) İş adamlarından, iş bağlantılarını sağlama karşılığı alınan paralar,

c) STK'lardan Sağlanan Gelirler;

i) TUSKON ve bağlı federasyon, dernek, şirket ile vakıflardan toplanan aidatlar,

ii) Yazılı ve görsel medya sektöründen sağlanan gelirler,

iii) Kimse Yok Mu? Benzeri bağlı STK'lar aracılığı ile yardım adı altında vatandaşlardan toplanan paralar,

iv) Ticaret Odası yönetimlerinin ele geçirilerek, kamu hizmet alımlarındaki rayiç bedel belirlemelerinde örgütle ilişkili vakıf, dernek ve firmalar lehine hareket edilmesi yoluyla sağlanan menfaatler,

d) Gönüllülük Esaslı Sağlanan Gelirler;

i) Kurban Bayramı öncesi iş adamlarından firmalardan ve esnaftan, adlarına kurban kesileceğini belirterek 'Kurban' adı altında toplanan paralar,

ii) İl ve ilçelerde iş adamlarının katıldığı mütevelli heyetleri oluşturarak zekât ve burs adı altında toplanan paralar,

iii) Memur maaş ve ödüllendirmelerinden 'Himmet' adı altında yapılan kesintilerden toplanan paralar,

iv) Devlet kurumlarına yerleştirilen örgüt mensuplarının ilk maaşlarını örgüte vermeleri ile elde edilen paralar.

e) Eğitim Faaliyetleri Gelirleri;

i) 154 ülkede bulunan örgütle ilişkili eğitim kurumlarında okuyan öğrencilerden alınan paralar,

ii) Yurt içinde faaliyet gösteren örgütle ilişkili eğitim kurumlarında okuyan öğrencilerden alınan paralar,

iii) Eğitim kurumlarında okutulan öğrencilerden ücret alındığı halde, fakir öğrencilerin okutulacağından bahisle 'burs' adı altında toplanan paralar oluşturmaktadır.

12)Milli Güvenlik Kurulu'nun FETÖ/PDY Terör Örgütü Hakkındaki Değerlendirmesi: Milli Güvenlik Kurulu'nun 26/02/2014 ilâ 26/05/2016 tarihleri arasında gerçekleştirdiği müteaddit toplantılarda FETÖ/PDY'nin, milli güvenliği tehdit eden ve kamu düzenini bozan, Devlet içerisinde legal görünüm altında illegal faaliyetler yürüten, illegal ekonomik boyutu bulunan, diğer terör örgütleri ile iş birliği yapan bir terör örgütü olduğuna dair değerlendirmelerin yapıldığı ve bu terör örgütü ile Devletin tüm kurum ve birimleri ile birlikte etkin bir mücadele yapılmasına dair kararların alındığı görülmüştür.

II - ÖRGÜTÜN YAPISI VE İŞLEYİŞİ :

Yaklaşık yarım asırdır Türkiye'nin sosyo-politik gündeminde sözde dini referanslar üzerinden kendisine toplumsal ve kamusal bir varlık ve meşruiyet zemini inşa eden, sosyolojik bünyesi itibariyle birbirine dayanıp kuvvet alan bir dokuya sahip olan FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü, müntesiplerini ilgili yapıya tümden sadakat ilkesi çerçevesinde doktrine etmiş, yapı mensuplarının ahlâk ve hukuk dışı her türlü eylemlerini mübah görmüştür. Mistik bir otoriteye (mehdîlik) inanmışlıkla, yandaşları için merkezi sınavlarda soru çalma, masumiyet karinesini çiğneyerek, haklarındaki suçlamayı dahi bildirmeden insanları yıllarca ceza infaz kurumunda tutarak hürriyetlerini kısıtlama şeklindeki eylemlerinde olduğu gibi kişi haklarını pervasız biçimde ihlal etme, kayırma, yalan söyleme, delil uydurma, iftirada bulunma gibi ahlâk ve hukuk dışılıkları gerçekleştirmekte ve hedefleri uğruna suç işlemekte herhangi bir beis görmemişlerdir. Talimatlar yoluyla kollektif bir şekilde mobilize olan, kamu

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

erkinin kritik bürokratik alanları başta olmak üzere, kamusal alanı ele geçirme refleksi ile hareket eden, mülkiye, adliye, emniyet, eğitim ve ordu içerisinde kendi özel hiyerarşisi ile illegal şekilde kadrolaşan, devletin tüm kurumlarına yerleştirdiği örgüt üyeleri ile devlet teşkilatını kendisine hizmet eder hale getiren ve adeta devlet içinde ayrı bir devlet yapısı oluşturan örgütte, sözde lider Fetullah GÜLEN tarafından verilen;

"-Esnek olun, sivrilmeden can damarları içinde dolanın!; bütün güç merkezlerine ulaşıncaya kadar hiç kimse varlığınızı fark etmeden sistemin ana damarlarında ilerleyin!

-Türkiye'deki güç ve kuvveti cephenize çekeceğiniz ana kadar her adım, erken sayılır.

-Adliye, mülkiye veya başka hayati bir müessesede bizim arkadaşlarımızın mevcudiyeti öyle ferdi mevcudiyetler şeklinde ele alınıp değerlendirilmemelidir. Yani bunlar gelecek adına bizim o ünitelerde garantimizdir. Bir ölçüde onlar bizim varlığımızın teminatıdır.

-Arkadaşlarımız o sahada kabiliyetlerini geliştirmeli, müktesebatlarını geliştirmeli esas ve zannediyorum iki yanlı olmaları itibariyle de sergileyecekleri performansta da daima takdir toplayacaklardır. Yani bu bizim cepheyi öğrenmeleri lazım arkadaşların. Yani bizim hukuk sistemimizi didik didik etmelidirler, biz bir taraftan çalışıp onların istifade edecekleri şekle getirmeliyiz, onu öyle formüle etmeliyiz, öyle tertip ve temkide tabi tutmalıyız.

-Allah'ın Resulü kuvvet dengesinin olmadığı bir yerde ortaya atılmasının hezimet ve mağlubiyetle neticeleneceğini herkesten iyi değerlendirdi ve bu sebeple de stratejisini hep temkin ve tedbirle örgütledi. Denge gözetilmediğinde hezimet ve mağlubiyetin kaçınılmaz olduğu şartlarda kahramanlık gösterisi ihanettir.

-Yani siz hâkim değilsiniz başka kuvvetler var. Bu ülkede değişik kuvvetleri hesap edecek dengeli, dikkatli, tedbirli, temkinli yürümekte yarar var ki geriye adım atmayalım… yani her şey bir oyundur. Kungfu gibi oyun, tekvando gibi bir oyun, judo gibi bir oyun her zaman insan hasmını yenmesi öyle yumruk vurup yere sermesi gibi bir şey değildir, Bazen hasımdan kaçmak, bile çok önemli bir manevra (kesinti var) çok iyi bilecek, çok iyi planlayacak ona göre yürüyeceksiniz.

Kuvvet dengesi, olmadığı bir yerde kuvvete başvurmayacaksınız, teknik, taktik, yerine sizin kalbiniz önemlidir.

-Ben yine kuvvet dengesinin olmadığı için şahsen o yol yerine kendi düşüncemi yayma, kendi düşünce sistemim adına varlığı her tarafı fethetme, ele geçirme yolunu şahsen tercih ederim.

-Zaman henüz uygun değil. Bütün dünyayı omuzlayıp taşıyabileceğimiz zamana dek, tamam olacağınız ve koşulların uygun olacağı zamana dek beklemelisiniz! Bilhassa, haber alma hususunda her zaman hasımcephenin çok önünde olunmalıdır.

-Toplumun büyük kesimlerine, büyük kısımlarına, bu duygu ve düşünceyle ulaşma açısından, belli bir noktaya, belli bir kıvama gelecekleri ana kadar, bu şekilde hizmet etmeleri şart, zaruri, lüzumlu…yanlışı telafi edemeyiz.

-Türkiye'deki devlet yapısı ölçüsüne göre bütün anayasal müesseselerdeki güç ve kuvveti cephemize çekeceğimiz ana kadar her adım erken sayılır. (…) bunca kalabalık içinde ben bu dünyayı ve düşüncemi sözde mahremiyet içinde anlattım. (…) sırrınız sizin sırrınızdır. Söylerseniz siz esir olursunuz.

-Yüzlerce arkadaşlar, yüzlerce diyorum tabi. Türkiye'nin içinde binlerce yurt dışında burs veriyorlar. Amerika'da otuz küsur değişik üniversitelerde kariyer yapıyorlar. Kariyerin yapılmasının yanında kariyer yapmanın yanında ada aynı zamanda bu arkadaşlarımız orada hizmette yapıyorlar ve bu iki üç senelik ömrü olan bir şey. Daha öncede vardı üç beş arkadaş ama fakat bunlar Allah'a çok şükür organize edildi. Himmetler belli bir noktada…(kesinti) edildi. Ve şimdi orada çok iyi güdülüyorlar Allah'ın inayet ve keremiyle her sene de besleniyorlar.İngiltere'den Almanya'ya oradan Avusturalya'ya oradan Amerika'ya kadar her yerde kariyer yapan arkadaşlarımız besleniyorlar. Ve bu arkadaşlar bizim gayeyi hayalimize göre gelecekte o dünyalardaki üniversitelerdeki bizim tebliğcilerimiz olacaklar. Türkiye'ye döndükleri zaman da burada el üstünde üniversitelerdeki hocalarım olacaklar.

-Dünyada satın alınmayacak adam yoktur. Sadece fiyatları farklıdır. Birini az fiyata birini çok fiyata alırsın." Şeklindeki talimatlar, bir yandan kadrolaşmanın örgüt için arz ettiği önemi, diğer yandan ise, kadrolaşmanın Anayasal düzeni ele geçirmek için izlenen bir stratejik yöntem olduğunu ortaya koymaktadır.

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Gizlilik ve takiye kültürünü kuruluş felsefesi olarak belirleyerek yıllar yılı kendini saklamayı başarmış olan FETÖ/PDY terör örgütü, bu süre boyunca legal görünürlüğe önem ve öncelik atfetmiş, böylece toplum içindeki meşruiyetini de sorgulanamaz bir biçimde tahkim etmeye çalışmıştır. Bu görünürlülük biçimleri kimi zaman bayrak hassasiyeti, kimi zaman Türkçe sevgisi, kimi zamanda toplumsal her katmanın bir şekilde uğrak yeri/geçiş yolu olabilecek sözde akıl ve bilim referanslı eğitim kurumları olmuştur.

Ancak, bu eli kanlı terör örgütünün gerçek amaçlarını perdeleyen maske, dershane tartışmalarıyla (2013) yavaş yavaş inmeye başlamış ve nihayetinde hükümeti ve siyaseti dizayn etmeye yönelik gerçekleştirilen 17/25 Aralık bürokratik darbe girişimiyle de bu maske tamamen düşmüştür. Sonuçları itibariyle gerek Devlet gerek de Millet katında 17/25 Aralık bürokratik darbe girişiminin, bahse konu yapının (örgütün) bir yardım kuruluşu/hizmet hareketi olmayıp terör örgütü olduğu hususunda ortak vicdani bir kanaat (devlet ve kamuoyu nezdinde) oluşması bakımından bir terör faaliyeti ve terör örgütü olarak nazarı itibara alınmasının miladi tarihi olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. 17/25 Aralık bürokratik darbe girişimine müteakip ilk defa Devlet katında yüksek sesle FETÖ/PDY terör örgütünün silahlı bir terör örgütü olduğu açıkça vurgulanmış ve millet nezdinde de bu gür/kuvvetli ses makes/karşılık bulmuştur. Bundan sonradır ki yıllarca milletin saf/halis dini ve milli duygularını kullanarak gizli ve gayri meşru amaçlarını gerçekleştirmeye çalışan bu örgüt Türk Milletinin gönlünden de bir daha dönüşü olmayacak bir biçimde kovulmuştur.

Dini duyguları istismar etmek suretiyle güvenini kazandığı insanları yıllarca kendi kirli plânları doğrultusunda kullanan FETÖ/PDY terör örgütünün gerçek yüzünün anlaşılarak Devletin bu yapıyla etkin bir mücadeleye başlaması sonrasında, mensuplarını yeni ihdas edilen kadrolara yerleştirmek bir yana, mevcut kadroları korumakta zorlanan, tasfiye sürecine giren, ekonomik ve siyasi yönden zayıflayan örgütün "mağdur edebiyatı" stratejisi üstüne kurulu algı yönetiminden de bir sonuç alamayacağını ve geri dönüşü olmayan bir yola girdiğini anlayan FETÖ/PDY terör örgütü ihanetler zincirini 15 Temmuz askeri darbe girişimiyle tamamlayarak, adeta ihanette sınırlarının olmadığını açıkça ortaya koymuştur. 15/07/2016 günü, başta İstanbul ve Ankara olmak üzere ülkenin muhtelif yerlerinde, Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde yuvalanan, aralarında generaller ve amirallerin de bulunduğu subay, astsubay, uzman er ve erbaşlar ile askeri öğrenciler aracılığıyla,

Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmak ve Anayasal düzeni değiştirmek amacı ile eyleme geçtiği, bu kapsamda; saat 22:00 sularında İstanbul'da Boğaziçi ve Fatih Sultan Mehmet Köprülerinin silahlı terör örgütü üyeleri tarafından tank ve paletli zırhlı araçlar ile trafiğe kapatıldığı, İstanbul Yeşilköy Atatürk Havalimanı'nın tanklar vasıtasıyla sevki sağlanan örgüt üyesi askerler tarafından ele geçirilerek, 22:15 itibariyle havalimanına giriş ve çıkışların kapatıldığı, uçuş kontrol kulesinin ele geçirilerek tüm yurt içi ve yurt dışı uçuşların durdurulduğu, F-16 savaş jetleri ile havalimanı üzerinde alçak uçuş yapılarak yolcu uçaklarının iniş ve kalkış yapmalarının engellendiği, yine aynı saatlerde Sabiha Gökçen Havalimanı'nın ele geçirilmesi maksadıyla benzer bir girişimde bulunulduğu, Vatan Caddesi'nin giriş ve çıkışı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İstanbul Valiliği, İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü, Kuleli Askeri Lisesi başta olmak üzere stratejik öneme sahip karakollar, limanlar, köprüler ve meydanlarda, örgüt mensubu askerlerin tank ve zırhlı araçlar ile hâkimiyet kurmaya çalıştıkları, savaş jetleri ile ses hızını aşacak şekilde alçak uçuş yapan ve zaman zaman ses bombası atan örgüt mensubu askerlerin, korku ve paniğe sevk ederek halkın meydanlara çıkmasını engellemeye çalıştığı, milli iradeye sahip çıkmak üzere Boğaziçi Köprüsü'nde toplanan halkın üzerine uzun namlulu silahlar ile ateş açıldığı, çok sayıda sivil vatandaşın yaşamını yitirmesine sebebiyet verildiği, Eş zamanlı olarak Ankara'da milli egemenliğin oluştuğu Türkiye Büyük Millet Meclisi ile Genelkurmay Başkanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü üzerinde F-16 savaş jetlerinin alçak uçuş yapmaya başladıkları, ağır silahlarla donatılmış helikopterlerin onlara eşlik ettiği, Meclis'te temsili bulunan tüm siyasi parti milletvekillerinin, demokrasiye ve Meclis'e sahip çıkmak üzere TBMM Genel Kurul Salonu'nda toplanmaları üzerine, Meclis ana binasının bulunduğu yerleşkenin bombalandığı, sokağa inerek, demokrasiye ve milli iradeye sahip çıkan vatandaşların üzerine helikopterlerden ateş açıldığı, çok sayıda vatandaşın şehit edildiği ve yaralandığı, Yenimahalle ilçesinde bulunan Milli İstihbarat Teşkilatı binasına kobra tipi iki helikopterden ateş açılarak saldırıda bulunulduğu, Gölbaşı ilçesinde bulunan Polis Özel Harekât Eğitim Merkezi

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

binasının tank ve savaş uçaklarının yoğun bombardımanına maruz kaldığı, saldırılar esnasında 47 özel harekât polisinin şehit düştüğü, halkın meydanlara çıkmasını engellemek amacıyla savaş uçakları ile sürekli sorti yapıldığı, TBMM, MİT ve Ankara İl Emniyet Müdürlüğü başta olmak üzere kamu binaları önünde, cadde ve meydanlarda toplanan vatandaşlara karşı uzun namlulu silahlar ile saldırıldığı, kadın, çocuk, genç, yaşlı demeden silahsız ve savunmasız halkın üzerine rastgele ateş açıldığı, ülke genelinde gerçekleşen çatışmalar sonucu 246 kişinin şehit olduğu, 2.186 kişinin yaralandığı, Türk Silahlı Kuvvetleri Genelkurmay Başkanlığı tarafından 19/07/2016 günü saat 13:00'da yapılan basın açıklamasında, yaşanan süreç ile ilgili olarak kamuoyunun bilgilendirildiği, istihbarat bilgisi alındığı andan itibaren Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından alınan tedbirlerin açıklanarak 15/07/2016 günü akşam saatlerinde terör örgütünce başlatılan darbe girişiminin 17/07/2016 saat 16:00 itibariyle tüm yurt genelinde bastırıldığının kamuoyu ile paylaşıldığı ve yazılı bildiride; her ne kadar darbe girişimi Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde başlatılmış olsa da, bunu yapmaya kalkışan hainlerin, halkımızın Peygamber ocağı olarak adlandırdığı Türk Silahlı Kuvvetlerinin, vatanını, milletini, bayrağını seven ezici çoğunluktaki mensuplarıyla kesinlikle hiçbir ilgi ve alakalarının bulunmadığına, Türk Silahlı Kuvvetlerinin, en genç erinden en yüksek rütbeli general/amiraline kadar tüm personeliyle demokratik hukuk sistemi içerisinde Devletin ve yüce Milletin emrinde, görevinin başında olduğu ifadelerine yer verildiği, Mülkiye, adliye, emniyet, eğitim ve ordu içerisindeki kadrolaşmasını tamamladıktan sonra Anayasal düzeni yıkarak rejimi değiştirmek için artık zamanın geldiğini düşünen FETÖ/PDY'nin, 15/07/2016 günü Cumhuriyet tarihinin en kanlı darbe girişimine imza atması, büyük bir duyarlılık göstererek rejimi korumak ve demokrasiye sahip çıkmak adına canları pahasına sokağa dökülen halkın, mermi sağanağına, üzerlerine sürülen tank ve askeri araçlara, jetlerden atılan bombalar ile helikopterlerden açılan ateşe göğsünü siper ederek, Türk Kurtuluş savaşında emsali görülebilmiş bir mücadeleyle rejime kasteden saldırıyı püskürtmeleri sonrasında, devletin kılcal damarlarına sızan, örgütün nihai hedefi olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve kurumlarını ele geçirmek için devlete ve kendinden olmayan herkese karşı ne zaman ve ne şekilde saldırı yapacakları belirsiz olan, hukuku silah olarak kullanmaktan çekinmeyen ihanet çetesi mensuplarının hukukdışı iş ve eylemlerine son vermek adına bazı tedbirler alınması zorunlu hale gelmiştir.

Bakanlar Kurulu'nun 20/07/2016 tarihli kararıyla, Anayasanın 120'nci maddesi ile 2935 sayılı Olağanüstü Hâl Kanunu'nun 3'üncü maddesinin 1'inci fıkrasının (b) bendine göre, ülke genelinde 21/07/2016 günü saat 01:00'dan itibaren doksan gün süreyle olağanüstü hâl ilan edilmesine karar verildiği, bu kararın TBMM Genel Kurulu tarafından 21/07/2016 tarihli ve 1116 sayılı kararla onaylandığı, daha sonra Bakanlar Kurulu'nun 05/10/2016 tarihli kararıyla, ülke enelinde devam etmekte olan olağanüstü hâlin 19/10/2016 çarşamba günü saat 01:00'dan geçerli olmak üzere 3 ay süre ile uzatılmasına karar verildiği ve bu kararın Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu tarafından 11/10/2016 tarihinde onaylandığı,

FETÖ/PDY Terör Örgütünün silahlı terör örgütü olduğuna dair Tokat Ağır Ceza Mahkemesinin 16/12/2016 tarih 2016/302-334 E/K sayılı kararının İstinaf incelemesinde bulunan Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 2.Ceza Dairesinin 07/03/2017 tarih 2017/318-300 E/K sayılı kararı ile istinaf başvurularının esastan reddine karar verdiği ve böylelikle FETÖ/PDY Terör Örgütünün terör örgütü olduğuna dair mahkeme ilamının kesinleştiği anlaşılmıştır.

III-TÜRK CEZA HUKUKUNDA SİLAHLI TERÖR ÖRGÜTÜ;

Türk Ceza Hukukunda silahlı terör örgütünün unsurları şu şekilde kabul edilmektedir;

Üye sayısı; en az 3 kişiden oluşur. **(***TMK 7/1, TCK 220-314 maddeleri.)*

Amaç ve saik; terör örgütü siyasi maksatla faaliyet gösterir. Türk Ceza Hukuku'nda terör örgütleri, Anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devletinin ve Cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek, devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetlerini yok etmek, devletin iç ve dış güvenliğini kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla faaliyet gösterir. (*TMK mad.1)*

Yöntem; terör örgütü cebir ve şiddet kullanarak baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle hareket eder. *(TMK 1-7.md.)*

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Elverişlilik; terör örgütünün yapısı, sahip bulunduğu üye sayısı ile araç ve gereç bakımından amaç suçları işlemeye elverişli olması gerekir. (*TCK 220.md.)*

Araç gereç; terör örgütü silahlı bir örgüt türüdür. (*TMK 7.md. TCK 314.madde.)*

Örgüt Üyeliği

Örgüte katılmayı, bağlanmayı, örgüte hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüt üyeliği temadi eden bir suçtur. Örgüte üye olmak kişinin rızasıyla örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmasıdır. Örgütle organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, geçişken, etkin, faili emir ve talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. Sadece örgüte sempati duymak bu suçu oluşturmaz.

Temadi eden suçlardan olan örgüt üyeliği, hukuki veya fiili kesinti gerçekleşinceye kadar tek suç sayılır. Örgüt üyeliğinden mahkum olduktan sonra tekrar örgütle hiyerarşik bağ kurup süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren faaliyetlere katılması halinde yeniden üyelik suçu oluşacaktır.

MAHKEMEMİZ DOSYASI YÖNÜNDEN YAPILAN DEĞERLENDİRME;

Mahkememizin 21/03/2017 tarih ve 2017/136-121 Esas-Karar sayılı ilamıyla sanığın silahlı terör örgütüne üye olma suçundan mahkumiyetine karar verildiği, verilen kararın Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 30/10/2018 tarih ve 2018/150-3691 Esas-Karar sayılı ilamıyla onanmak suretiyle kesinleştiği ve hükmün infazına başlandığı, sonrasında Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanlığının 23/11/2023 tarih, 51407258-3.7.22.2021 sayılı yazıları ve ekli 26/09/2023 tarihli (15669/20) başvurusuna ilişkin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Büyük Daire Yüksel Yalçınkaya/Türkiye Davası dosyasında verilen hak ihlali kararı doğrultusunda dosya Mahkememizin 2023/441 Esas sırasına kaydedilerek açık yargılaması yapılmıştır.

Bu noktada ByLock programı ve ByLock programı ve kullanımı açısından değerlendirme yapmak elzem olacaktır. Anayasa Mahkemesinin 04/06/2020 tarihli ve 2018/15231 başvuru numaralı Ferhat Kara kararında ByLock programının genel kurulum süreçleri, kullanıcılar arasında yapılan mesajlaşma ve haberleşme süreçleri, kimler arasında haberleşme gerçekleştirilebileceği, başkaca dosya sanık ve tanıkları beyanları ışığında bu program vesilesiyle yapılan haberleşmelerin ne amaca yönelik gerçekleştirileceği hususları incelenmiştir.

A. Genel Değerlendirme

Anayasa Mahkemesinin 04/06/2020 tarihli ve 2018/15231 başvuru numaralı Ferhat Kara kararında belirtildiği üzere; ByLock Örgüt İçi Haberleşme Uygulaması Analiz Raporuna (ByLock Analiz Raporu) göre ByLock, 2014 yılının başlarında genel uygulama mağazalarında yer almış ve 2016 yılının ilk aylarına kadar çeşitli versiyonlarla kullanılmıştır. Adli ve teknik raporlarda *-açık kaynak araştırmalarından edinilen bilgilerden hareketle-* ByLock yazılımının Android işletim sistemli telefonlar için Google Play ve IOS işletim sistemli telefonlar için Apple Store'dan indirilebilecek şekilde yayımlandığı belirtilmiştir.

Adli ve teknik raporlara göre ByLock uygulamasının Android işletim sistemi üzerinde çalışan 1 serisi ve 2 serisi olarak adlandırılabilecek iki temel sürümü bulunmaktadır. ByLock uygulamasına ait serilerin Google Play ve Apple Store'dan indirilmesi noktasında bir farklılık yoktur. ByLock Analiz Raporu'nda ByLock'un versiyon bilgilerine ve güncelleme tarihlerine ayrıntılı şekilde yer verilmiştir. Anılan rapora göre ByLock sürümleri arasındaki temel farklılık, giriş şifresinin basitten karmaşığa dönüştürülmesinden ibarettir. Bir kimsenin programı indirmesinin akabinde başka biriyle iletişim kurabilmesi için yapılması gerekenlerle ilgili olarak versiyonlar arasında esaslı bir farklılık bulunmamaktadır.

ByLock Analiz Raporu'nda yer aldığı şekliyle 68555 User-ID ile 462950 User-ID numaralı ByLock kullanıcıları arasındaki 27/12/2015 tarihli ve 21.12 saatli mesaj içeriğinin "*abi bu mesajın üzerine tıklayıp indirin, sonra dosyalardan by lock downloadsatan yüklersiniz, kendi şifrelerinizi oluşturup beni eklersiniz 176299, eklerken a secret you both share 1234 yazarsanız*'" şeklinde olduğu tespit edilmiştir. Mesajdaki "*a secret you both share 1234*" ifadesinden anlaşıldığı kadarıyla ByLock arkadaş listesinde eklenebilmek için karşı tarafın kullanıcı adını bilmenin yanında sistem tarafından atanan ya da atanması kullanıcıdan istenen bir şifrenin de bilinmesi gerekmektedir.

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

ByLock programının mesajlaşma amacıyla kullanabilinmesi için karşılıklı ekleme ve onaylama sürecinin ortaya konması açısından başkaca kovuşturma ve soruşturmalarda alınan sanık ve şüpheli ifade ve savunmalarına değinmek gerekmektedir.

Şüpheli A.A.nın 28/12/2016 tarihinde Adıyaman Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen bir soruşturma kapsamında müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*2014 yılının Mart ya da Nisan ayında artık görevli şahısların ByLock isimli yazışma programını kullanılması istenildi, bu durumu bize yine Bölge ED'si [Eğitim Danışmanı] iletti ve yapılan bölge ED toplantısında bu programı internetten ya da bluetooth yoluyla benim telefonuma kurdu, ... il birim sorumluları bu programı kuruyordu ve herkes bir alt kademesindeki görevlilere bu programı kurdu ve iletişim ağı genişledi. ByLock programı bütün herkese kurulmadı daha çok üst kademedeki görevlilere kuruluyordu. Zamanla birbirinden gören alt kademedeki görevliler de bu programı kullanmaya başladılar. Bildiğim kadarıyla bu programı hususi birimler kullanıyordu ve sonradan bölge birimlerine dağıtıldı. Bu program karşılıklı birbirlerini ekleyen şahıslar tarafından kullanılıyordu, otomatik olarak ID numarası veriyordu.*"

Şüpheli E.G.nin Adıyaman Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/8111 sayılı soruşturması kapsamında 21/10/2016 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*Son üç yıl içerisinde süreç kriz ortamına girdikçe cemaat tedbir konusunda baskısını artırmaya başladı. Bu tedbirlerin en üst seviyelerinden birisi olan ByLock'tan 7-8 ay kadar önce haberim oldu. 2015 yılından bu yana Gaziantep Bölge Toplantıları tedbir amacıyla yoğun katılımlı yapılmadığı için bu toplantılara giden İl ED'leri bölge tarafından ByLock kullanımı konusunda talimatlandırılmış, bu talimatlardan dolayı İl ED'si... bu programın kurulu olduğu hafıza kartını bayan ED [D.B.K.İ.ye] vermiş, o da bana bölgenin talimatı olduğunu, elindeki ByLock programını yüklemem gerektiğini söyleyince kendisi tarafından telefonuma kurulmak suretiyle kullanmaya başladım. ByLock programı ile birlikte telefon sıfırlama programı ve şifreli not tutma programı telefonuma yüklendi. Cemaat talimatı ile kağıtlara yazılacak dokümanların olası polis operasyonunda ele geçirilmesini önlemek için telefona kurulan bu program ile cep telefonuna yazılabileceği, dolayısıyla polis operasyonunda herhangi bir doküman bulunamayacağı söyleniyordu ... [B]ayan ED [D.B.K.İ.nin] söylediğini merak edip telefonuma kurulan bu programı uyguladığımda saniyeler içinde telefonumun kendini sıfırladığını, programın da kendisini de sildiğini, telefonun fabrikadan alınan ayarına geriye döndüğünü gördüm ... Program kurulduğu zaman kurulan telefona bir İD verir. Bir kişi eklemek istenirse Ekleme sekmesi açılır, kaydedilecek kişinin İd'sinin girilmesi istenir, eklenecek kişinin 6 haneli rakamlardan oluşan İd'si yazılır, alttaki satırda 'ekleyeceğiniz kişinin adı' bölmesine hatırlayıcı isim yazılır, cemaat kod isim kullandığı için genelde bu sistemde kişinin kod adı girilir. Bir alttaki satırda da 'ekleyeceğiniz kişiyle aranızdaki anahtar kelime' ibaresi yazılı haneye müşterek bir rakam yazılması isteniyor. Öyle ki bize bu rakam ne kadar uzun tutulursa sistemin çözülme ihtimalinin o kadar zor olacağı söyleniyordu. Bu rakam da girildikten sonra en alt butonda 'davet et' butonuna basınca eklenecek olan kişinin telefonuna mesaj ulaşıyor. Mesaj açılınca 'doğrulama gir' butonu ile anahtar kelimenin girilmesi isteniyor. Anahtar kelime de müşterek belirlendiği için program eklenecek olan telefona anahtar kelime girilerek eklenmiş olunuyor.*

ByLock programı öğrendiğim kadarıyla daha önce özel hizmet birimleri tarafından yani askeri personel, emniyet personeli, hakim ve savcı ya da adliye personeli tarafından kullanılıyormuş, sivillere geçişi bir yıl kadar önce olmuş. Bu program telefonumuza kurulurken cemaat bize 'bizim abilerin geliştirdiği bir program, güvenli' dedi. Bu programın Whatsapp gibi grup kurma özelliği mevcut olduğundan bir dönem krizden dolayı cemaatin tedbiri sebebiyle Gaziantep bölge toplantıları yapılamadı, bir defasında bölge ED'leri il ED'leri ile daha önce saat vermek suretiyle belirlenen saatte bu şekilde toplantı dahi yaptılar, ben buna şahit oldum. Telefonunda ByLock programı olan kişinin cemaat içerisinde belli bir konumda olması, yani üst görevde olması gerekir...

ByLock kurulu olan telefon makinesinde sim kart olmasına gerek yoktu, cemaat zaten bu konuda da ikaz ediyordu. İnternet hattı olan modem wi-fi aldırdılar, onu da başkasının adına aldırdılar, bir süre öyle bağlandık, hatta tedbir konusunda daha ileri giderek modem wi-fi yi de kullanmamamız, internet

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

cafeler ya da wi-fi si açık olan işyerlerinden bağlanmak suretiyle kullanmamız bile söyleniyordu. ByLock yazışma programı olduğu için cep telefonu dışında masa üstü, tablet gibi bilgisayarlara da yüklenebiliyor diye biliyorum. Bir de şimdi hatırladım ByLock yüklenen flashta bir program daha vardı, o da VPN yazılı bir programdı, onu da telefona yükleyince ByLock'a girilmeden önce bu programı açınca telefonun ekran üst kısmında bir anahtar resmi çıkıyor, o programın çalıştığını gösteriyor, sonra hangi ülke ismi girilirse, internete o ülkeden girilmiş gibi gösteriliyor. Bize verdikleri programlar içerisinde bu da vardı."

Şüpheli E.K.nın Adıyaman Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/6898 sayılı soruşturması kapsamında müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*ByLock kullanımı 2014 Nisan ayı gibi başladı. ByLock programının kullanılacağı 'gündem' olarak geldi. O dönemde BBTM [örgüt yapılanmasında Büyük Bölge Talebe Mesulü] idim. Yanlış hatırlamıyorsam eğitim danışmanımız (ED) [A.A.] söylemişti. Büyük ihtimalle ben de gündemi BTM'lerime [örgüt yapılanmasında Bölge Talebe Mesulü] iletmiştim ... ByLock ilk zamanlarda Play Store'den indirilip yükleniyordu. Sonrasında uygulama paylaşması yöntemi ile telefondan telefona aktarılarak yüklendi. Ben de Play Store'den indirip telefona yüklemiştim. Program ilk çalıştırıldığında otomatik bir ID numarası görünüyordu. Şifre belirleyip telefona girilerek program çalıştırılıyordu. ByLock'un çalışması için herhangi bir VPN programının da yüklenip çalıştırılması gerekiyordu. VPN yüklü de olsa çalıştırılmamış ise ByLock çalışmıyordu. Programın kurulması için GSM numarası, kimlik numarası, isim vb. gibi herhangi bir bilgi girilmesine ihtiyaç duyulmuyordu. Haberleşmek istediğimiz kişiye ID numaranızı veriyordunuz. Karşıdaki kişi de kendi id numarasını size söylüyordu. Karşı taraf sizin id numaranızı girdiğinde sizin telefonunuza herhangi bir uyarı ve bildirim gelmiyordu. Sizin de diğer tarafın ID numarasını girmeniz halinde iletişim sağlanabiliyordu. Karşı tarafın ID numarası bilgisi ile birlikte programın rehberine istenilen isim girilerek rehber kaydı sağlanıyordu. Rehberinizde kayıtlı bulunan kişilere toplu mesaj gönderme olanağı bulunuyordu. Yalnızca yazılı mesajlaşmaya izin veriyordu. Cep telefonu yanında tablet bilgisayarlara da yükleyip kullananlar vardı. Cep telefonuna takılı GSM hattına ait ya da WI-FI sayesinde ADSL gibi başka bir internet servis sağlayıcısına bağlanılarak internete girilmek suretiyle mesajlaşmaya izin veriyordu. ... 2015 sonlarına kadar bu program kullanıldı. Program vasıtasıyla gelen mesajlar 3 gün sonra otomatik olarak siliniyordu ... Kendi ID numaranız ve şifreniz ile ByLock kurulu bulunan başka bir telefon ya da tablet bilgisayar vasıtasıyla ByLock sistemine girmeye ve mesajlaşmaya izin veriliyordu. ... 2015 sonlarında ByLock'a girmek istediğimiz halde giremedik. ByLock'un kaldırıldığı söylendi. Kim kaldırdı, neden kaldırıldı kimse söylemedi.*"

Şüpheli A.M.nin Siirt Cumhuriyet Başsavcılığının 2015/154 sayılı soruşturması kapsamında 8/12/2016 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*Hatırladığım kadarıyla 2014 yılı Eylül ayında bu şahıs ByLock isimli programı bluetooth ile benim telefonuma yükledi ... Hatırladığım kadarıyla 2015 yılı Mart - Nisan ayında [E.] bize ByLock programının deşifre olduğun[u], güvenli olmadığını söyleyip, telefonlarımızdan ByLock'u sildirdi ... ByLock o dönem cemaate mensup herkese yüklendi.*"

Şüpheli H.K.nın Siirt Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/3196 sayılı soruşturması kapsamında 27/11/2016 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*[A.] kod ismini kullanan [A.] ... 2015 yılı içerisinde bana 'biz artık bu program ile iletişime geçeceğiz, telefon kullanmayacağız' diyerek ... cep telefonumu alarak bir program yükledi … Bu programda ekleyeceğim kişilerin telefon rehberimde kayıtlı olup olmaması önemli değildir. Bendeki programda birini ekleyeceğim zaman programdaki (+) işaretine bastığımda bu programdaki kayıtlı adını soyadı ya da kodu ne ise o yazılır, sonraki aşamada kimi ekleyeceksek o kişinin şifresini de yazmamız gerekir. İstenen bilgileri girdikten sonra en son onaylama kodu olarak 1 yazılır. Bu aşamadan sonra kaydetmek istediğim kişiye de onay mesajı gider. O kişi de onaylama kodu olarak 1 yazınca ByLock listelerinde birbirlerini eklemiş olurlar.*"

Şüpheli E.E.nin Kırşehir Cumhuriyet Başsavcılığının 2017/184 sayılı soruşturması kapsamında 13/1/2017 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

"*Hatırladığım kadarıyla 2015 yılında Memur mütevelli heyeti başkanımız [S.B.nin] yönlendirmesi ve talimatı verdi ... [S.] bize Google play store'dan telefona güvenlik amaçlı hatırladığım kadarıyla 'Super VPN' diye bir programı indirtti, daha sonra yine Google play store'dan ByLock programını indirtti, öncelikle 'Super VPN' programını aktive ediliyor, daha sonra ByLock ilk açıldığında bir şifre oluşturuluyordu, kendine bir nickname oluşturulur, sonra ekrana rastgele bir şekil çiziliyor ve program açılıyor, programda grup oluşturma işlemi; bir barkod okuma işlemiyle, birde nickname girilerek yapılırdı, kişiler eklenir, mesaj gönderileceği zaman teke tek veya toplu grubun hepsine mesaj gönderilebilirdi, bu programın çözülemeyen şifreli bir program olduğunu karşılıklı birbirimize mesaj gönderebileceğimizi, kimsenin bu programı çözemeyeceğini söylendi.*"

Şüpheli M.K.nın Giresun Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/5772 sayılı soruşturması kapsamında 23/10/2016 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*2015 yılı içerisinde [R.Y.] isimli şahıs... [b]ana 'rahat konuşamadığımız durumlar için bir program var. Bunu senin programıma yükleyeceğim' dedi. Ben de olur dedim. Bu şahıs kendi telefonundan benim telefonuma bluetooth yoluyla ismini yüklendikten sonra öğrendiğim ByLock programının setup'ını gönderdi. Kurulumunu da benim telefonum üzerinden kendisi yaptı ... İlk olarak benim bu programı üzerinde görüşme yapmam için bu şahıs kendisini ekledi ... Bu program üzerinden sadece beni bir yerlere çağırdıkları zaman konuşuyorduk. Bunun haricinde rutine binmiş bir konuşma, sohbet ortamı gibi bir durum yoktu. [R.Y.] isimli şahsın bahsettiği gibi takip edilmemek üzere kurulmuş ve görüşme yapılan bir programdı. ... Bu programı kullanmak [i]çin ilk önce konuşacağın kişinin ID'sini eklemek gerekiyordu. Sonrasında ise konuşmak için karşılıklı olarak iki kişinin bildiği bir kod vardı. Bu kodu bir kez girdikten sonra bu kişiyle sürekli olarak görüşme yapılabiliyordu. Görüşmeler ise 24 saatte bir [s]iliniyordu.*"

Şüpheli A.M.nin Bingöl Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen bir soruşturma kapsamında 17/10/2016 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*17/25 Aralıktan sonra sohbetlerin azaltılması üzerine üyeleri motive etmek ve kopmalarını engellemek için ByLock isimli bir program ortaya atıldı. Bununla ilk defa [H.] Yurdunda bir toplantıya gittiğimizde bana anlatıldı. 2014 yılında [Y.C.] tarafından ildeki sorumlular [H.] Yurduna çağrıldı. Burada 14 tane çeşitli kurumlardan sorumlu cemaat yöneticisi olarak toplanmıştık ... Bize burada daha önce tanımadığım bir kişi ByLock sistemini anlattı. Telefonlarımızı alarak bize Bluetoothdan bir link gönderdi. Benim ... hattıma bahse konu program[ı] yükledi. Daha sonra çeşitli işlemler yaparak giriş şifresini verdi. Bize yükledikten sonra başkalarını nasıl ekleyeceğimizi, sisteme nasıl dahil edeceğimizi anlattı ... Toplantıdan sonra bize güvendiğiniz kişilere bunu yükleyiniz dediler ... Burada yazışma olduğunda rumuz adı görünür ve yapılan konuşma 24 saat [i]çerisinde otomatik olarak kendiliğinden silinirdi.*"

Şüpheli E.D.nin Erzincan Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/8112 sayılı soruşturması kapsamında 27/8/2016 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*2013 yılında ... İl Emniyet İmamı olan [S.] Bey bana cemaatteki şahıslara internet ortamında bulunan ByLock isimli programı kurmasını ve bu program üzerinden görüşülmesi talimatını verdi. Ben o dönemde Google Play'dan bu programı indirerek kurdum. Bu program ilk etapta kullanıcı adı ve şifre oluşturmanızı ister. Bunları yaptıktan sonra program kurulur ilk açılışta parmağınız ile ekrana belirli bir süre desen çizer gibi hareket ettirmeniz sonrasında program aktif hale gelir ve açılır. Program açıldıktan sonra görüşmek istediğiniz kişinin kullanıcı adını ve karşılıklı eşleştirilecek şifre belirlenir ve bu şifre karşı tarafa da verildikten sonra kişiler birbirini ekleyerek görüşme sağlanır. Bu program görüntüden ziyade yazışma amacıyla kullanılır.*"

Şüpheli A.I.nın Erzurum Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen bir soruşturma kapsamında 26/10/2016 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*2014 yılının başında eşim ... ByLock isimli şifreli mesajlaşma programını kurdu. Bu programı eşim kendi telefonuna da kurdu. Eşim bu programı Google Play üzerinden indirerek kurdu. Program mavi renkli prizma şekline benziyordu. Kullanılmak istendiğinde kullanıcı adı ve şifre istiyordu. Kullanıcı adını ve şifresini kendim belirledim. Harf ve rakamlardan oluşan en az 8 hane olarak girilmesi gereken*

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

bir şifreydi. Bu şifreyi ve kullanıcı adını kendim değiştirebiliyordum. Bu programı Hizmet içindeki irtibatı sağlamak, Fetullah GÜLEN'nin sohbet notlarını, bam teli programından notları, aramızdaki iletişimi sağlamak kısacası örgüte has konula[rı] buradan paylaşırdık ... Benim bu yapı içerisinde olduğum zamanlarda üst konumumda *bulunan [N.] isimli şahıs bana artık aramızda ByLock isimli program vasıtası ile irtibat sağlayacağız normal telefon üzerinden görüşmelerin sıkıntı yaratacağını söyleyerek programı kullanmamız gerektiğini söyledi.*"

Şüpheli U.S.nin İzmir Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/90080 sayılı soruşturması kapsamında 4/9/2016 tarihinde müdafiinin hazır bulunmasıyla alınan ifadesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*Bu programı indirmemizi [M.Ö.] katıldığımız bir sohbette ... deşifre olmamak adına ByLock isimli programı kullanmamız gerektiğini söyledi. [M.Ö.] ile yerini hatırlamadığım bir yerde buluştuk, bana kendi telefonundan bluetoo[t]h yolu ile bana bu programın APK dosyasını attı. APK dosyasını telefonumda açtığımda direkt kurulum ekranı geldi. Kurulumu yaptıktan sonra ekran açıldı, bir şifre belirlemem gerektiği için bir kullanıcı adı işe şifre belirledim...*

1-Öncelikle bu programı kuracağınız kişi ile yan yana bulunmanız gerekiyor.

2-Bu programı kuracağınız şahısla yan yana geldikten sonra programın APK dosyasını blueetooth üzerinden gönderiyorsunuz.

3-Şahıs APK dosyasını kurduktan sonra siz bu şahsa kendinize ait ID numarasını söylüyorsunuz.

4-Şahıs ID numarasını da girdikten sonra kendisi bir şifre belirliyor ve bu şifreyi irtibat kurmak istediği şahsa söylüyor, irtibat kurulmak istenen şahısta kolay bir rakamı (ekseriyetle 1 kullanılır, bu numaranın belirlenmesinde bir özellik yoktur) size gönderir, siz bu şahıstan gelen talebi onaylama ekranını açtığınızda şahsın belirlediği şifreyi ve kullanıcı adını girerek bu şahısla iletişimi başlatabilirsiniz.

5-Sonuç itibari ile ID numarası ve şifreyi bilmeyen aynı zamanda APK dosyası da olmayan kimse bu programı kullanamaz.

6-Sisteme kaydedeceğiniz kişiye bir kullanıcı adı vermeniz gerekiyor, kullanıcı adı size bu şahsı öneren şahsın kaydettiği şekilde olmak kaydı ile yeni bir isim de verilebilmektedir."

ByLock uygulamasına kaydolmak için öncelikle programın yüklenmesi gerekmektedir. Ancak ByLock uygulamasının kullanılması için cihaza yüklenmesi yeterli değildir. ByLock uygulaması ilk kez çalıştırıldığında kullanıcının karşısına kayıt olma veya oturum açma seçeneklerinin bulunduğu bir ekran çıkmakta, kullanıcıdan kullanıcı adı ve parola üretmesi istenmektedir. Kullanıcıların haberleşebilmesi için öncelikle her iki tarafın çoğunlukla yüz yüze veya bir aracı (kurye, başka bir mesajlaşma programı, mevcut ByLock kullanıcısı gibi) vasıtasıyla karşılıklı olarak birbirlerinin kullanıcı adlarını/kodlarını öğrenmeleri ve her iki tarafın diğerini arkadaş olarak eklemesi gerekmektedir. **Yaygın ticari uygulamaların aksine kullanıcı adı/kodu bilinmeyen bir kişinin diğerinin kişiler listesine eklenmesi ve onayı alınmadan onunla iletişime geçilmesi mümkün değildir. Bu özellik de göstermektedir ki; söz konusu programın, örgüt üyelerinin örgütsel amaçlı olarak haberleşebilmesi amacıyla oluşturulmuştur.**

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 26/9/2017 tarihli ve E.2017/16.MD-956, K.2017/370 sayılı kararında da ByLock uygulamasının emsallerinden farklı bir haberleşme uygulaması olduğu ve örgütsel amaca yönelik olarak kurulan bir uygulama olduğunun altı çizilmiştir.

"*Kullanılması için indirilmesi yeterli olmayıp özel bir kurulum gerektiren ByLock iletişim sistemi, güçlü bir kriptolama yoluyla internet bağlantısı üzerinden iletişim sağlamak üzere, gönderilen her bir mesajın farklı bir kripto anahtarı ile şifrelenerek iletilmesine dayanan bir tasarıma sahiptir. Bu şifrelemenin, kullanıcıların kendi aralarında bilgi aktarırken üçüncü kişilerin bu bilgiye izinsiz şekilde (hack) ulaşmasını engellemeye yönelik bir güvenlik sistemi olduğu tespit edilmiştir. 2014 yılı başlarında işletim sistemlerine ait uygulama mağazalarında yer alıp bir süre herkesin ulaşımına açık olan ByLock'un, bu mağazalardan kaldırılmasından sonra örgüt mensuplarınca harici bellek, hafıza kartları ve bluetooth yoluyla yüklenildiği yürütülen soruşturma ve kovuşturma dosyalarındaki ifadeler, mesaj ve e-postalardan anlaşılmıştır...ByLock üzerinden yapılan iletişimin çözümlenen içeriğinin tamamına yakını*

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

FETÖ/PDY mensuplarına ait örgütsel temas ve faaliyetlere ilişkindir. Bu kapsamda buluşma adreslerinin değiştirilmesi, yapılacak operasyonların önceden bildirilmesi, örgüt mensuplarının yurt içinde saklanması için yer temini, yurt dışına kaçış için yapılan organizasyonlar, himmet toplantıları, açığa alınan veya meslekten çıkarılan örgüt mensuplarına para temini, Fethullah Gülen'in talimat ve görüşlerinin paylaşılması, Türkiye'yi terörü destekleyen ülke gibi göstermek amacına yönelik faaliyette bulunan birtakım internet adreslerinin paylaşılması ve bu sitelerdeki anketlerin desteklenmesi, FETÖ/PDY'ye yönelik yürütülen soruşturma ve kovuşturmalarda şüpheli veya sanıkların hâkim ve Cumhuriyet savcılarınca serbest bırakılmasının sağlanması, örgüt mensuplarına müdafii temin edilmesi, örgüt üyelerinden kimlere operasyon yapıldığına ve kimlerin deşifre olduğuna ilişkin bilgilerin paylaşılması, operasyon yapılması ihtimali olan yerlerde bulunulmaması ve bu yerlerdeki örgüt için önemli dijital verilerin arama-tarama mesulü olarak adlandırılan kişilerce önceden temizlenmesi, kamu kurumlarında FETÖ/PDY aleyhine görüş bildiren veya yapılanmayla mücadele edenlerin fişlenmesi, deşifre olduğu düşünüldüğünde ByLock iletişim sisteminin kullanımına son verileceği ve Eagle, Dingdong ve Tango gibi alternatif programlara geçiş yapılacağının haber verilmesi, yapılanmaya mensup kişilerin savunmalarında kullanabilmeleri amacıyla hukuki metinler hazırlanması gibi örgütsel niteliği olan mesajlar gönderildiği anlaşılmıştır."

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 27/6/2019 tarihli ve E.2018/16-418, K.2019/513 sayılı kararının ilgili kısımları şöyledir: "ByLock *sunucusuna ait 9 adet IP adresine Türkiye IP'lerinden bağlanan abonelerin bu bağlantılarına dair internet trafik kayıtlarını içeren ve operatörler tarafından tutulan CGNAT (HIS) kayıtları ise bir çeşit üst veridir. Bu veriler; aboneye ait IP adresinin ByLock sunucusuna ait IP adreslerine bağlandığını belirlediğinden, kişinin ByLock sistemine dahil olmuş olabileceği konusunda önemli bir emare olmakla birlikte, IP adreslerine bağlantı yapmanın ötesinde ilgili aboneye sisteme dahil olması için User-ID numarası atanıp atanmadığı ve atanmışsa bu numaranın ne olduğu konusunda bilgi içermemektedir...Bu itibarla, failin bilerek ve isteyerek ByLock sunucusunda kayıtlı bir User-ID aldığının belirlenmesi; ByLock sistemine dahil olup ancak bir örgüt üyesinin sahip olabileceği gizli haberleşme imkânına kavuştuğunun, dolayısıyla en azından FETÖ/PDY silahlı terör örgütü üyesi olduğunun kabulü için gerekli ve yeterli olacaktır. Ayrıca bu ağa dahil olan kişilerin ağ içerisinde başka kişi ya da kişilerle yaptıkları görüşme içeriklerinin olması da aranmayacaktır. ByLock sistemine dahil olan failler yönünden sistem içerisindeki haberleşmelerin kimlerle yapıldığının ve içeriklerinin tespiti ise ancak fail hakkında örgüt yöneticiliğinden dava açılmış olması ve failin örgüt yöneticisi olduğunun belirlenmesi açısından mevcut delillerin yetersiz görülmesi hâlinde yol gösterici olacaktır...*"

Yargıtay 16. Ceza Dairesinin -ilk derece mahkemesi sıfatıyla- 24/4/2017 tarihli (E.2015/3, K.2017/3) ve Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 19/1/2017 tarihli (E.2016/401, K.2017/4) kararlarında ifade edildiği şekliyle bu tespit ve değerlendirmeler şöyle özetlenebilir:

"*i. "ByLock", yaklaşık 215.000 kullanıcısı olan ve İnternet üzerinden iletişim sağlamak üzere oluşturulmuş bir programdır.*

ii. "ByLock" uygulamasında on binlerce arkadaş grubu bulunmaktadır ve uygulama üzerinden milyonlarca mesaj ve elektronik posta gönderilmiştir.

iii. Uygulama güçlü bir şifreleme sistemine sahiptir. Uygulama üzerinden gönderilen her bir mesajın farklı bir kripto anahtarıyla şifrelenerek iletilmesi tasarlanmıştır.

iv. Bir başka ülkede sunucu kiralanmak suretiyle kullanıma sunulan uygulamaya ilişkin olarak gerçekleştirilen iş ve işlemlere (sunucu ve IP kiralama gibi) ait ödemeler anonim yöntemlerle yapılmıştır. Ayrıca uygulamayı geliştiren ve kullanıma sunan kişinin daha önce yaptığı işlere ilişkin bir referansı bulunmamaktadır. Uygulamanın tanıtımına yönelik bir girişimde de bulunulmamıştır. Dolayısıyla "ByLock"un kullanıcı sayısının artırılması ve ticari bir değer hâline getirilmesi hedeflenmemiştir. Sonuç olarak uygulamanın kurumsal ve ticari mahiyeti bulunmamaktadır.

v. Uygulamaya ait kaynak kodlar içinde birtakım Türkçe ifadeler yer almaktadır. Yine kullanıcı adlarının, grup isimlerinin ve çözümlenen şifrelerin büyük çoğunluğu ile uygulamanın çözümlenen içeriklerin neredeyse tamamı Türkçedir.

vi. "ByLock"a yönelik engellemelerin tamamına yakını Türkiye IP adreslerine ilişkindir.

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Türkiye'den erişim sağlayan kullanıcılar, kimlik bilgilerinin ve iletişimin gizlenmesini sağlamak amacıyla uygulamaya VPN vasıtasıyla erişmeye zorlanmıştır.

vii. "ByLock"a ilişkin arama motorları üzerinden yapılan sorgulamaların neredeyse tamamı Türkiye'deki kullanıcılar tarafından gerçekleştirilmiştir. Uygulamaya Türkiye IP adreslerinden erişimin engellendiği tarih itibarıyla arama motorları üzerinden yapılan sorgulamalarda büyük bir artış olmuştur.

viii. "ByLock" ile ilişkili İnternet kaynaklı yayınlar, çoğunlukla sahte hesaplar üzerinden yapılmış ve burada FETÖ/PDY lehine paylaşımlarda bulunulmuştur.

ix. Büyük bir kullanıcı kitlesine sahip uygulama, 15 Temmuz darbe teşebbüsü öncesinde ne Türk kamuoyu ne de yabancılar tarafından bilinmektedir.

x. Uygulamanın akıllı telefonlara yüklendikten sonra kullanılabilmesi için kullanıcı adı/kodu ve parolanın, ayrıca kullanıcıya özel güçlü bir kriptografık şifrenin belirlenmesi ve bu bilgilerin uygulama sunucusuna kriptolu olarak iletilmesi gerekmektedir. Böylece kullanıcı bilgilerinin ve iletişimin güvenliğinin azami şekilde korunması amaçlanmıştır.

xi. "ByLock"a ilişkin kullanıcı hesabı oluşturulması sırasında kişiye özel bir bilgi (telefon numarası, kimlik numarası, e-posta adresi vb.) talep edilmemekte, global ve ticari benzer uygulamalarda olduğu şekilde kullanıcı hesabını doğrulamaya yönelik bir işleyiş (SMS şifre doğrulaması, e-posta doğrulaması vb.) de bulunmamaktadır. Bunlar kullanıcıların tespitini zorlaştırmak amacıyla alınmış önlemlerdir.

xii. Uygulamaya kayıt işlemi, sistemde kayıtlı kullanıcılarla iletişim kurmak için yeterli değildir. Kullanıcıların haberleşmesi için her iki tarafın çoğunlukla yüz yüze veya bir aracı (kurye, mevcut "ByLock" kullanıcısı gibi) vasıtasıyla temin edilen kullanıcı adlarını/kodlarını eklemesi gerekmektedir. Mesajlaşma, her iki kullanıcının da birbirini eklemesinden sonra başlatılabilmektedir. Dolayısıyla uygulama, sadece oluşturulan hücre tipine uygun şekilde bir haberleşme gerçekleştirilmesine imkân verecek biçimde kurgulanmıştır.

xiii. Uygulama üzerinden sesli arama, yazılı mesajlaşma, e-posta iletimi ve dosya transferi gerçekleştirilmesi mümkündür. Böylece kullanıcıların örgütsel mahiyetteki haberleşmelerini başka herhangi bir haberleşme aracına ihtiyaç duymadan gerçekleştirmesine olanak sağlanmıştır. Kullanıcıların tüm iletişimlerinin "ByLock" sunucusu üzerinden yapılması, buradaki grupların ve haberleşme içeriklerinin uygulama yöneticisinin denetim ve kontrollerinde olmasını da mümkün hâle getirmiştir.

xiv. "ByLock" üzerinden gerçekleştirilen haberleşme, belirli sürelerde manuel işleme gerek duyulmaksızın cihaz üzerinden otomatik olarak silinmektedir. Kullanıcılar, haberleşme güvenliği bakımından silmeleri gereken verileri silmeyi unutsa dahi "ByLock" sistemi gerekli tedbirleri alacak şekilde tasarlanmıştır. Böylece olası bir adli işlem neticesinde cihaza el konulması durumunda bile uygulamada yer alan kullanıcı listesindeki diğer kullanıcılara ve uygulamadaki haberleşmelere ilişkin geçmiş verilere erişim engellenmiştir.

xv. Uygulamaya ait sunucu ve iletişim verileri, uygulama veri tabanında kriptolu olarak saklanmaktadır. Bu durum, kullanıcı tespitinin önlenmesi ve haberleşme güvenliği için alınan ilave güvenlik tedbirleridir.

xvi. "ByLock" kullanıcıları da kendilerini gizlemek amacıyla birtakım önlemler almışlardır. Bu çerçevede kullanıcılar, haberleşme içeriklerinde ve uygulamadaki arkadaş listelerinde kişilerin gerçek bilgileri yerine örgüt içindeki "kod adlarına" yer vermişler, ayrıca çok haneli parolalar belirlemişlerdir.

xvii. Uygulama, 2014 yılı başlarında bir süre herkes tarafından yüklenebilmekte iken bu tarihten sonra uygulamanın kullanımı ancak kullanıcıların cihazlarına manuel olarak yüklenmesiyle mümkün hâle getirilmiştir.

xviii. "ByLock" üzerinden yapılan iletişimin çözümlenen içeriğinin tamamına yakını FETÖ/PDY unsurlarına ait örgütsel temas ve faaliyetlere ilişkindir. Bu kapsamda "buluşma adreslerinin değiştirilmesi, yapılacak operasyonların önceden bildirilmesi, örgüt mensuplarının yurt içinde saklanması için yer temini, yurt dışına kaçış için yapılan organizasyonlar, himmet organizasyonları,

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

açığa alınan veya meslekten çıkarılan örgüt mensuplarına para temini, Fetullah Gülen'in talimat ve görüşlerinin paylaşılması, Türkiye'yi terörü destekleyen ülke gibi göstermek amacına yönelik faaliyette bulunan birtakım İnternet adreslerinin paylaşılması ve bu sitelerdeki anketlerin desteklenmesi, FETÖ/PDY'ye yönelik yürütülen soruşturma ve kovuşturmalarda şüpheli veya sanıkların hâkim ve savcılarca serbest bırakılmasının sağlanması, örgüt mensuplarına müdafi temin edilmesi, örgüt üyelerinden kimlere operasyon yapıldığına ve kimlerin deşifre olduğuna ilişkin bilgilerin paylaşılması, operasyon olması ihtimaline karşı evlerde ya da yakalanılması muhtemel yerlerde bulunulmaması ve aranacak yerlerdeki örgüt için önemli dijital verilerin önceden "arama tarama mesulü" olarak adlandırılan kişilerce temizlenmesi, kamu kurumlarında FETÖ/PDY aleyhine görüş bildiren veya yapılanmayla mücadele edenlerin fişlenmesi, deşifre olduğu düşünüldüğünde "ByLock" uygulamasının kullanımına son verileceği ve alternatif programlara (Eagle, Dingdong, Tango vb.) geçiş yapılacağının haber verilmesi, yapılanmaya mensup kişilerin savunmalarında kullanabilmeleri amacıyla hukuki metinler hazırlanması" gibi örgütsel niteliği olan mesajlar gönderildiği anlaşılmıştır.

xix. Grup olarak da haberleşme özelliği bulunan uygulamadaki grupların isimleri (Bölge Bayan, Etütcüler, Ev abileri, İmamlarım, Okulcular, 8 abiler, 8 birimciler, 8 büyük bölge, Bölgeciler, II Mezuncular, Talebeciler, Üniversiteciler, Zaman Gönüllüler, Mesul, Mesuller, İzdivaç gibi) örgütün sıkça kullandığı kendisine has literatürüyle ve hücre tipi hiyerarşik yapılanmasıyla uyumludur.

xx. 15 Temmuz darbe teşebbüsü sonrasında beyanları alınan bazı şüpheliler, 2014 yılının başlangıcından beri "ByLock"un FETÖ/PDY üyeleri tarafından örgütsel haberleşme aracı olarak kullanıldığını ifade etmişlerdir.

xxi. "ByLock" global bir uygulama görüntüsü altında münhasıran FETÖ/PDY mensuplarının kullanımına sunulan bir haberleşme programıdır."

ByLock Analiz Raporu'nun incelenmesinde de; söz konusu program aracılığıyla haberleşmenin karşılıklı onay ve karşılıklı listeye ekleme olmak üzere fikir birliği ve karşılıklılık çerçevesinde mümkün olduğu anlaşılmaktadır. Yine bu noktada ByLock programının yükleme ve kullanma aşamasından haricen programın başkaca mesajlaşma uygulamalarından farklılıklarını da değerlendirmek gerekmektedir.

ByLock programı internetten temin edilen başkaca mesajlaşma programları gibi ticari bir amaç güdülerek hazırlanmamıştır. Bu çerçevede programın tanıtılmasına yönelik bir girişimin olduğu tespit edilemediği gibi kullanıcı sayısının artırılması için çaba gösterildiği yönünde bir veri de mevcut değildir. İnternet tabanlı yaygın anlık mesajlaşma uygulamalarının birçoğu olabildiğince çok kullanıcıya erişerek marka değerlerini ve kazançlarını artırmayı hedeflerken ByLock uygulamasında bunun yerine anonimlik temelinde belli sayıda kullanıcı amaçlanmıştır. Çözümlenebilen mesaj içeriklerinde, programın üçüncü kişilerden gizlenmesinin ve ByLock sunucularına yapılan bağlantıların tespitinin engellenmesinin istendiği saptanmıştır.

ByLock uygulamasının kullanıcılarının çok büyük bir kısmının Türkiye menşeli olduğu tespit edilmiştir. ByLock uygulama sunucusu yöneticisi, Ortadoğu'dan gelen bazı IP adreslerinin uygulamaya erişimini engellediğini duyurmuştur. Buna karşın ByLock'a yönelik engellemelerin tamamına yakınının Türkiye IP adreslerine ilişkin olduğu belirlenmiştir. Bu sebeple Ortadoğu bağlantılarından kastedilen özellikle Türkiye'den gelen bağlantılardır. Bu durum uygulamanın global bir kullanıcı kitlesine hitap etmediğini göstermektedir. Uygulamaya ait kaynak kodlar içinde birtakım Türkçe ifadeler yer almaktadır. Bu kapsamda sisteme ait kaynak kodları içinde "yetkiniz yok", "dosya", "posta" ve "sesli arama" gibi Türkçe ifadeler bulunmaktadır. Yine program içindeki kullanıcı adları, grup isimleri ve çözümlenen şifrelerin büyük çoğunluğu da Türkçe ifadelerden oluşmaktadır. Dahası ByLock üzerinden gerçekleştirilen iletişimin çözümlenebilen içeriklerinin neredeyse tamamı Türkçedir. Bu aşamada ilgili programın global bir mesajlaşma uygulamalarından farklı olduğu, ticari bir amaca yönelik mesajlaşma programı olmadığı kanaatine varılmıştır.

İstanbul 29. Ağır Ceza Mahkemesinin 07/09/2022 tarih ve 2021/311 Esas 2022/273 Karar sayılı dosyasında yargılanan ve etkin pişmanlık kapsamında hakkında ceza verilmesine yer olmadığına hükmedilen Alpaslan Demir (David Keynes) o dosyadaki savunmasında özetle; "...*31 Aralık 2013 günü*

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Amerika'ya geri döndüm. Mart 2014 de dayımın rahatsızlığı nedeniyle Türkiye ye tekrar girdim ve Atalay CANDELEN'in evinde bir gün akşam buluştuğumuzda ***Atalay Bylock isimli bir program hazırlayarak Apple markete yüklediğini söyledi*** *ve o dönem kullandığım içerisinde Amerika da kullandığım hat bulunan İphone 4 marka model telefonumu benden alarak Apple marketten bu programı indirdi ve telefonuma kurdu. Programı açtığımda bana tarif etmesi üzerine hatırladığım kadarıyla "neokeynes" kullanıcı adını ve şifre bölümüne bir şifre oluşturarak kayıt oldum. Bunun üzerine program bana hatırlamadığım bir numara verdi. Atalay'a bu numaranın ne olduğunu sorduğumda bu numaranın kullanıcıya özel bir numara olduğunu, iletişim kuracağı kişiye bu numarayı vermem gerektiğini bu şekilde programın eşleşeceğini ve iletişim kurabileceğimi anlattı. O dönem WhatsApp la bu programı kıyasladığımda kullanımının pratik olmadığını söyledim. Ancak bunun üzerine Atalay CANDELEN bu programın kayıtları 3 gün içerisinde silme özelliği olduğundan bahsetmişti. Ancak ben vaktini boşa harcadığını söyleyerek bu programı telefonumdan geri sildim ... programın üyelik ve kullanım şeklinden bu programın kullanılmasının bir kişi tarafından tarif edilmesi gerektiğini anladım. Ayrıca* ***birbiriyle fiilen irtibatı olmayan, birbirini tanımayan kişilerin bu programı kullanamayacağını anladım****. Çünkü bu programa üyelik oluşturulduktan sonra kişiye özel bir numara veriyordu,* ***bir kişiyle konuşabilmek için kişiye özel bu numaranın programa eklenmesi gerekiyordu****. Ayrıca karşıdaki kişinin de benim numaramı ekleyerek aynı işlemi onunda yapması gerekiyordu ... Ben 15 temmuz darbe teşebbüsünden sonra Bylock programının tamamen FETÖ/PDY Silahlı Terör örgütü için hazırlanmış bir program olduğu kanaatine vardım. Zira gerek programın spesifik yapısı, gerek programın kullanılışını pratik olmaması ve kullanıcı ekleme şekli, gerekse Atalay CANDELEN in örgüt ile bağlantıları bunu göstermektedir...*" şeklinde Bylock'u tarifleyerek kurulumu ve amacı hakkında bilgi verdiği görülmüştür.

ByLock uygulamasının yükleme ve mesajlaşma aşamalarının tespit edilmesinin ardından bir kişinin ikrarının bulunmadığı hallerde ByLock kullanıcı olup olmadığı, programı yükleyip yüklemediği, program ile mesajlaşmasının olup olmadığının tespit edilmesi gerekmektedir. Kişinin bu yönde bir ikrarının bulunmadığı hallerde bilimsel ve teknolojik veriler ile kişinin uygulamayı yükleyip kullandığının tespit edilmesi gerekmektedir.

B. Dijital Bulguların Elde Edilmesi, Nitelikleri ve Tartışılması

Ceza muhakemesinde herhangi bir bilgi veya bulgunun delil niteliği taşıyıp taşımadığı ve delil niteliği taşıması halinde ise sanığa isnat olunan suçun sübutuna elverişli ve yeterli olup olmadığı ilk derece mahkemesinin takdirinde olup *-bu takdir yargılamanın adilliğini etkilemediği müddetçe-* iç hukuka ilişkin bir meseledir. Hiç şüphesiz ilk derece mahkemesinin bir bulgunun delil niteliğine ve ispat kuvvetine ilişkin takdiri, kanun yolu denetimine tabidir.

Ceza Muhakemesi Kanunu'nun benimsediği serbest ve vicdani delil sistemi nazara alındığında, kural olarak ispatı gereken herhangi bir vakıa her türlü delille ispat olunabileceği gibi herhangi bir vakıanın ispatı bakımından bir delil türünün diğerine üstünlüğü söz konusu olamaz.

Bu açıklamalar bağlamında bir değerlendirme yapıldığında, yasalar çerçevesinde faaliyet gösteren herhangi bir adli/idari mercii tarafından elde edilen ve işlenmiş bir suça ilişkin olan bulguların, duruşmada tartışılması ve savunmaya delilin sağlamlığını ve güvenilirliğine karşı beyan ve itirazlarını sunma imkânı sunulduktan sonra delil olarak kabul edilmesinde hukuka aykırı bir yön yoktur. Nitekim Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 26.09.2017 tarih, 2017/956 Esas ve 2017/370 Karar sayılı ilamında da değinildiği üzere Yargıtay'ın kabul ve uygulaması da bu yöndedir.

Dosyamız bakımından değerlendirme yapıldığında, sanık tarafından "*örgütsel amaçlarla ve örgütün gizli haberleşme yöntemine dahil olmak suretiyle*" ByLock programının indirildiği ve bu amaçlarla kullanıldığı iddiasının dayanağını teşkil eden ByLock sorgu tutanağı, ilk hükümden sonra elde edilen tespit ve değerlendirme tutanağı ve ByLock yazışmalarının **duruşmada tartışıldığı, dijital bulgulara ilişkin bilirkişi incelemesi yapıldığı, savunma tarafından bulguların esasına ilişkin gerekçelerle bilirkişi incelemesine itiraz edilmediği, HIS, CGNAT kayıtları ile IP tespitlerine ilişkin olarak bu bulguların sağlamlığı ve güvenilirliği konusunda esaslı bir itirazın söz konusu olmadığı, uygulamaya giriş sayısı (443 kez) itibariyle de uygulamanın rastlantısal olarak indirilmesinin veya çok kısa süre kullanılmasının söz konusu olamayacağı, Mahkememizdeki yargılama sırasında da**

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

savunma tarafından bu bulguların gerçeği yansıtmadığına dair esaslı bir itirazın öne sürülmediği, iddianın bütünüyle reddedildiği nazara alındığında, sanığın mahkumiyetine dayanak kabul edilen deliller duruşmada usulünce tartışılarak Mahkememizce hükme esas alınmıştır.

Her ne kadar savunma tarafından ByLock uygulamasına ilişkin olarak ham verileri talep etmiş olsa da bu talep Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 29.11.2023 tarih ve 2016/180056 sayılı yazısı sonrasında reddolunmuştur. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca, **ham verilerin okunabilir olmadığı, herhangi bir işleme tabi tutulmadan User ID bazlı ayrıştırılmasının teknik olarak mümkün olmadığı, ham verilerin tamamının herhangi bir şüpheliye/sanığa verilmesinin -diğer şüphelilerle/sanıklarla ilgili bilgiler de ihtiva ettiğinden- mümkün olmadığı** belirtilmiştir.

Savunma tarafından, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının müzekkere cevabına yönelik esaslı bir itiraz sunulmamış, söz konusu müzekkere cevabında belirtilen gerekçelerin makul, haklı ve kamu yararına uygun olmadığı hususunda herhangi bir itirazda bulunulmamış, sadece ham verilerin kendilerine verilmesine dair talepleri yinelenmiştir.

ByLock ham verilerinin, FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliğine ilişkin soruşturma ve kovuşturmaların **tamamına ilişkin bütünsel nitelikte veriler olduğu, halen bu veriler üzerinde inceleme ve değerlendirmelerin devam ettiği ve bu mahiyeti nazara alındığında, bu nitelikteki bir verinin herhangi bir dosya kapsamında savunmanın incelemesine sunulması halinde bütünlüğünün bozulması ihtimalinin söz konusu olduğu** nazara alındığında, savunmanın söz konusu talebinin reddinde hukuka ve usule aykırılık bulunmamaktadır. Ayrıca, savunma tarafından ByLock tespitine ilişkin dijital veriler talep olunmakla birlikte, bu verilerden hangi sonuca ulaşılmak istendiği ve hangi hususun ispatının sağlanacağı somut olarak ortaya konulmamıştır.

Yine ByLock tespitine ek olarak ve bu tespiti doğrulayan HIS ve CGNAT kayıtları ile IP tespitlerinin savunmanın erişimine açık olduğu ve bilirkişi incelemesinin akabinde duruşmada tartışıldığı halde, **savunma tarafından bu verilere -ve bu verilerin değerlendirildiği bilirkişi raporuna yönelik- herhangi bir esaslı itirazda bulunulmamıştır**.

Açıklanan sebeplerle, sanığın ByLock programını örgütsel hiyerarşi içerisinde indirdiği ve örgütün gizli haberleşme sistemine dahil olduktan sonra aynı örgütsel amaçlarla kullandığı iddiasına ilişkin olarak, dosyada mevcut olan dijital bulgular, bu bulguları doğrulayan HIS, CGNAT ve IP kayıtları ile bu kayıtlara ilişkin bilirkişi raporları bir bütün olarak değerlendirilmiş ve sanığın sözü edilen programın örgütsel amaçlarla indirdiği ve kullandığı sonucuna ulaşılmıştır.

C. Hata Hükmüne (TCK m. 30/1) İlişkin Değerlendirme

Dosyamız kapsamında sanığın ceza sorumluluğuna; sadece ByLock uygulamasını indirmiş olmasına değil, bu uygulamayı yüklediği tarihten 31/01/2016 tarihine kadar kullanmasına ve program üzerinden örgütsel mahiyette yazışmalar yapmasından ve örgüte üyeliğine dair tanık beyanı ile tanığın teşhisinden hareketle karar verilmiştir.

FETÖ/PDY yapılanması, 30 Ekim 2014 tarihli MGK kararı ile "Devlet içine yerleşmiş illegal yapı (legal görünümlü illegal yapı)" olarak tanımlanmış, bu karar kamuoyuna duyurulmuş, 26 Mayıs 2016 tarihli MGK kararı ile "FETÖ/PDY - Paralel Devlet Yapılanması" olarak tanımlanmış ve 20 Temmuz 2016 tarihli MGK kararı ile de "Fetullahçı Terör Örgütü" olarak nitelendirilmiştir.

Sanığın **ByLock programını kullanmaya devam etmesi, örgüt üyelerinden -örgüte karşı yürütülen soruşturmaları akamete uğratmak için emirler alması ve ifşa olmaması için hassasiyet gösterilmesine dair- gizli talimatlar alması**, 30 Ekim 2014 tarihli MGK kararı (ve dolayısıyla 17/25 Aralık süreci) sonrasına denk gelmektedir.

5237 sayılı TCK'nın 30/1. maddesine göre; "*Fiilin icrası sırasında suçun kanuni tanımındaki maddi unsurları bilmeyen bir kimse, kasten hareket etmiş olmaz. Bu hata dolayısıyla taksirli sorumluluk hali saklıdır.*" Bu düzenlemeye göre ancak kasten (doğrudan kastla) işlenebilen silahlı terör örgütüne üye olma suçu, bakımından örgütün mahiyetinin bilinmemesi "kastı" kaldırır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 26.09.2017 tarih, 2017/956-370 Esas-Karar sayılı ilamında ve Yargıtay 16. Ceza Dairesinin ve Yargıtay 3. Ceza Dairesinin istikrar kazanmış benzer içtihatlarında;

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

"*örgütün kurucusu, yöneticileri ve örgüt hiyerarşisinde üçüncü veya daha yukarı katmanlarda yer alan mensuplarının zaman sınırlaması olmaksızın örgütün nihai amacından haberdar oldukları yönünde kuşku bulunmamakta ise de, bir ve ikinci katmanlarda yer alanlar açısından; Devletin her kurumuna sızan mensupları vasıtasıyla kişi ve kurumlara yönelik, örgütün gerçek yüzünü ortaya koyan operasyonlara başlandığı, bu yapının kamuoyu ve medya tarafından tartışılır hale geldiği, üst düzey hükümet yetkilileri ve kamu görevlileri tarafından yapılan açıklamalarda "paralel yapı" veya "terör örgütü" olduğuna dair tespitler ve uyarıların yapıldığı, Milli Güvenlik Kurulu tarafından da aynı değerlendirmelerin paylaşıldığı süreçten önce icra edilen faaliyetlerin, nitelik, içerik ve mahiyeti itibariyle silahlı terör örgütünün amacına hizmet ettiğinin somut delil ve olgularla ortaya konulmadıkça örgütsel faaliyet kapsamında kabul edilemeyeceği*" ifade edilmiştir.

Yine Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 27.11.2018 tarih, 2018/1810-4596 Esas-Karar sayılı ilamında; "*...nihai amacı, Devletin Anayasal nizamını cebir ve şiddet kullanarak değiştirmek olduğu anlaşılan FETÖ/PDY terör örgütünün başlangıçta bir ahlak ve eğitim hareketi olarak ortaya çıkması ve toplumun her katmanının büyük bir kesimince de böyle algılanması, amaca ulaşmak için her yolu mübah gören fakat sözde meşruiyetini sivil alanda dinden, kamusal alanda ise hukuktan aldığı izlenimi vermek için yeterli güce ulaşıncaya kadar alenen kriminalize olmamaya özen göstermesi gerçeği nazara alındığında, örgütün sözde meşruiyet vitrini olarak kullanılan katlarla irtibatlı olduğu anlaşılan ve fakat örgütün nihai amacını bildiği, örgütle organik bir bağ kurarak hiyerarşisine dahil olduğu yönünde herhangi bir delil bulunmayan, dinlenen tanık beyanlarına göre 2013 yılı öncesinde birkaç kez sohbet toplantılarına katılmak dışında gerek bu tarihten önce gerekse sonra herhangi bir örgütsel faaliyeti tespit edilemeyen, 31.07.2017 tarihli veri inceleme raporunda 17-25 Aralık sürecinden sonra örgütten ayrılan ancak yeniden kazanılabilecekler kategorisine dahil edilerek kodlandığı anlaşılan sanığın, konum ve kişisel özellikleri de nazara alındığında 5237 Sayılı TCK'nın 30/1 maddesi kapsamında kusurlu sayılamayacağının kabulüyle 5271 sayılı CMK'nın 223/2-c maddesi gereğince beraatı yerine hukuki olmayan gerekçe ile yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi; kanuna aykırıdır.*"

Anayasa Mahkemesinin de 18/10/2022 tarih ve 2019/20791 başvuru numaralı Bilal Celalettin Şaşmaz kararında değinildiği üzere; "*...başvurucunun mahkumiyetinde delil olarak kullanılan fiilleri işlediği sırada irtibat ve iltisaklı olduğu örgütün terör niteliğini ve amaçlarını bildiği, örgütün bir parçası olmayı istediği, örgütün hayatta kalmasına, amaçlarının gerçekleştirilmesine devamlı bir irade ile katkı sağladığı ortaya konulduğu takdirde söz konusu fiillerden dolayı cezai yönden bir sorumluluk altına sokulabileceğini öngördüğü kabul edilecektir.*"

Söz konusu düzenlemeler ve yargı kararları bağlamında dosyamız açısından değerlendirme yapıldığında sanığın, **FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütünün iç yüzünün ve nihai amacının kamuoyu tarafından bilindiği 17/25 Aralık 2013 süreci ve sonrasındaki eylemleri takiben Milli Güvenlik Kurulu tarafından kabul ve ilan edildiği 30 Ekim 2014 tarihinden sonra da örgütsel mahiyette** (örgüt üyelerinin bir arada tutulması amacıyla gönderilen mailler ile **örgüte karşı başlatılan soruşturmalarda görev alan kişileri hedef alan** ve **intikam amacını ortaya koyan** mailler ile birlikte) örgütsel niteliği tartışmasız olan maillerin bulunduğu; bu yazışmalardan göndericisi 199156 ID, alıcısı sanık olan (408783 ID) olan 03.01.2016 tarihli mailde örgüte karşı yürütülen soruşturmaları akamete uğratmak için örgüt tarafından geliştirilen taktiklerin ve delil yok etme metotlarının sanığa bildirildiği ve hassasiyet gösterilmesinin istenildiği; göndericisi 339490 ID, alacısı sanık olan (408783 ID) 03.02.2016 tarihli mailde örgütsel faaliyet sayısı ile faaliyetleri katılan kişilerin sayılarının bildirilmesinin istenildiği **nazara alındığında, atılı suçun manevi (doğrudan kast) unsurunun gerçekleştiği sonucuna ulaşılmıştır. Zira söz konusu tarihler FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütünün gerçek amaçlarının bütün ülke tarafından bilindiği bir döneme denk gelmektedir. Bu durum da göstermektedir ki; sanık, örgütün nihai amacı ve suç sayılan eylemleri ifşa olduğu andan sonra da örgüt hiyerarşisi içerisinde kalmaya, örgütün gizli haberleşme ağı içerisinde yer almaya ve örgüt üyesi olarak talimat almaya devam etmiştir.**

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 26.09.2017 tarih, 2017/16-956 Esas ve 2017/370 Karar sayılı ilamı ve istikrarlı uygulamasına göre; "*Bir suç örgütü, baştan itibaren suç işlemek üzere kurulmuş illegal*

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

bir yapı olabileceği gibi, legal olarak faaliyet göstermekte olan bir sivil toplum örgütünün sonradan bir suç örgütüne, hatta terör örgütüne dönüşmesi de mümkündür. Bu kapsamda önceden var olan ancak hakkında karar verilmediği için kamuoyu tarafından varlığı bilinmeyen örgütün hukuki varlık kazanması mahkemeler tarafından verilecek karara bağlı ise de ***örgütün kurucusu, yöneticileri ya da üyeleri; kuruluş tarihinden veya meşru amaçlarla kurulup daha sonra suç örgütüne dönüştüğü andan itibaren ceza hukuku bakımından sorumlu olacaklardır****. Silahlı terör örgütüne üye olma suçunun doğrudan kastla işlenebildiği gözetilerek, hukuki zeminde faaliyet gösteren ve nihai amacını gizli tutması nedeniyle açıkça bilinmeyen yapılara dahil olan örgüt mensuplarından bir kısmının, oluşumun bir terör örgütü olduğunu bilmediklerini iddia etmeleri durumunda, TCK'nın 30. maddesinin birinci fıkrasında yer alan hata hükmü uyarınca değerlendirme yapmak*" gerekirse de **sanığın, söz konusu yapılanmanın mahiyeti hususunda "hataya düştüğüne" dair bir savunması bulunmadığından, hata hükümleri tartışılmış ancak yasal koşulları bulunmadığından uygulanması cihetine gidilmemiştir.**

Zira hata, kusurluluğu kaldıran/azaltan bir hal olarak TCK'nın 30. maddesi hükmünde düzenlenmiş olup failin **amaçladığı netice ile gerçekleşen netice arasındaki farklılık** anlamına gelmektedir. Bu noktada, fail tarafından FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütünün mahiyeti ve nihai (gizli) amaçları hususunda hataya düşüldüğüne dair bir savunmada bulunulmadığından sanığın TCK'nın 30. maddesi kapsamında hata hükümlerinden yararlanmasının mümkün olamayacağı izahtan varestedir.

Nitekim Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin (AİHM) 17/08/2024 tarih ve 17389/20 başvuru numaralı Yasak/Türkiye kararında değinildiği üzere; "*söz konusu yapının bir terör örgütü olduğunu bilmediğini* ***iddia etmesi durumunda****, TCK'nın hataya ilişkin 30. maddesinin 1. fıkrası açısından bir değerlendirme yapmaları gerek[ir]*."

Açıklanan sebeplerle, **sanığa yüklenen suçun manevi unsurunun belirlenmesi bakımından dosyadaki delil durumu itibariyle (Mahkememizin ilk kararında belirtilen delillere ek olarak sonradan celp olunan ve duruşmada tartışılan bütün deliller bir bütün olarak değerlendirildiğinde) TCK'nın 314/2. maddesi hükmünde düzenlenen suçun unsurları sanık aleyhine öngörülemez bir genişletme söz konusu olmadığından** Mahkememizin ceza normlarını uygulama biçimi Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (AİHS) 7. maddesindeki güvenceleri ihlal etmemektedir.

Ç. Yargılama Konusu Olayın ve Sanığın Hukuki Durumunun Değerlendirilmesi

Sanığın FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyelerinin kendi aralarında gizli haberleşme aracı olarak kullandıkları ByLock isimli programı kullandığının tespiti üzere başlatılan soruşturma ve akabindeki Mahkememizce yürütülen kovuşturmada dosyaya giren Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü'nün 03/04/2024 tarihli müzekkeresi ile sanığın ByLock programı kullanıcısı olduğu tespit edilmiş ve sanık hakkında ByLock tespit ve değerlendirme tutanağı dosya arasına alınmıştır.

Söz konusu tutanak ve dijital bulguların (CGNAT, HIS kayıtları ile ByLock programına ilişkin dijital tespitler) incelenmesine ilişkin 29.06.2017 tarihli bilirkişi raporuna göre sanığın -*kullandığını ikrar ettiği*- 537 545 63 95 nolu GSM hattı ve 353684061644870 imei nolu cihaz ile 46.166.164.181 ByLock hedef portuna 03/10/2015-23/10/2015 tarihleri arasında 443 kez programa giriş yaptığı ve ByLock serverlerine bağlandığı, 02/04/2024 tarihli ByLock CBS sorgu sonucu evrakına göre -*herhangi bir wifi ile de bağlanılabileceği hususu gözönünde bulundurularak*- ilk bağlantı tarihinin 03/10/2015 tarihi olup ByLock tespit ve değerlendirme tutanağına göre de son bağlantı tarihinin 31/01/2016 olduğu, bu vakıaların sanığın kullanımında olduğu kesin olarak sübut bulan cep telefonuna (537 545 63 95) ilişkin CGNAT ve HIS kayıtlarıyla kesin olarak doğrulandığı, savunmanın Mahkememizdeki ilk yargılama sırasında bilirkişi raporunun esasına ve raporda yapılan inceleme yöntemine ilişkin bir itirazlarının bulunmadığı, Mahkememizde yeniden yapılan yargılama sırasında da söz konusu bilirkişi raporuna yönelik esasa etkili bir itirazlarının bulunmadığı görülmüştür.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığından sanığın kullandığı ByLock programına ilişkin ham verilerin gönderilmesi istenilmiş; Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 29/11/2023 tarih ve 2016/180056 sayılı cevabi yazısında özetle; ham verilerin okunabilir olmadığı için herhangi bir işleme tabi tutulmadan User ID bazlı ayrıştırılmasının teknik olarak mümkün olmadığı, ayrıca; ham verilerin tamamının herhangi bir şüpheliye/sanığa verilmesinin diğer şüphelilerle/sanıklarla ilgili bilgiler de ihtiva ettiğinden mümkün

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

olmadığının bildirildiği görülmüştür.

ByLock **tespit ve değerlendirme tutanağının incelenmesinde**; sanık tarafından kullanılan ByLock hesabının [**408783 ID**] User ID numaralı hesabı kullandığı, kullanıcı adının [**yuxel**] olduğu şifresinin [**yksl8341**], son online tarihinin **31/01/2016** olduğu anlaşılmıştır. Dosya arasına alınan tespit ve değerlendirme tutanağının incelenmesinde sanığın kullanıcı adını ve şifreyi kendi adının kombinasyonları şeklinde düzenlediği görülmüş, bu yönle daha önceki yargılamalarda görüldüğü üzere program kullanıcılarının ad ve şifrelerini talimat doğrultusunda düzenleme kriterlerine sanığın da uyduğu görülmüştür. İlgili tutanakta sanık tarafından 20/06/2015 tarihinde gönderilen "***selam ben yüksel yalçınkaya***" içerikli ve kendini tanıtır mahiyette mesajlaşmanın bulunduğu görülmüştür. Yine tutanakların incelenmesinde (*25/12/2015 tarihli mailden anlaşılacağı üzere) "**...bir beyefendi hanımıyla yurda geldiler zarfın içinde 96.000 TL para vardı ... Bu parayı hizmetinizde harcayın dedi...***", "***Fethullah Gülen hakkında akla hayale gelmeyecek senaryolar yazmaktan geri durmayanlar...***" ifadesini içeren maillerin bulunduğu, yine sanığa ait ByLock hesabına ait tespit ve değerlendirme tutanağının incelenmesinde "***...karşıda merhamet duygusunu kaybetmişlere ... cemaatin bugün ülkeyi uçurumdan aldığını anlaması sürmeyecek ... 3 kasımda geldiler 17:25 neredeyse saat üzerinde aynı noktadır, kasıma ramak kala gidecekler(mi)...***" ve devamla "***...can yakanların canlarının yanacağı gün ... zulümlerini artırdıkça artırıyorlar...***" şeklinde ByLock mail içeriklerinin tespit edildiği, bahsedilen mail içeriklerin dini duygu ve hassasiyetler ile yazılan mesajlaşmalar olmadığı, bunun aksine örgüt üyelerini birbirine bağlamayı ve morallendirmeyi amaçlayan, örgüt liderini kurtarıcı olarak lanse eden, örgüte karşı yürütülen hukuki soruşturma ve kovuşturmaları hedef alarak bunlara karşı "***onların da canı yanacağı gün***" söylemleriyle intikam içerikli ve örgütsel mesajlaşmaların mevcut olduğu görülmüştür.

Sanığın kullanıcı olduğu 408783 ID numaralı ByLock listesinde; 199156 ID numaralı Ekrem İşbilir, 339490 ID numaralı Zaki Erdaş, 342940 ID numaralı Selami Yel, 381906 ID numaralı Kenan Şenlik, 395157 ID numaralı Remzi Şarubaş ve 437478 ID numaralı Sinan Güneş'in ekli olduğu, bu kişiler ile ByLock üzerinden irtibat kurduğu görülmüştür.

Listede ekli olan Ekrem İşbilir'in Mahkememizin 2017/131-113 Esas-Karar sayılı dosyasından yargılandığı ve 6 Yıl 3 Ay hapis cezasına çarptırıldığı, Zaki Erdaş'ın Mahkememizin 2017/137-122 Esas-Karar sayılı dosyasından yargılandığı ve 6 Yıl 3 Ay hapis cezasına çarptırıldığı, Selami Yel'in Mahkememizin 2017/330 Esas ve 2018/85 Karar sayılı dosyasından yargılandığı ve 6 Yıl 3 Ay hapis cezasına çarptırıldığı, Remzi Sarıbaş'ın Mahkememizin 2017/135-112 Esas-Karar sayılı dosyasından yargılandığı ve 6 Yıl 3 Ay hapis cezasına çarptırıldığı, Sinan Güneş'in Mahkememizin 2017/78-65 Esas-Karar sayılı dosyasından yargılandığı ve 6 Yıl 3 Ay hapis cezasına çarptırıldığı, Mahkememizce sanığın irtibat kurduğu bu kişiler yönünden tanık olarak dinlenilmeleri hususunda yapılan değerlendirmede; Kenan Şenlik haricindeki adı geçen bu kişilerin kendi yargılandıkları dosyalarında, etkin pişmanlık kapsamında ifade vermedikleri ve savunma yapmadıkları, suçtan kurtulmaya yönelik ve inkar mahiyetli savunmalarda bulundukları görülmüş ve tanık sıfatıyla dinlenilmelerinin Mahkememiz yargılamasına katkı sağlamayacağı anlaşılmış, Kenan Şenlik'in ise istinaf aşamasında etkin pişmanlıktan faydalanmak istediği görülmüş, Mahkememizce alınan tanık sıfatlı beyanında; sanığı tanımadığını beyan ettiği görülmüştür.

Tanık Ali Varinli'nin Sivas Cumhuriyet Başsavcılığında 2017/13768 sayılı dosyadan alınan müdafi eşliğindeki beyanlarında "***1999 yılında*** *okuldaki öğretmen arkadaşlarla FETÖ/PYD bağlantılı sohbetlere başladık, Bu öğretmen şahısların isimleri Selami Yel, Zaki Erdai,* ***Yüksel Yalçınkaya idi***" şeklinde beyanlarda bulunduğu ve sanığı teşhis ettiği görülmüştür.

Yine dosyamız tanığı Kenan Şenlik'in 15/11/2017 tarihinde Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 4.Ceza Dairesi'nin 2017/165 Esas ve 2018/3 Karar sayılı dosyasında 15/11/2017 tarihli savunmasında; "***FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü içerisinde yer aldığını, bu örgüt tarafından google playdan ByLock programını indirmesinin istendiğini, bu şekilde programı indirerek kullandığını, sohbete gelen herkesin bu programı telefonuna yüklediğini***" beyan ettiği görülmüştür. Kenan Şenlik Mahkememiz huzurunda alınan tanık sıfatlı beyanında; sanık Yüksel Yalçınkaya'yı tanımadığını beyan etmiş ise de; sanık Yüksel Yalçınkaya'nın ByLock listesinde kendisinin ekli olduğu görülmüştür.

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Yine bu noktada sanığın FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü üyeliği yönünden yapılan yargılamada değerlendirilmesi gereken bir diğer husus; sanığın Bank Asya hesap hareketleridir. FETÖ/PDY silahlı terör örgütü liderinin 15/01/2014 tarihinde medyaya yansıdığı üzere, örgüt üye ve destekçilerinden Bank Asya bankasına destek mahiyetli para yatırma talimatı verdiği, gerekirse bütün mal varlıklarını satarak elde ettikleri meblağı bankaya yatırmalarını bu talimat doğrultusunda örgüt üye ve destekçilerinin de örgüt liderinin çağrısına uyarak 15/01/2014 tarihinde ve devam eden süreçte bu bankaya para yatırıp, silahlı terör örgütüne destek olmaya çalıştıkları görülmüştür.

Devam eden süreçte 04/09/2014 tarihinde Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun bankayı kısıtlayıcı önlemler ihtiva eden 70. maddesi kapsamına aldığı ve bu süreçten sonra silahlı terör örgütü üye ve destekçilerinin bankaya destek mahiyetli para yatırma işlemlerinin yoğunluk kazandığı anlaşılmıştır. Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu (TMSF) tarafından bankaya tamamen el koyulduğu tarih olan 30/05/2015 sonrası dönemde ise "*TMSF bankayı batırıyor*" algısı oluşturmak maksatlı bankadaki paralarını çektikleri ve çok sayıda hesap sahibinin hayatın olağan akışına aykırı bir şekilde eş zamanlı olarak hareket ederek örgütsel tavır içerisine girdiği ve bu tavrın geliştirilmesi bakımından örgütsel emir ve talimat doğrultusunda hareket ettiği anlaşılmıştır.

Dosya arasına alınan 12/01/2024 tarihli bilirkişi raporunun incelenmesinde sanığın **05/02/2014 tarihinde** Bank Asya hesabına 3.000,00 TL para yatırarak altın altığı, bu tarihin örgüt liderinin çağrısından kısa süre sonra gerçekleştiği, yine raporun incelenmesinde Mayıs 2015 tarihinde hesap bakiyesinin azalarak çekildiği, **sanığın parasını çekerek bitirdiği dönemin de bankayı batırma algısı oluşturmaya yönelik örgüt üyelerinin paralarını banka hesaplarından çektiği döneme denk geldiği**, bu yönüyle sanığın örgüte destek çağrısı yapılan dönemde (örgüt üyeleri ile ortak tavır göstermek suretiyle) Bank Asya hesabına para yatırdığı ve para çekme dönemlerinde yine örgüt üyeleriyle ortak tavır göstermek suretiyle mevduatını azalttığı, bu eylem ile sanığın örgüt liderinin talimatlarına ve direktiflerine uyduğu, örgüt ve örgüt yöneticileri ile emir ve talimatlarına uyma yönünden hiyerarşik ve organik bir bağ içerisinde olduğu görülmüştür.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin dosya sanığı başvurusunu müteakip verdiği kararda not ettiği ve başlıklandırdığı konular yönünden yapılan değerlendirmede; AİHM tarafından, sözleşmenin kanunsuz suç olmaz şeklinde sınıflandırılan 7. maddesinin ihlal edildiği, buna göre bir kişinin kanunlarca yasak olarak tanımlanmayan bir programı indirip kullanmasının bir ceza soruşturma ve kovuşturmasına neden olmaması gerektiğini not ettiği görülmüşse de; ilk derece mahkemesinin yaptığı yargılamada cezalandırılan eylemin sadece haberleşme programı indirip kurmak eylemi olmadığı, bu program marifetiyle örgütsel yazışmaların yapıldığı, bu surette cezalandırmaya dayanak teşkil eden vakıaların süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk arz eden örgütsel eylemler olduğu açıktır.

Bu noktada soruşturma makamları tarafından soruşturulan husus ve Mahkememizce cezalandırılan eylem sanığın silahlı terör örgütü üyeliği olmakta, sanık tarafından kullanılan haberleşme programı ise bu silahlı terör örgütüne üyelik konusunda şüpheden uzak bir delil olduğu ortadadır. Yine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin ByLock kullanımının FETÖ Silahlı Terör Örgütü dahilinde örgütün hiyerarşisine dahil olunduğu hususunda başkaca delilin olmadığı yönündeki görüşünün aksine; Mahkememizin ilk kararı sonrasında **kanun yolu aşamasındaki delil durumundaki değişmeden hareketle** Mahkememizce, tespit ve değerlendirme tutanağı ve içeriklere ilişkin tespitleri dikkate alındığında, sanığın söz konusu uygulamayı örgütse amaçlarla indirdiği ve yine örgütsel amaçlarla kullanmaya devam ettiği kabul edilmiştir.

FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü hakkındaki ceza mahkemesi kararları öncesinde de örgüt hiyerarşisi içerisinde yer alan pek çok üyenin, örgütün gizli amaçlarını bildiği, bu amaçlar doğrultusunda suç teşkil eden pek çok eylemi gerçekleştirdiği, 2014 yılı MGK kararları ile "*legal görünüm altında illegal faaliyet yürüten paralel yapılanma*" olarak tanımlandığı ve sonrasında da 15 Temmuz 2016 tarihinde darbe teşebbüsünün yaşandığı nazara alındığında, söz konusu yapılanmanın "*terör örgütü*" olarak tanımlanabilmesi ve örgüt üye ve yöneticilerinin eylemlerinin TCK'nın 314. maddesi hükmünde yer alan suçların yasal unsurlarını oluşturup oluşturmadığının tespit edilebilmesi için -anılan tarihlerde- bir mahkeme kararına gerek bulunmadığı açıktır. Zira örgütün anılan tarihler öncesinde yapılan

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

hazırlıkları, haberleşme usulleri, idarenin önemli ve hayati kurumlarına sızma girişimleri, kullandıkları gizli haberleşme yöntemleri, askeri ve yargı teşkilatlarındaki yapılanmaları aracılığıyla gerçekleştirdikleri eylemler bir bütün olarak göz önüne alındığında FETÖ silahlı terör örgütünün anılan tarihten önce de silahlı terör örgütü olduğu, örgütün dahilinde bulunan kişilerin bu tarihten önce de bu yapının içerisinde manevi unsur olan kast unsurunu içerir biçimde bulunduğu, bu haliyle ilgili karar tarihinden önce de silahlı terör örgütüne üyeliğin kast unsurunun tamamlandığı ve yeterince öngörülebilir olduğu ortadadır.

Nitekim Yargıtay 16. Ceza Dairesi 18/07/2017 tarih, 2017/7162 Esas ve 2017/4786 Karar sayılı ilamında değindiği üzere; "*Sanıklar ve müdafileri tarafından, suç tarihinde bu yapının bir terör örgütü olduğuna dair mahkemelerce bir karar verilmemiş olduğundan, terör örgütü olarak kabulüne olanak bulunmadığı savunulmuş ise de, bir oluşumun suç örgütü olarak faaliyette bulunması her zaman mümkün olup, suç örgütü kabulü için mahkemenin bu yönde bir tespit yapması zorunlu değildir. Aksine kabul örgüt kararı kesinleşinceye kadar gerçekleşen zaman diliminde örgütsel suçların oluşmayacağı anlamına gelir ki bu durum suç ve yaptırım teorisine aykırıdır.*"

Bu hususların beraber değerlendirilmesi neticesinde yargılamamızda öncelikle sanığın ByLock programının kullanıcısı olduğunun ortaya konması gerektiği açık olmakla, dosyamız sanığının aşamalardaki savunmalarında ByLock kullanmadığını savunmuş ise de; Kayseri İl Emniyet Müdürlüğünden gerek soruşturma aşamasında gerekse de kovuşturma aşamasında celp edilen yazılarda sanığın ByLock programını "*örgütsel amaçlarla*" indirdiği ve mesaj içeriklerinden anlaşılacağı üzere de örgütsel amaçlarla kullandığı anlaşıldığından sanık savunmasına itibar edilmemiştir.

Dosyada sanığın ByLock programının kullanıcısı olduğunun sabit olmasının ardından ilgili programın yukarıda sayılan gerekçeler ışığında silahlı terör örgütü üyeliği konusunda delil teşkil ettiği, zira uygulamanın rastgele kişilerce indirilip kurulamadığı, referans ve aracı vasıtasıyla indirilip kurulabildiği, bu durumun ByLock programının incelendiği raporlar, uygulamanın yukarıda bahsedilen pratik olmama, haberleşme için karşılıklı onay ve diğer haberleşme programlarından farklılaşan özellikleri, sanık hesabından yapılan mesajlaşmaların örgütsel içerikleri, başkaca yürütülen yargılamalarda etkin pişmanlık kapsamında ifade veren sanık ve tanık beyanları ile sabit görülmüştür.

Ayrıca belirtmek gerekir ki; sanığa yüklenen suçun sübutu bakımından sadece ByLock sorgu tutanağı mevcut olmayıp, söz konusu programın sanık tarafından indirildiğini ve kullanıldığını kesin olarak ortaya koyan tespit ve değerlendirme tutanağı ile ByLock yazışma içeriklerinin mevcut olduğu, sanığın diğer örgüt üyeleri ile yaptığı yazışmaların örgütsel mahiyet taşıdığı, sanığın FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne katıldığının tanık Ali Varinli'nin beyanı ve teşhisi (yüzleştirilmesi) ile desteklendiği ve sanığın örgütün gizli haberleşme aracı olarak kullandığı ByLock programını örgütsel amaçlarla kullandığı kanaatine ulaşılmıştır. Bu bağlamda, Mahkememizin ilk kararı sonrasında ortaya çıkan ve Mahkememizce celp olunarak yeniden yargılama sırasında duruşmada tartışılan deliller de nazara alındığında, delil durumunun -*kanun yolu aşaması ve sonrasında*- değiştiği ve yeni ortaya çıkan delillerin atılı suçun sübutu (*ve atılı suçun yasal unsurlarının tartışılması*) bakımından Mahkememizin ilk kararındaki değerlendirmeden (sonuçtan) farklı bir değerlendirmeyi gerektirmediği sonucuna ulaşılmıştır.

Halihazırda Mahkememizin gerek sanığa yüklenen suçun sübutu gerekse silahlı terör örgütüne üye olma suçunun yasal unsurlarının oluştuğu hususundaki değerlendirmesinin tek ve/veya belirleyici delili ByLock sorgu tutanağı olmayıp ByLock tespit ve değerlendirme tutanağı, program marifetiyle yapılan örgütsel yazışmalar ve sanığın örgüte -*örgütün amaçlarını bilerek*- katıldığına dair tanık beyanının ve teşhisin de delil olarak kabul edilmesi gerektiği kanaati hasıl olmuştur. Bu yönüyle, sanığa atılı bulunan suçun sübutu konusunda, sadece ByLock programını indirmekten ibaret olmayıp, örgüt hiyerarşisine dahil olması ve örgüt hiyerarşisi içerisindeki eylemleri dikkate alınarak karar verilmiştir. Tanık beyanı ile sabit olduğu üzere, sanığın FETÖ/PDY **Silahlı Terör Örgütü ile bağı 1999 tarihinde başlamış ve hem 17/25 Aralık 2013 süreci hem de 30 Ekim 2014 tarihli MGK kararı sonrasında "süreklilik", "çeşitlilik" ve "yoğunluk" arz eden eylemleri işlemiştir.**

Sanık, FETÖ/PDY yapılanmasının gizli amaçlarının kamuoyuna açıklandığı bu tarihlerden sonra, tanık Ali Varinli'nin beyan ve teşhisine göre örgüt içerisinde yer almaya devam etmiş, örgütün nihai amaçlarını bilebilecek ve kendisi hakkında TCK'nın 314/2. maddesi hükmünün

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

uygulanabileceğini öngörebilecek durumdadır. Buna rağmen sanık, sözü edilen tarihlerden sonra -*ByLock yazışmalarından anlaşıldığı üzere*- örgütsel amaçlarla ByLock kullanmakla örgütsel tavrını sürdürmüştür.

Ayrıca belirtmek gerekir ki; sanığın -kamu görevinden çıkarılmadan önce- öğretmen olarak görev yaptığı, FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütünün gerçek amacının tüm kamuoyu tarafından bilindiği ve örgütün suç sayılan eylemlerinin ifşa olunduğu tarihten sonra sanığa gönderilen örgütsel mahiyetteki talimatların bulunduğu, sanığa talimat veren ByLock kullanıcılarının (sanığa örgütsel **talimat** içeren mailleri gönderen 199156 ID numaralı Ekrem İşbilir ve 339490 ID numaralı Zaki Erdaş'ın**) da sanık gibi öğretmen oldukları, yine sanığın ByLock listesinde ekli olan diğer kişilerin de öğretmen oldukları nazara alındığında, sanığın FETÖ/ PDY Silahlı Terör Örgütünün öğretmen yapılanması içerisinde yer aldığı anlaşılmaktadır. Zira bu şekildeki bir grup haberleşmesinin (*uygulamanın özelliği gereği ancak bir kullanıcının ID'sinin bilinmesi halinde bu kullanıcıya mesaj veya mail gönderilebildiği de nazar alındığında*) hayatın olağan akışına aykırı olduğu gibi bu grubun açık internet kaynağından söz konusu uygulamayı indirmek suretiyle tesadüfen bir araya geldiklerinin kabulü akla, mantığa ve hayatın olağan akışına aykırıdır.**

AİHM 27/08/2024 tarih ve 17389/20 başvuru numaralı Yasak/Türkiye kararında da (paragraf 178) silahlı terör örgütü üyeliğine ilişkin olarak -*salt ByLock programının indirildiği tespiti dışında*- "süreklilik", "çeşitlilik" ve "yoğunluk" arz eden eylemlerin mevcut olduğu hallerde, silahlı terör örgütüne üye olma suçundan dolayı mahkumiyet kararı verilmesinin AİHS'nin 7. maddesini ihlal etmediğini kabul etmiştir. Söz konusu karara göre sadece örgütün gizli yapısına mensup olmadığını iddia eden ve bu yönde savunmada bulunan sanıklar bakımından, örgüt kapsamında işlenen ve "süreklilik", "çeşitlilik" ve "yoğunluk" arz eden eylemlerin varlığı halinde, mahkumiyet kararı verilmesi hakkaniyete aykırı olmadığı gibi bu eylemlere ilişkin savunma hakkının tanınması halinde de yargılama adil kabul edilmelidir.

AİHM yine 27/08/2024 tarih ve 17389/20 başvuru numaralı Yasak/Türkiye kararında (paragraf 177) "*adil yargılanma hakkına saygı gösteren bir yargılama sonucunda sanığın örgütün hiyerarşisine dâhil olduğu, **örgütün nihai amaçlarına ulaşmayı hedefleyen ve sürekli, çeşitli ve yoğun nitelikte faaliyetler yürüttüğü ve bu yapı içerisinde belirli bir pozisyonda bulunduğu** tespit edildiğinde...sanığın söz konusu örgütün amaç ve yöntemlerinin varlığından **haberdar olduğu** kabul edilir*" demiştir.

Yukarıda gerekçelendirildiği üzere, dosya kapsamına alınan tespit ve değerlendirme tutanağı ışığında sanığın örgüt üyeleri arasında kullanıldığı ispatlanan gizli ByLock programının kullanıcısı olduğu, ByLock programı üzerinden -*sanığın örgütün amaçlarını bilerek örgüt hiyerarşisi içerisinde yer aldığına dair*- mesajlaşmalarının mevcut olduğu, sanığın örgüt yöneticilerinden emir ve talimat aldığı ve içerisinde yer aldığı "*sohbet grupu*" adı verilen grup ile örgütsel eylemlerde bulunduğu, tanık Ali Varinli'nin müdafi huzurunda verdiği soruşturma beyanına ve duruşmadaki teşhisine (yüzleştirilmesine) göre bu eylemlerin geniş bir zamana yayıldığı, örgütte kalınan zaman dilimi itibariyle ve faaliyetlerin mahiyetleri gözetildiğinde, sanığın örgütün gizli amaçlarını bildiği ve bu amaçları bilerek örgüt içerisinde kalmaya devam ettiği, **FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütünün nihai amacının ve suç niteliğindeki pek çok eyleminin tüm kamuoyu tarafından bilinmesinden sonraki dönemde ByLock uygulaması üzerinden örgütsel talimatlar aldığı** ve ayrıca **bu dönemde** örgüt üyelerinin dağılmalarını önlemek amacıyla gönderilen pek çok mailin muhatabı olduğu yönündeki ByLock programına ilişkin içerik tespitleriyle birlikte, bu program üzerinden yaptığı yazışmalar, tanık beyanı ve örgüt üyelerinin tavırları ile uyumlu Bank Asya hesap hareketleri ile sabit olduğu, sanığın silahlı terör örgütü üyeliği için aranan süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gösteren eylemleriyle örgüt hiyerarşisine dahil olduğu, örgüt ile organik bağ kurarak örgüt üyesi vasfını kazandığı, bu itibarla atılı suçun sübut bulduğu anlaşılmış, sanık Yüksel Yalçınkaya hakkında Mahkememizce 21/03/2017 tarih ve 2017/136-121 Esas-Karar sayılı ilamı ile Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma suçundan verilen netice 6 yıl 3 aylık mahkumiyet hükmünün 5271 sayılı CMK'nın 323/1. maddesi uyarınca **onaylanmasına** karar vermek gerekmiş, Mahkememizde oluşan vicdani kanaatin tezahürü olarak aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

H Ü K Ü M : Yukarıda açıklanan gerekçelerle;

Mahkememizin 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 Esas-Karar sayılı ilamı ile; sanık Yüksel

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.

DH-DD(2025)540: Rule 9.2 Communication from NGOs in Yuksel Yalcinkaya v. Türkiye.
Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Yalçınkaya hakkında yapılan yargılama neticesinde FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma suçundan 5237 sayılı TCK'nın 314/2, 3713 sayılı TMK'nın 5/1, TCK'nın 53, 58/9. maddeleri uyarınca neticeten 6 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği, bu karar hakkında Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Daireninin 09/10/2017 tarih, 2017/152-153 Esas-Karar sayılı ilamı ile esastan red kararı verildiği, Yargıtay 16. ceza Dairesinin 30/10/2018 tarih, 2018/150-3691 Esas-Karar sayılı ilamı ile onanmak suretiyle kesinleştiği,

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Büyük Dairesinin 26/09/2023 tarih, 15669/20 başvuru numaralı hak ihlali kararı doğrultusunda; mahkememizin 27/11/2023 tarih ve 2017/136-121 Esas-Karar sayılı ek kararı ile yargılamanın yenilenmesine karar verildiği, mahkememizin işbu esası olan 2023/441 Esas sayılı dosyası üzerinden duruşma açılarak yeniden yargılama yapılmış ise de; önceki aşamada yapılan işlemlerde hukuka aykırılık bulunmadığı, verilen önceki ilamın usul ve yasaya uygun olduğu görülmekle;

1-Sanık **YÜKSEL YALÇINKAYA** hakkında mahkememizce 21/03/2017 tarih, 2017/136-121 Esas-Karar sayılı ilamı ile Terör Örgütüne Üye Olma suçundan verilen mahkumiyet hükmünün 5271 sayılı CMK'nın 323/1. maddesi uyarınca **ONAYLANMASINA,**

2-Hak ihlali kararı ile yargılamaya devam olunmakla; yargılama giderinin Hazine üzerinde **BIRAKILMASINA,**

3-Kararın bir suretinin Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına **GÖNDERİLMESİNE,**

4-27/11/2023 tarihli ek kararla infaz durdurulmakla infazın tamamlanmamış olması halinde kaldığı yerden **DEVAMINA,**

5-Sanık hakkında CMK'nın 109/3-a maddesi uyarınca hükmolunan yurtdışı çıkış yasağı şeklindeki adli kontrol tedbirinin hükmün kesinleşmesine kadar **DEVAMINA,**

-Bu ara karar yönüyle iki haftalık süre içinde 5271 sayılı CMK'nın 267 ve devamı maddeleri uyarınca Kayseri 3. Ağır Ceza Mahkemesi nezdinde **itiraz** yasa yolunun açık **BULUNDUĞUNA,**

Dair; sanık ve müdafiin yüzlerine karşı, Cumhuriyet savcısının katılımı ile mütalaya uygun, hükmün gerekçesi ile beraber tebliğinden itibaren iki haftalık süre içinde Mahkememiz'e veya Mahkememiz'e gönderilmek üzere en yakın yer ilk derece Mahkemesi'ne verilecek dilekçe veya tutanağa geçirilmek üzere zabıt katibine sözlü beyanda bulunmak yoluyla, 5271 sayılı CMK'nın 273.maddesi uyarınca Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi nezdinde **istinaf** yasa yolu açık olmak üzere oy birliği ile verilen karar Mahkeme'ye mahsus salonda açıkça okunup usulen anlatıldı. 12/09/2024

Başkan 150023	Üye 267606	Üye 266984	Katip 180709

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden K3ltp0A - 887H89M - oXHwcZh - TcpQ/Q= ile erişebilirsiniz.